

Regionale workshop inzake Strategieën tegen de dreigingen van illegale goudwinning in de Beschermd Gebieden van de Guyana's

12-14 februari 2020

Inhoudstafel

RENFORESAP in het kort.....	2
Regionale Workshop inzake strategieën tegen de dreigingen van illegale goudwinning in Beschermd Gebieden van de Guyana's.....	4
DAG EEN – 12 februari 2020.....	5
De Lancering van de Workshop.....	5
Overzicht van de goudmijnbouwsector in de Guyana's – Het wettelijk kader van de landen	7
Beschermd Gebieden en Goudwinning – De Standpunten van de Landen	14
De goudwinningssector in de Guyana's en de gevolgen voor natuurbehoud en het beheer van beschermd gebieden (wwf).....	21
Monitoring: Hoe reageren Beschermd Gebieden op incidenten vanwege illegale en legale goudwinning en op de impact daarvan op hen?	23
Innovatieve partnerschappen.....	28
Groepsdiscussie.....	33
Dag Twee – 13 februari 2020 – KAMP CISAME.....	38
Innovatieve benaderingen: (rehabilitatietechnieken voor locaties waar de gevolgen van illegale en legale goudwinning merkbaar zijn, alsmede de rehabilitatie van de biodiversiteit en het ecosysteem, etc.).....	41
Impact op Lokale Gemeenschappen.....	47
Het Delen van Optimale Werkmethoden en Geleerde Lessen in de Regio van het Guyanaschild	53
Dag drie - 14 februari 2020 - KAMP CISAME	61
Strategische planning om de gevolgen van goudwinning in beschermd gebieden aan te pakken.....	61
Groepsdiscussie.....	67
Het programma van de Workshop	77
De participanten	80
Contactlijst	83

RENFORESAP in het kort

RENFORESAP werd officieel gelanceerd van 1 tot en met 3 oktober 2018 in Paramaribo, Suriname. Het project "Het Versterken van het Netwerk van Beschermde Gebieden op het Guyanaschild en hun bijdrage tot duurzame ontwikkeling met betrekking tot lokale culturen, waarden en leefwijzen" is een transnationale benadering van beheerders van beschermde gebieden in Frans-Guyana, Suriname en Guyana.

Het project waarborgt het beheer van beschermde gebieden in de regio en wordt uitgevoerd door het Amazonepark van Frans-Guyana (Frans-Guyana), de Commissie voor Beschermde Gebieden (Guyana), het Ministerie van Planning, Grond- en Bosbeheer (Suriname) en het Ministerie van Regionale Ontwikkeling (Suriname).

Doelstellingen

Het doel van het project is om de veerkracht te versterken van het woud en de middelen van bestaan van de lokale bewoners in een context van een toenemende impact van veranderingen in de wereld op ecosystemen van het Guyanaschild. De algehele doelstelling van het project is om de capaciteit te versterken bij het beheer van beschermde gebieden om zodoende de gemeenschappelijke uitdagingen aan te kunnen waarmee zij geconfronteerd worden. De specifieke doelstellingen beogen om de dialoog te versterken tussen managers en teams van beschermde gebieden en om te profiteren van de beste ervaringen.

Verwachte Acties

De specifieke acties om deze doelstellingen te bereiken zijn de organisatie van 3 regionale workshops waarbij de beheerders van beschermde gebieden samengebracht zullen worden en de productie van 4 thematische overzichten van de participanten over hoe de lokale ontwikkeling in afgelegen gebieden het best ondersteund kan worden. Hierbij gaat het om de ontwikkeling van ecotoerisme, deelname op wetenschappelijk vlak inzake het beheer van de natuurlijke hulpbronnen in het Amazonemilieu, strategieën om de dreigingen van illegale mijnbouw te beheersen en de overdracht van traditionele kennis en cultureel erfgoed.

Met uitzondering van de voorbereidende fase, zal dit project gedurende drie jaren (2018-2020) uitgevoerd worden, waarbij de verschillende beheerders van beschermde gebieden in de regio bijeengebracht zullen worden, evenals internationale organisaties voor natuurbehoud die in de regio werken (zoals, maar niet beperkt tot Conservation International, WWF Guianas, Frankfurt Zoological Society [FZS] ...) en een internationale organisatie die ijvert voor de verbetering van de middelen van bestaan van Inheemse volkeren gekoppeld aan natuurbehoud (Amazon Conservation Team [ACT]).

De coördinatie werd afwisselend gedaan in Cayenne, Paramaribo en Georgetown waarbij de Projectbeheerder gestationeerd was in de drie verschillende landen. De werktal is het Engels maar de belangrijkste algemene documenten zijn in de vier talen beschikbaar (Portugees, Nederlands, Engels en Frans).

De verwachte resultaten van het project omvatten: een beter zicht op kwesties inzake het beheer van de biodiversiteit op het Guyanaschild op mondiaal niveau, een sterkere bijdrage van beschermde gebieden aan lokale en duurzame ontwikkeling en aan behoud van de biodiversiteit, een betere uitwisseling van de uitdagingen en oplossingen voor de problemen waarmee de Indiaanse en Marrongemeenschappen in de regio te maken hebben, en een betere dialoog tussen de landen op het Guyanaschild over kwesties inzake natuurbehoud en ecologische ontwikkeling van de ecosystemen op het Guyanaschild op middellange en lange termijn in het breder Amazonebekken.

Regionale Workshop inzake strategieën tegen de dreigingen van illegale goudwinning in Beschermd Gebieden van de Guyana's

De derde en laatste van de drie regionale workshops die voorgesteld werden voor het bereiken van de projectdoelstellingen, werd gehouden van 12 tot en met 14 februari 2020 in Cayenne en Regina, in Frans-Guyana rondom het thema “*Strategieën tegen de dreigingen van illegale goudwinning in de Beschermd Gebieden van de Guyana's*”.

Doelstelling:

Het beheer van Beschermd Gebieden verbeteren door middel van het delen van optimale werkwijzen en ervaringen tussen stakeholders en gemeenschappen over hoe bij te dragen aan een actieplan voor strategieën tegen illegale goudwinning in de Beschermd Gebieden van de Guyana's en gelegenheden identificeren voor samenwerking. Er waren meer dan vijftig vertegenwoordigers (80 op de eerste dag) van Beschermd Gebieden en deskundigen uit Guyana, Suriname en Frans-Guyana die gespecialiseerd zijn op het gebied van het thema en die deelgenomen hebben aan discussies waarbij de nadruk gelegd werd op de inspanningen, successen en uitdagingen in hun afzonderlijke landen en hoe deze geïntegreerd kunnen worden in het beheer van beschermd gebieden.

Resultaten:

Er werden met betrekking tot het vraagstuk belangrijke discussies gehouden over het wettelijk kader van elk land, over de huidige situatie, de controle en innovatieve benaderingen, over de betrokkenheid van de gemeenschappen bij besluitvorming waarbij er rekening mee gehouden wordt dat zij rechtstreeks getroffen worden door de impact en dreigingen van goudwinning. De participanten benadrukten het belang van het definiëren van nieuwe samenwerkingsstrategieën, van het erbij betrekken van de lokale gemeenschappen bij de beheersplannen van hun gebieden en bij het helpen ontwikkelen van nieuwe alternatieve economische activiteiten in en rondom Beschermd Gebieden.

Door middel van een reeks presentaties, paneldiscussies en werksessies, deelden de participanten de lessen die zij geleerd hadden alsmede optimale werkwijzen. De landen inspireerden elkaar door specifieke mechanismen, operaties en strategieën, relaties met lokale en Inheemse gemeenschappen, om zodoende samen te vechten tegen illegale mijnbouw in de Beschermd Gebieden van de Guyana's.

DAG EEN – 12 februari 2020

Op de eerste dag vond de opening van de workshop plaats, gevolgd door drie reeksen presentaties van elk land, een presentatie van een internationale instelling, een paneldiscussie en een groepsdiscussie.

i. Dag Eén – Welkomsttoespraak

De Lancering van de Workshop

De workshop begon met speciale opmerkingen van de vertegenwoordiger van elk land, te beginnen met de welkomsttoespraak van **Mr. Claude Suzanon**, President van het Amazonepark van Frans-Guyana. Mr. Suzanon blikte terug op de samenwerkingsgeschiedenis in de Guyana's tot aan de creatie van het Park en zijn RENFORESAP-programma. Hij benadrukte het belang van het Guyanaschild op internationaal vlak en vestigde de aandacht op essentiële eigenschappen zoals dat het een gebied is van 270 miljoen hectare dat 6 landen beslaat en verder dat het bij de 15% van al het zoetwater in de wereld bevat. Hij vergeleek de regio met een edelsteen die jammer genoeg uiteenvalt en achteruitgaat door illegale goudwinning en dat deze illegale goudwinning een impact heeft op de biodiversiteit. Hij riep verder op tot samenwerking tussen de drie landen, "kracht komt voort uit eenheid", aangezien zij deze edelsteen moeten behouden en ook erop moeten toezien dat de bevolking voordeel kan halen uit rijke ecosystemen waarin zij wonen. Tenslotte gaf hij aan dat 2020 een belangrijk jaar is voor de Guyana's en Zuid-Amerika door de huidige situatie te vermelden in het Amazonewoud die de internationale gemeenschap heeft geraakt, door de IUCN-vergadering te vermelden die in Marseille, Frankrijk plaatsvindt en dat dit jaar het internationaal jaar voor de biodiversiteit is. Tot besluit drong hij aan op het feit dat de volkeren van de Guyana's een gemeenschappelijk lot moeten hebben.

Mej. Denise Fraser, Hoofd van de Commissie voor Beschermd Gebieden (Guyana), benadrukte de betekenis van de Beschermd Gebieden voor het behoud van de biologische en culturele diversiteit, geologie, etc. van het Guyanaschild. Zij drukte haar tevredenheid uit over het feit dat deze workshop een brede kring aan deskundigheid en ervaringen, verschillende organen, instellingen en bureaus bijeenbracht om zodoende op doeltreffende wijze te strijden tegen de dreigingen van illegale goudwinning waarmee de landen en Beschermd Gebieden te maken hebben. Zij moedigde degenen die aanwezig waren aan om in de dagen die kwamen volledig te participeren en strategieën en middelen te ontwikkelen om de kwestie aan te pakken.

Mr. Wilco Finisie, Directeur van het Ministerie van Regionale Ontwikkeling (Suriname), sprak over het uitwisselen van deskundigheid en middelen tussen de buurlanden om zodoende niet alleen de wouden en ecosystemen te beschermen maar ook de bevolking die in het woud woont, te weten de Marrons en Inheemse gemeenschappen. Mr. Finisie vestigde de aandacht van de toehoorders op het feit dat zowel legale als illegale goudwinning een dreiging vormen, tenminste in Suriname. Hij maakte een onderscheid tussen grootschalige mijnbouwrechten en kleinschalige mijnbouwrechten en hield vast aan het feit dat beide vormen van mijnbouw een negatieve weerslag hebben op het milieu. Hij moedigde de participanten ook aan om niet alleen aan de bescherming van ecosystemen te denken maar ook hoe mijnwerkers hun families moeten onderhouden die afhankelijk zijn van mijnbouwactiviteiten.

De opening van deze workshop vond plaats in aanwezigheid van **Mr. Marc Del Grande**, de Prefect van Frans-Guyana. In zijn toespraak sprak hij lovende woorden over het werk van Mr. Claude Suzanon en zijn engagement om partnerschappen te creëren op het gehele Guyanaschild. Hij gaf aan dat het starten van deze workshop op die woensdag symbolisch was aangezien de President van Frankrijk, Emmanuel Macron, net na de Ministerraad die traditioneel op woensdag gehouden wordt, de 3de Vergadering over Milieubescherming zou houden, een vergadering waarbij er altijd over Frans-Guyana wordt gesproken. De eerste Raad besprak het controversieel Montagne d'Or goudwinningsproject dat uiteindelijk werd afgewezen, tezamen met alle industriële goudwinningsprojecten in Frans-Guyana. In de tweede Raad werd de ontwikkeling in Frans-Guyana besproken van twee integrale biologische reserves die momenteel worden opgezet. Ook werd de wens van Frankrijk herbevestigd om de uitzonderlijke biodiversiteit en de verschillende lokale gemeenschappen die in het binnenland wonen te beschermen, die bedreigd worden door illegale goudwinning en het belang om ze erbij te betrekken. Om de illegale activiteiten te bestrijden zijn gewapende machten en de Gendarmerie in het veld en zij voeren patrouilleoperaties uit diep in het bos. Mr. Del Grande drong erop aan, alhoewel zijn plan verbeterd moet worden, dat Frankrijk haar waakzaamheid niet moet verslappen. Hij merkte op dat in 2019, meer dan 25 miljoen Euro aan criminele vermogensbestanddelen in beslag werden genomen en 32 milieudelinquenten in de gevangenis werden gezet. Hij noemde het partnerschap met het Amazonepark van Frans-Guyana en de mogelijkheid om een Operationele Macht voor het Amazonereservaat in te stellen bemand door Inheems. Hij sprak ook over het economisch aspect en de noodzaak om de legale goudwinning te structureren in overeenstemming met de strengere milieustandaarden en om legale goudmijnwerkers in te zetten op locaties waar er illegaal gemijnd werd.

Hij legde verder de nadruk op samenwerking, medewerking en het delen van optimale werkmethoden tussen Suriname en Frans-Guyana over de kwestie aan de Marowijnerivier, met name over hoe het verbod op kwik in de goudmijnbouw te versterken. Hij voegde eraan toe dat de grensoverschrijdende relaties aan het verbeteren zijn in termen van politieverwerking, gezamenlijke patrouilles en Suriname's besluit om de vergunningen van goudwinningsponton langs de Marowijnerivier niet te verlengen. Hij merkte op dat deze workshop een sterk signaal is dat regionale milieusamenwerking een

belangrijke rol te vervullen heeft in deze kwestie en voor een snelle verandering van de levens van de lokale bevolking.

OVERZICHT VAN HET RENFORESAP PROJECT

Mr. Arnaud Anselin, Onderdirecteur van het Amazonepark van Frans-Guyana, presenteerde een overzicht van het RENFORESAP-project, na een korte video over de inhoud en de doelstellingen van dit initiatief. Hij noemde de programmapartners en gaf een uitleg over de financiering met een budget van 662.000 Euro. Hij noemde ook het doel van dit programma om de drie Guyana's te laten samenwerken als een team, de uitdagingen waar ze mee te maken krijgen aan te pakken en de schijnwerpers te richten op het Guyanaschild. Hij herinnerde de participanten eraan dat deze workshop de laatste was in een reeks van drie workshops, met vier te behandelen thema's: Ecotoerisme. Participatieve Wetenschap voor het duurzaam beheer van natuurlijke hulpbronnen, de Overdracht van cultureel erfgoed, en dat het thema van deze workshop gaat over strategieën tegen illegale goudwinning. Het thema Participatieve Wetenschap werd niet behandeld in een workshop maar in Colombia in augustus 2019. Hij wees op de lancering van het project in oktober 2018 in Paramaribo en de eerste workshop in Lethem, Guyana, in mei 2019. Hij benadrukte het belang van het jaar 2020, met het IUCN-congres. Ter afsluiting gaf hij als een voorbeeld van goede samenwerking, het feit dat op verzoek van de Minister van Regionale Ontwikkeling, de programmacoördinator gerouleerd heeft tussen de 3 landen teneinde beter te kunnen werken met de lokale teams.

Mej. Sevahnee Pyneeandy, RENFORESAP-coördinator van het Amazonepark van Frans-Guyana, introduceerde de verschillende sessies en presenteerde opnieuw de doelstellingen van de workshop. Ze gaf aan dat gelet op het feit dat er te veel participanten waren (ongeveer 80), de sessie over elkaar leren kennen geannuleerd werd. Ze herinnerde de participanten eraan dat het een 3-daagse workshop is en dat alle aanwezigen, de beheerders van de beschermde gebieden, de deskundigen in de strijd tegen illegale goudwinningsactiviteiten, vertegenwoordigers van overheidsinstanties, NGO's, lokale gemeenschappen, milieuactivisten, etc., samengebracht zijn om te praten over de kwesties en uitdagingen waarmee elk van de landen geconfronteerd wordt, alsook om mogelijkheden te vinden voor samenwerking. Ze nam de agenda door en gaf een presentatie van elke werksessie. Ze legde uit dat de resultaten van deze derde workshop zullen bestaan uit een synthetisch overzicht van het thematisch onderwerp, verbetering van het beheer van beschermde gebieden en identificeren van mogelijkheden voor samenwerking.

Overzicht van de goudmijnbouwsector in de Guyana's – Het wettelijk kader van de landen

De eerste sessie van de workshop bestond uit presentaties van de vertegenwoordigers die een algemeen overzicht gaven van het wettelijk kader van de goudwinningssector in elk land.

Mevr. Stéphanie Mahé, Algemeen Directoraat van de Territoria en de Zee (DGTM) – Mijnbouwafdeling, Frans-Guyana, gaf een presentatie namens Frans-Guyana. Ze legde de rol uit van haar afdeling, de Franse Mijnbouwwet en de verschillende mijnbouwvergunningen en autorisaties die toegestaan zijn in Frans-Guyana, hetzij voor primair goud of alluviaal goud.

Mr. Quincy Thom, Senior Environmental Officer van de Commissie voor Geologie en Mijnbouw van Guyana, gaf een presentatie namens Guyana. Hij sprak over zijn organisatie, over de mijnbouwgeving in Guyana, de mijnbouwsector in het algemeen en in de context van beschermde gebieden.

De laatste presentatie van deze sessie werd gegeven door vertegenwoordigers van het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen, **mevrouw Valérie Lalji, Onderdirecteur, het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen en de heer John Johanns, Mijnbouwinspecteur van de OGS, Afdeling Goudmijnbouwbeheer**, namens de Surinaamse delegatie. Mevrouw Lalji gaf een algemene presentatie van de mijnbouwsector in Suriname. De heer John Johanns focuste op de verschillende methoden van goudwinning in het land.

FRANS-GUYANA WETTELIJK KADER – Stéphanie Mahé

In de Franse Mijnbouwwet is een mijn de exploitatie van verpachtbare mineralen die gedefinieerd en genoemd worden in Artikel L.111-1. De exploitatie van andere stoffen (niet-verpachtbare mineralen) in een mijn (verschillende administratieve bepalingen). In Frankrijk is de eigenaar van een stuk land ook de eigenaar van de ondergrond, mits het een pachtbaar mineraal bevat, in welk geval het eigendomschap toebehoort aan de Staat.

Volgens de Franse wet moet een bedrijf om te kunnen mijnen, een mijnbouwtitel verkrijgen en vervolgens een vergunning om te starten met de werkzaamheden op het land. De belangrijkste documenten die gebruikt worden om goudwinning te reguleren zijn de Mijnbouwwet, de Milieuwet en 3 Decreten: Decreet Nr. 2006-648 houdt toezicht op de verlening van mijnbouwtitels, Decreet Nr. 2006-649 is gerelateerd aan alle mijnbouwwerkzaamheden, exploratie en exploitatie en Decreet Nr. 2001-204 stelt de condities vast voor de autorisatie van mijnbouwconcessies (genaamd “AEX”) die een speciale beschikking is voor de Franse overzeese gebieden, in dit geval Frans- Guyana.

De verschillende types mijnbouwtitels in Frans-Guyana zijn de volgende:

- Verkenningsvergunning die alleen verkenning toestaat
- Exploitatievergunning die specifiek voor Frans-Guyana is en die exploratie en exploitatie toestaat
- Concessie

De verschillende types mijnbouwvergunningen in Frans-Guyana zijn de volgende:

- DOTM: wordt genoemd de verklaring van de start van mijnbouwwerkzaamheden die verband houden met werkzaamheden “die een laag effect hebben”.
- AOTM: vergunning om mijnbouwwerkzaamheden te starten

Er zijn ook 2 andere types administratieve vergunningen die zowel het land als de werkzaamheden dekken: ARM voor verkenning en AEX voor exploitatie. ARM en AEX zijn mijnbouwvergunningen die 1 vierkante kilometer dekken en een bedrijf kan een maximum van drie van elk tegelijkertijd verkrijgen. Deze mijnbouwvergunningen beantwoorden aan de behoeften van kleinschalige goudmijnwerkers hier, wat de reden is waarom deze mijnbouwtitels betrekking hebben op kleine

oppervlakken. Ze worden indien nodig op gevalsbasis onderzocht door de milieautoriteiten die zullen bepalen of een milieu-effectenonderzoek uitgevoerd moet worden of niet.

In Frans-Guyana definieert de SDOM, de Departementale Regeling voor Mijnbouw, de condities waaronder goudwinning uitgevoerd kan worden binnen de afdeling. Het werd opgericht in 2011 en trad in werking in 2012 en definieert 4 zones waarin mijnbouwactiviteiten kunnen plaatsvinden. Zone 0 is de meest beperkende zone. In Zone 0 zijn alle activiteiten verboden, bijvoorbeeld geen exploratie en geen exploitatie, zoals in het Amazonepark van Frans-Guyana. Zone 3 is de zone onder klassieke condities.

De belangrijkste mijnbouwexploitatie is alluviaal goud wat bestaat in de meeste locaties in het land, ongeveer 80 actieve locaties. De tweede type mijnbouwexploitatie is de primaire exploitatie waarbij goud ontgonnen wordt uit rotsgesteente en dit type exploitatie vereist complexere installaties. Er zijn enkele actieve locaties en slechts één die een vergunning heeft voor het goudcyanidatieproces.

Alluviaal goud wordt ontgonnen in een gesloten circuit met gebruik van gravimetrische sorteermethoden. Bedrijven gebruiken mechanische graafmachines om de groeve te openen en te sluiten. Als de mijnwerkzaamheden eenmaal voorbij zijn, vullen de graafmachines de meren weer op met de deklaag en herkanaliseren de rivier. Na beëindiging van de exploitatie, moeten de mijnwerkers het land rehabiliteren en herbebossen en uiteindelijk vindt begroeiing van de vegetatie langzaam weer plaats.

Tenslotte richt de Overheid zich op de hervorming van de Mijnbouwwet met twee belangrijke doelen, transparantie en simplificatie. Hun intentie is om rekening te houden met en de sociale, economische en milieuparameters en de effecten van het project beter te analyseren: met een sterkere betrokkenheid van het publiek. Concrete voorbeelden van deze hervorming zouden zijn:

i. Participanten uit de 3 landenpartners tijdens de 1e sessie

- Een betere opzet van de mijnbouwwerkzaamheden (bijvoorbeeld publiek overleg voor rehabilitatie van de locatie)
- Meer middelen om illegale goudwinning te bestrijden
- Vereenvoudiging van de AEX-procedure.

WETTELIJK KADER VAN GUYANA – Quincy Thom

De Commissie voor Geologie en Mijnbouw (GGMC) van Guyana, opgericht in 1979, is de organisatie die alle mijnbouwactiviteiten in Guyana monitort. Haar mandaat is om de mijnbouwvoorschriften die

gelden voor de mijnbouwsector, te monitoren en te versterken. Deze sector is niet beperkt tot goud, er is ook diamant, steengroeve-ontginning, zandontginning, radioactieve exploratie, etc. De GGMC heeft verschillende Technische Afdelingen die allemaal gemandateerd zijn om de mijnbouwsector te monitoren en te beheren.

De Geologische Mijnbouwdienst heeft een mandaat om mijnwerkers te assisteren met de exploratie en te kijken naar de meest haalbare mijnbouwgebieden. Dit kan enkele van de negatieve effecten die gepaard gaan met mijnbouw matigen omdat als mijnwerkers precies weten waar te mijnen, ze niet het geheel regenwoud zullen vernietigen door blindelings te mijnen.

De Mijnbouwafdeling bestaat hoofdzakelijk uit mijnbouwfunctionarissen die de voetsoldaten van de Commissie zijn en die gestationeerd zijn in alle mijnbouwdistricten. Hun missie is om alle mijnbouwactiviteiten in hun respectieve districten te monitoren en te reguleren, ze zijn ook bevoegd om de mijnbouw te reguleren, inkomsten te innen en vergunningen te verkopen. Ze zijn een werkmans van het hoofdkantoor dat gevestigd is in Georgetown.

De Mijnbouwwet die in 2005 gewijzigd werd, definieert mijnbouw in verschillende schalen; afhankelijk van de hoeveelheid opgegraven materialen. Elke mijn die meer dan 1.000 m³ verwerkt in een periode van 24 uur, wordt beschouwd als een grootschalige mijn. Voor een middelgrote mijn varieert dit tussen 200 en 1.000 m³ en voor een kleine en ambachtelijke mijn is dit tussen 20 en 200 m³ verplaatst materiaal, inclusief de deklaag.

Ambachtelijke mijnbouw is niet specifiek gedefinieerd in de Mijnbouwwet, toen de Wet in werking trad werd ambachtelijke mijnbouw geacht niet veel invloed te hebben. Echter heeft ambachtelijke mijnbouw veel invloed omdat deze mijnwerkers mobiel zijn, wat het moeilijk maakt om ze te monitoren. Daarentegen zijn de grootschalige mijnwerkers het gemakkelijkst te monitoren omdat ze stationair zijn, ze zijn groot en ze moeten een Milieueffectenanalyse uitvoeren en zijn dus gebonden aan de voorwaarden van hun milieuvergunning.

Vanaf 2018 waren er 1.132 kleine en middelgrote mijnbouwactiviteiten door de zes mijnbouwdistricten van Guyana heen. Er waren 2 grootschalige goudmijnen genoteerd tijdens dezelfde periode:

- “Goldfields of Guyana” produceerde 163.567,99 ounces wat gelijk is aan 26,7 % van de totale hoeveelheid van het geproduceerd goud in Guyana,
- - “Troy” is de tweede grootschalige mijn. Het bedrijf produceerde 90.684,37 troy ounces, wat gelijk is aan 14,8% van de totale hoeveelheid geproduceerd goud,
- De kleine en middelgrote ambachtelijke mijnwerkers produceren 358.820,6 troy ounces wat gelijk is aan 58,5% van het totaal geproduceerd goud. In andere woorden, 6,1% van het BNP van Guyana.

Mijnbouw is belangrijk voor Guyana omdat het banen creëert. In Guyana is dit gelijk aan 18.000 directe banen en 30.000 indirecte banen. In 2018 was de productie van goud 613.072,96 troy ounces.

Guyana is verdeeld in 6 mijnbouwdistricten; al deze districten bevatten minerale eigendommen binnen hun grenzen. Minerale eigendommen kunnen uitgegeven worden aan grootschalige bedrijven, deze worden Mijnbouwvergunningen (MV) genoemd. Grootschalige bedrijven moeten geologische informatie verstrekken tijdens hun verkenningsfase voordat een mijnbouwvergunning aan hen kan

worden verleend. Ze moeten de financiële capaciteit en geologische data tonen om deze mijnen te kunnen handhaven. De middelgrote en kleinschalige bedrijven krijgen een Middelgrote Schaalverkenningvergunning. Ze moeten ook verkenningactiviteiten uitvoeren voordat ze de vergunning kunnen omzetten in een Mijnbouwvergunning of een Mijnbouwvergunning die kleiner is dan de grootschalige Mijnbouwvergunning.

Guyana wordt geconfronteerd met kwesties van illegale mijnbouw, met name mijnwerkers die zich niet houden aan de vergunningsverstrekking. Naast de vergunningsverstrekking is er ook de kwestie van toestemming. In feite geschiedt mijnbouw in Guyana met toestemming als de mijn in een Inheems reservaat is, het betekent dat er toestemming geweest is van de dorpsbewoners, toestemming van hun raad en toestemming van de Minister en van de GGMC, wat betekent dat hoewel u een vergunning heeft (wat uw activiteiten legaal maakt), u nog steeds een toestemming nodig heeft om de mijn te exploiteren.

Met betrekking tot de Beschermd Gebieden in Guyana, zoals Shell Beach, Kaieteur, Iwokrama, Kanuku, en Kanashen, stellen de voorschriften “Mijnbouw is niet toegestaan in onze Beschermd Gebieden of in de 1 km-bufferzones rondom de wettelijk vastgestelde beschermde gebieden”. Volgens Artikel 251, paragraaf 1, van de mijnbouw-wijzigingsvoorschriften van 2005, is “mijnbouw niet toegestaan in de aangegeven natuurreservaten en parken waarin hulpbronnenontginning verboden is”. Echter hebben de meeste van deze gebieden de potentie om gemijnd te worden, gelet op de rijke inkomstenbron van mineralen die in deze Beschermd Gebieden (met name het Kaieteur Nationaal Park) voorkomen, en deze zijn dan ook de hotspots die gemonitord en beschermd worden met betrekking tot de dreigingen van illegale goudwinning.

In termen van strategieën tegen de kwestie van illegale mijnbouw in de beschermde gebieden, de belangrijkste strategie om zich te behoeden voor deze dreiging is samenwerking, met NGO's, overheidsinstanties, tussen de drie landen. Er zijn andere strategieën die ontwikkeld moeten worden, zoals:

- Grensoverschrijdende monitoring
- Educatie en Milieubewustwording van Mijnwerkers
- Versterking van de lokale gemeenschappen en versterking van de capaciteit van de lokale gemeenschap boswachters, omdat de meeste van deze beschermde gebieden gemeenschappen hebben die vaak getroffen worden door illegale mijnbouw.

WETTELIJK KADER VAN SURINAME – Valerie Lalji

Suriname is een land met een bevolking van 560.000 inwoners, met een economie die gedomineerd wordt door de mijnbouwindustrie. Het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen beheert alles dat gerelateerd is aan natuurlijke hulpbronnen en dus ook mijnbouw. Suriname sloot zich in 2017 aan bij een internationaal initiatief, het EITI (Transparantie-initiatief Ontginningsindustrieën) op een wijze om de ontginningsindustrieën beter te gebruiken voor de ontwikkeling van het land. De intentie van het Ministerie is om de transparantie van de mijnbouwsector te verbeteren, de mijnbouwactiviteiten beter te monitoren en ambachtelijke mijnbouw te herorganiseren.

In Suriname zijn er 2 mijnbouwrechten, kleinschalige mijnbouwrechten en grootschalige mijnbouwrechten. Het land heeft ook 2 mijnbouwovereenkomsten getekend met multinationals Newmont en Iamgold die in wetten zijn omgezet. De locaties van kleinschalige bedrijven liggen onder

200 hectaren; meer dan 200 hectaren, met een maximum van 40.000 hectaren, het is grootschalige mijnbouw.

De Greenstone Belt, gelegen in het noordoosten van Suriname, is een gebied met belangrijke mineraalafzettingen, voornamelijk goud. In deze zone zijn mijnbouwrechten uitgegeven aan de 2 voornoemde multinationals, aan het staatsbedrijf Grassalco dat opereert op middelgrote schaal, alsook aan de kleinschalige mijnbouwsector.

Jammergenoeg heeft Suriname te maken met de dreigingen en effecten van illegale goudwinning. In de meeste gevallen wordt illegale mijnbouw geassocieerd met ambachtelijke mijnbouw en oude niet-duurzame methoden. In de strijd tegen deze kwestie wordt Suriname geïnspireerd door het wettelijk kader en instituten van Guyana om haar geologische en mijnbouwdiensten te transformeren.

De OGS, Afdeling Goudmijnbouwbeheer, heeft verschillende mijnbouwmethoden geïdentificeerd die gebruikt worden op de goudwinningslocaties in Suriname, zoals:

- De hydraulische methode met zuigslangen, met of zonder graafmachines,
- De grondsluismethode, ook wel de Sumajé methode genoemd, met gebruik van één pomp en de heuvelhellingen om goud te scheiden van grind.
- Panning, met een baté en een metaaldetector, meestal gebruikt door ambachtelijke kleinschalige mijnwerkers.
- Mechanische baggermachines die op pontons geplaatst zijn die opereren op de rivier.
- Vergruizers die meestal gebruikt worden voor primaire goudwinning. Tunnels kunnen gegraven worden tot een diepte van 25 tot 30 meters en het materiaal wordt opgegraven en geplaatst in een vergruizer en wordt gewassen op matten.
- De Jin Chan-methode is een Chinese uitloogmethode waarbij afgezwakte cyanide en koolstof gebruikt worden om goud te ontginnen.

De meeste van deze methoden worden gebruikt door de kleinschalige mijnwerkers en dit kan een uitdaging vormen. De mijnbouwwetgeving is inderdaad verouderd en er zijn beperkte milieu- of sanitaire regels. De kwestie van kwik is van betekenis omdat het algemeen bekend is dat kwik gebruikt wordt in de mijnbouwsector alhoewel de wet de import ervan verbiedt.

Er is een behoefte aan organisatie en het beter uitrusten van de instituten van de mijnbouwsector, met name gelet op het gebrek aan monitoring op locatie en gekwalificeerd personeel. Derhalve is Suriname in het proces van herziening van haar wettelijk kader met betrekking tot mijnbouw. De intentie is ook om een goudmijnbouw-beheerafdeling te hebben die onafhankelijk is. Verder zijn er gesprekken gaande over hoe de sector te categoriseren, afhankelijk van de verschillende schalen en types mijnbouw, bijvoorbeeld grootschalige, kleinschalige en ambachtelijke goudmijnbouw. Er is plaats voor verbetering daar er reeds sprake is van een samenwerking met de UNDP en het NIMOS (Nationaal Instituut voor Milieu en Ontwikkeling in Suriname). Tenslotte worden programma's uitgevoerd met de hulp van de Anton De Kom Universiteit in Suriname, teneinde voorlichting te geven aan ambachtelijke goudmijnwerkers en hen andere methoden te leren.

Feedback van de Participanten

Na de presentaties stelden de participanten vragen en werd nadere informatie gegeven over het wettelijk kader van de landen:

In Suriname wordt baggeren beschouwd als een onderdeel van kleinschalige mijnbouw, de intentie is echter om de wetgeving op dit stuk te herzien. Wat kwik betreft, het is illegaal en het is verboden om het te importeren. Verder heeft Suriname het Minamata-verdrag getekend omdat het land van plan is om te zoeken naar alternatieve manieren van mijnbouw. Tenslotte is Suriname ook bezig met herziening van haar wettelijk kader teneinde de vergunningsverstrekking aan illegale kleinschalige mijnwerkers en herbebossing aan te pakken wanneer locaties uitgemijnd zijn.

In Guyana is kwik legaal maar uitsluitend voor de laatste fasen van de ontginning en het is verboden in grootschalige goudwinning. Guyana heeft het Minamata-verdrag ook getekend en geratificeerd. Het doel is om kwik geleidelijk af te schaffen door het vinden van alternatieven omdat goudwinning met kwik gemakkelijker te gebruiken, toegankelijker en goedkoper is.

In Frans-Guyana is mijnbouw verboden in de kernzone alsook in de bufferzone van het Amazonepark van Frans-Guyana, met uitzondering van erg gelokaliseerde gebieden. In termen van terugwinning en herbebossing zijn deze opgenomen in de verleende vergunningen. Mijnwerkers moeten 100% van de locatie terugwinnen en 30% herbebossen. Frans-Guyana is ook bezig zijn Mijnbouwwet te herzien, het milieuaspect zal versterkt worden en de effecten op de mijnbouwlocaties zullen reeds vroeg in het proces geëvalueerd worden.

ii. Pascal Vardon (PAG), Raquel Thomas-Cesar (IWOKRAMA), Filho Gomes & Jessica George (PAC)

Beschermde Gebieden en Goudwinning – De Standpunten van de Landen

De tweede sessie van de workshop bestond uit presentaties van de vertegenwoordigers die een algemeen overzicht gaven van de huidige situatie van elk land met betrekking tot Beschermde Gebieden en Goudwinning.

Mr. Denis Langaney, Territoriaal Toezichtsmanager in het Amazonepark van Frans-Guyana en Jennifer Devillechabrolle, Natuurbehoud-medewerker van het Nouragues Natuurreservaat bij het Nationaal Bureau voor Bosbouw, gaven een presentatie namens Frans-Guyana. Mr. Langaney gaf een overzicht van de kwestie van goudwinning in het Amazonepark van Frans-Guyana. Mevr. Devillechabrolle gaf een overzicht van de situatie in het Nouragues Natuurreservaat.

Mr. Roy Ho Tsoi, Beleidsmedewerker op het Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer, sprak over de situatie in Suriname en in het bijzonder het Brownsberg Natuurpark.

Mej. Odacy Davis, Adjunct-Commissaris van de Commissie voor Beschermde Gebieden, beschreef de situatie van de verschillende Beschermde Gebieden in Guyana met betrekking tot illegale goudwinning.

HUIDIGE SITUATIE VAN GOUDWINNING IN HET AMAZONEPARK VAN FRANS-GUYANA –

Denis Langaney

Het Amazonepark werd gecreëerd in 2007. Het decreet voor deze creatie definieert de voorschriften voor het kerngebied die stellen dat mijnbouwactiviteiten, waaronder het ontginnen van goud, strikt verboden zijn. In de bufferzone die het gebied is waar lokale ontwikkeling kan plaatsvinden, is dit onderworpen aan gemeenrecht voor mijnbouwactiviteiten die uitgevoerd kunnen worden in de sectoren waarin dit voorzien wordt door het Departementaal Mijnbouworientatieschema (SDOM). Illegale goudwinning vindt plaats in het noorden van het Park waar de green belt zich bevindt, vanaf de Marowijnerivier tot de Oyapockrivier. Toen het Park gecreëerd was, waren er 100 illegale locaties. Er was sprake van een significante daling tussen 2010 en 2012, na versterkte vernietigingsoperaties. Maar vanaf september 2019 waren er 145 illegale locaties. Gedurende de afgelopen 6 jaar zijn er gemiddeld 125 illegale locaties geweest in het Park met tussen 45 en 70 locaties in het kerngebied. Deze toename van illegale locaties kan deels verklaard worden door de stijging van de goudprijs sinds eind jaren negentig.

De meeste illegale locaties in Frans-Guyana zijn alluviale locaties. De effecten zijn aanzienlijk omdat het bos gekapt wordt en rivieroever vernietigd worden wat een hoge troebelheid in de waterstromen veroorzaakt en er is sprake van kwikverontreiniging in de voedselketen. Het ander negatief effect op het ecosysteem is verontreiniging door het gebruik van brandstof en afval dat achtergelaten wordt in het bos.

Er zijn ook primaire locaties. Deze locaties vereisen het graven van mijnkuilen en galerijen om uiteindelijk te komen bij kwartsaders en goud. Hiernaast is voor deze locaties een hoge bezetting van personen nodig die op hetzelfde moment werken, zoals timmermannen, jagers, etc. Primaire

goudlocaties leiden tot terrasvorming van bergen en vernietiging van het bos. Maar over het algemeen zijn de effecten minder ernstig dan bij de alluviale goudexploitatie.

Een ander effect van illegale goudwinning is de vernietiging van de leefwijze van de lokale gemeenschappen, de personen die erg dichtbij de natuur en het bos en rivieren wonen en die hun manier van leven zeer ernstig zien verslechteren vanwege alle illegale activiteiten, zoals alcoholgebruik, prostitutie, drugshandel, etc. Bovendien lijden de lokale en Inheemse gemeenschappen onder kwikverontreiniging van de volledige voedselketen. Tijdens onderzoeken zijn metingen gedaan, met name onder zwangere vrouwen, van alarmerende kwikgehalten.

75% van de illegale locaties in het Park bevinden zich aan de westelijke zijde, in de woongemeenten van Maripasoula en Papaïchton met logistiek dat uit Suriname komt. In het oostelijk deel van het Park zijn er enkele permanente illegale locaties, tussen 25 en 35 in de woongemeente van Camopi. Deze zijn kleine locaties die zich onder de bosbedekking en ver uit elkaar bevinden, zodat monitoring en vernietigingsoperaties erg moeilijk zijn vanwege de organisatie van de mijnwerkers die de locaties snel verbergen. Overigens is het moeilijk om monitoring en acties op locatie uit te voeren in het gebied.

Na een vernietigingsoperatie op locatie keren de goudmijnwerkers in de meeste gevallen terug naar de locatie wat ontmoedigend kan zijn.

In het gebied van Saül gelegen in het hart van Frans-Guyana, is er enig succes geboekt. Regelmatige acties hebben het mogelijk gemaakt om illegale goudmijnwerkers te evacueren binnen een straal van 15 kilometer.

Met betrekking tot de meest recente activiteiten in het gebied, is er sprake geweest, in de afgelopen maanden, van een verslechtering van de conditie van de Marowijnrivier met een hoge troebelheid die waargenomen is in het laatste kwartaal van 2019 en die voornamelijk veroorzaakt wordt door de aanwezigheid van mijnen aan de Surinaamse zijde, alsook de aanwezigheid van baggerpontons op de Marowijne rivier.

SITUATIE IN HET NOURAGUES NATUURRESERVAAT VAN FRANS-GUYANA – Jennifer Devillechabrolle

Het Nouragues Natuureservaat is een ander instrument dan het Park; hoewel het een nationaal reservaat is, wordt het op een andere manier beheerd. Er is sprake van medebeheer samen met het ONF (Bureau voor Nationale Bossen) en een lokale non-profit-organisatie GEPOG (Groep voor Vogelonderzoek en Bescherming in Frans-Guyana). Het reservaat dat in 1995 gecreëerd werd, beslaat 105.000 hectaren tropisch bos, waaronder Inselbergs (2) en ligt ongeveer 100 kilometer van de kust in het binnenland. In het hart van het reservaat is er een internationaal onderzoeksstation dat beheerd wordt door de CNRS, het Frans Nationaal Centrum voor Wetenschappelijk Onderzoek.

Met betrekking tot het effect van goudwinning binnen het beschermd gebied, bevindt het grootste deel hiervan zich in het noordoosten. Het Nouragues Reservaat wordt bedreigd door legale activiteiten die plaatsvinden vlak naast de grenzen, zonder enige bufferzone. Illegale mijnwerkers wonen in en exploiteren gebieden binnen het reservaat. Ze ontbossen en ze vernietigen de grond en krekten. De cijfers van het begin van 2020 tonen aan dat 345 hectaren vernietigd zijn in het reservaat. Een erg zichtbaar effect van goudwinning is de hoge troebelheid van bepaalde krekten, met name in het noorden van het

reservaat omdat ze zwaar geëxploiteerd worden. Ook, omdat ze dichtbij een onderzoekslocatie zijn, het Inselberg kamp, vormt dit een dreiging voor de onderzoekers.

Er zijn daarom niet alleen ecologische effecten maar ook menselijke effecten. Op 16 mei 2006 werden twee boswachters van het reservaat, Capi en Domingo, vermoord in het reservaat door illegale goudmijnwerkers. Ze waren gestationeerd in het Arataï kamp bij de ingang van het reservaat om publiek, schoolkinderen, personen die opgeleid werden en wetenschappers, te ontvangen die naar Arataï kwamen om te werken; het was ook een ecotoerisme-kamp.

De actiemiddelen van het beheersteam van het reservaat zijn vrij beperkt. Er zijn vier ambtenaren en slechts 2 van hen zijn beëdigde boswachters. Hun missie is om waarnemingen te doen en boetes uit te geven maar ze kunnen niet echt strijden tegen illegale goudwinning. Het personeel van Nouragues werkt voornamelijk in nauwe samenwerking met ONF, waaronder een efficiënte monitoring van het reservaat. Ze werken ook op regelmatige basis samen met de gewapende machten en de Gendarmerie en de Grenspolitie, met veldacties om apparatuur te vernietigen en logistieke stromen af te snijden. Het reservaat ontwikkelt ook ecotoerisme-projecten teneinde het gebied te bezetten en te voorkomen dat illegale personen terugkomen.

Met betrekking tot de financiële middelen is de begroting van het reservaat erg beperkt, 245.000 Euro (waaronder salarissen) per jaar, om 3 missies uit te voeren: monitoring van de natuurbehoudstatus van het reservaat, milieuvorlichting en het politieaspect.

HUIDIGE SITUATIE VAN GOUDWINNING IN BESCHERMDE GEBIEDEN, SURINAME – Roy Ho Tsoi

Met betrekking tot de populatiedichtheid van Suriname, woont 70% van de bevolking in en rond de hoofdstad, 25% langs de kustgebieden en 5% in het binnenland.

Suriname heeft verschillende ecoregio's, zoals kustvlakten, de savannestreek en het Guyanaschild in het binnenland. Lokale gemeenschappen, Marron- en Inheemse gemeenschappen, wonen langs de vele rivieren in het zuiden van Suriname.

De meeste beschermde gebieden hebben geen lokale gemeenschappen binnen hun grenzen in afwachting van mogelijke kwesties. Er zijn twee beschermde gebieden binnen de Greenstone Belt waar de meeste problemen gerelateerd aan goudwinning zich voordoen. In het Brownsberg Natuurpark zijn 4 acties uitgevoerd om het park te ontruimen van illegale goudmijnwerkers. In het Centraal Suriname Natuurreservaat bestaan onmiddellijke dreigingen daar legale concessies uitgegeven zijn in de bufferzones en goudmijnwerkers de beschermde gebieden kunnen binnendringen. Deze gebieden zijn verafgelegen en heel vaak zijn er geen wegen en kunnen ze alleen bereikt worden via de waterwegen, de rivieren.

De Bosmonitoringsunit van de Stichting voor Bosbeheer en Bostoezicht (SBB) is verantwoordelijk voor de afstandsdetectie met satellietbeelden en het identificeren van gebieden waar goudwinning plaatsvindt. Monitoring en veldacties helpen aantonen dat goudactiviteiten openlijk verricht werden door voornamelijk lokale ondernemers en dat het moeilijk is om ze erbij te betrekken. Als een middel om het park te ontruimen werden 4 acties gelanceerd. Echter zijn de uitdagingen enorm daar de

mijnwerkers altijd een manier vinden en kunnen mijnen zonder het bladerdak te kappen, d.w.z. mijnen onder de bomen zodanig dat afstandsdetectie het niet kan traceren.

HUIDIGE SITUATIE VAN GOUDWINNING IN BESCHERMDE GEBIEDEN, GUYANA – Odacy Davis

Er zijn 5 belangrijke Beschermde Gebieden in Guyana. Shell Beach, Kaieteur Nationaal Park, Iwokrama, Kanukugebergte en Kanashen dat een Inheems Beschermde Gebied is en eigendom is van de Inheemse bevolking. De Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC) is verantwoordelijk voor het houden van toezicht op het totaal systeem maar beheert Shell Beach, Kaieteur, Kanukugebergte rechtstreeks, en helpt met het toezicht op Kanashen terwijl Iwokrama zijn eigen beheer heeft.

Met betrekking tot de uitdagingen, zijn de twee beschermde gebieden waar de meeste illegale incidenten of activiteiten plaatsvonden, Kaieteur Nationaal Park en Iwokrama. Kaieteur was het eerste beschermd gebied dat vastgesteld werd, namelijk in 1929. De parkbegrenzing werd in 1972 verkleind om mijnbouw mogelijk te maken. In 1999 werd het park uitgebreid tot haar huidige begrenzing. Historisch gezien heeft er altijd ontginning van goud en diamant plaatsgevonden vanwege de rijke mineraalafzettingen in het gebied. Gedurende vele jaren werd ambachtelijke mijnbouw uitgeoefend met gebruik van handmatige methoden, echter is er in de afgelopen jaren en met de stijging van de goudprijs, sprake van een meer gemechaniseerde ontginning in het park. Enkele incidenten van illegale mijnbouw zijn ook waargenomen in het Iwokrama bos.

De PAC en Iwokrama zijn in staat geweest om deze locaties te monitoren en vast te stellen met gebruik van verschillende middelen en technologieën. Het terrein en de dichte bosbedekking belemmeren een duidelijke indicatie van mijnbouw vanuit de lucht. Vaak is grondsurveillance vereist. Wanneer illegale mijnbouw getraceerd wordt in de beschermde gebieden wordt dit gerapporteerd aan de Commissie voor Geologie en Mijnbouw van Guyana die de instantie is die verantwoordelijk is voor de regulering van mijnbouw in Guyana. De GGMC, samen met PAC en andere instanties, coördineert de reactie.

Hoewel de focus van de PAC geweest is om illegale mijnbouw in de Beschermde Gebieden uit te roeien, wordt de nadruk ook gelegd op oplossingen voor dit probleem. Het begrijpen van de oorzaken en prikkels voor het uitoefenen van illegale mijnbouw in de beschermde gebieden is enorm belangrijk voor de oplossing.

De ontginning van goud en kostbare mineralen in Guyana is een economische activiteit die gereguleerd wordt door de GGMC. Er is een wettelijk traject en proces voor mijnbouw. Het Kaieteur Nationaal Park is gelegen in een mineraalrijke zone en is ook omgeven met legale mijnbouwvoorwaarden. Hoewel mijnbouw niet toegestaan is in beschermde gebieden zal de dreiging altijd bestaan gelet op het feit dat het gebied mineralen bevat en legale mijnbouw uitgeoefend wordt aan de rand.

Hiernaast is één van de grootste Inheemse gemeenschappen die zich buiten het park bevindt, enigszins afgesloten van het land met een beperkte verbinding met andere gemeenschappen en economische/administratieve hubs – wat leidt tot hoge kosten voor levensonderhoud en een beperkte toegang tot basisbehoeften. De belangrijkste inkomsten-genererende activiteit is mijnbouw die jarenlang wordt uitgeoefend.

De PAC heeft in de afgelopen jaren de gemeenschap, de regering en andere stakeholders betrokken in een zeer zware discussie gerelateerd aan alternatieve vormen van levensonderhoud voor de lokale gemeenschappen. Er zijn gesprekken geweest met de gemeenschapsraad voor verbetering van toerisme gelinkt aan de Beschermden Gebieden en om een deel van de inkomsten te kanaliseren naar de gemeenschap, alsook gesprekken over het mechanisme inzake de distributie van voordelen. Het openleggen van wegen is ook ter sprake gekomen daar het goedkoper voedsel en goedkopere diensten mogelijk maakt.

Een andere kwestie die aan het licht kwam tijdens de gesprekken met de gemeenschap was dat de meeste lokale bewoners en lokale mijnwerkers de begrenzingen niet kenden. De oplossing kan liggen in het voorlichten van de gemeenschap, met name jongeren, en ook het creëren van bewustwording onder alle stakeholders. Andere uitdagingen, zoals gronduitbreiding, levensonderhoud-activiteiten, toegang tot gezondheidsdiensten en onderwijs, worden momenteel besproken in een inspanning om het probleem te verminderen.

Tenslotte, de situatie van illegale mijnbouw is niet slechts een kwestie van de uitdagingen en effecten op de biodiversiteit, het is ook een kwestie van de gemeenschappen of groepen personen die gedwongen zijn om mijnbouw uit te oefenen om geld te verdienen en een noodzakelijke focus op het levensonderhoud van personen.

HUIDIGE SITUATIE VAN GOUDWINNING IN BESCHERMDE GEBIEDEN, PERU - Astrid Aguilar

De Coördinatie voor Goudwinning en Natuurbehoud voor Zuid-Amerika, van de Zoölogische Vereniging van Frankfurt, werkt in drie landen in Zuid-Amerika. Ze helpen de Commissie voor Beschermden Gebieden (PAC) in Guyana, met name in het Kanukugebergte. Ze opereren ook in de Serranía de Chiribiquete in Colombia, in Peru, in de Madre de Dios-regio en in het Yaguas Beschermd Gebied. Ze zijn ook betrokken in het Cantão Natuurbehoudproject in Brazilië via een NGO.

Volgens de wetgeving zijn er verschillende types mijnbouw in Peru:

- Grootschalige mijnbouw, middelgrootschalige mijnbouw, voornamelijk grote concessiegebieden (groter dan 2.000 hectaren) uitgegeven door de Regering aan particuliere bedrijven.
- Kleinschalige mijnbouw, met een productiecapaciteit die 350 ton per dag niet mag overschrijden, een concessiegebied dat niet groter mag zijn dan 2.000 hectaren en een minimumproductie van 10% van een tributaire eenheid per jaar, en per hectare concessie.
- Ambachtelijke mijnbouw, met een productiecapaciteit tot 25 ton per dag, een concessie tot 1.000 hectare en een minimumproductie van 5% van de tributaire eenheid per jaar en per hectare concessie en een specifieke regel om handmatige methoden en basisapparatuur te gebruiken.

Een tributaire eenheid is een eenheid die elk jaar bepaald wordt door de Regering. In het afgelopen jaar was de tributaire eenheid rond 4.200 Soles, wat de Peruaanse munteenheid is.

Jammergenoeg is illegale mijnbouw een probleem in Peru, zoals in de andere landen in het Guyanaschild.

Een klein onderscheid wordt gemaakt met het fenomeen van informele mijnbouw:

- Mijnbouw wordt beschouwd als te zijn illegaal wanneer het uitgeoefend wordt in verboden gebieden, met name Beschermd Gebieden, en waterlichamen zoals rivieren, meren en oceanen.
- Mijnbouw wordt beschouwd als informeel wanneer het uitgeoefend wordt in gebieden waar het niet verboden is en waar mijnwerkers gestart zijn met het formalisatieproces.

Een voorbeeld van de Madre de Dios-regio, in het Zuidoostelijk deel van Peru

De Madre de Dios-regio staat bekend als het meest biodivers gebied in Peru. Echter, voornamelijk vanwege de Interoceanicanelweg die toegang geeft tot ongerepte gebieden in het bos, barstte mijnbouw volkomen los tussen 2009 en 2019. In de regio is een gebied genaamd La Pampa indicatief voor hoe goudwinning uit de hand kan lopen. In feite was dit in 2014 naar schatting rond 16.000 hectaren ontbost gebied.

In reactie op de illegale mijnbouw in Madre de Dios, zijn er sinds 2010 verschillende militaire operaties geweest om gereedschappen en apparatuur, zoals bijvoorbeeld baggermachines, te vernietigen. Jammergenoeg duurden invallen zoals deze niet langer dan 2 of 3 dagen en de mijnwerkers kwamen terug en werden nog agressiever. Vervolgens werd in 2016, het Tambopata Nationaal Reservaat, een Beschermd Gebied nabij La Pampa, in de Madre de Dios-regio, binnengedrongen door illegale mijnwerkers. 759 hectaren in het Beschermd Gebied werden getroffen. Deze situatie dwong het Bureau voor Beschermd Gebieden in Peru, SERNANP, ertoe om een strategie te ontwikkelen om illegale mijnbouw te bestrijden. Na monitoring van de Beschermd Gebieden en de realisatie dat illegale mijnbouw plaatsvond binnen de grenzen van 7 Beschermd Gebieden en in de bufferzone van 8 Beschermd Gebieden, voerde SERNANP een onderzoek uit naar de effecten van dit fenomeen en kwam, onder andere, tot de volgende bevindingen:

- Ontbossing – (betekent verlies van de koolstofvoorraad)
- Verlies van biodiversiteit
- Decertificering
- Georganiseerde misdaad
- Kwikuitstoot
- Kinderarbeid
- Mensensmokkel

Met deze informatie heeft de instantie gewerkt aan een holistische benadering en 4 strategische acties ontwikkeld:

1. Identificeren van acties en logistieke ondersteuning voor wetshandhaving binnen de Beschermd Gebieden
2. Implementeren van acties die illegale mijnbouw kunnen mitigeren
3. Ontwikkelen van duurzame economische activiteiten
4. Rehabilitatie van aangetaste gebieden

Om deze acties te implementeren heeft de SERNANP verschillende stakeholders geïdentificeerd:

- Regering van Peru
- Instanties die verantwoordelijk zijn voor de handel in kwik en goud
- Wetshandhavingsinstanties
- Instanties die verantwoordelijk zijn voor waterrechten en het leger
- Ministerie van Mijnbouw en Ministerie van Inheemse Rechten
- NGO's, internationale samenwerking en de academie.

Derhalve helpt de Zoölogische Vereniging van Frankfurt de SERNANP bij de implementatie van deze strategie.

Al deze hulp maakte de reactivering mogelijk van een multi-sectorale commissie voor overheidsactie tegen illegale mijnbouw die in 2012 ingesteld was maar slapende was. Een nieuwe militaire operatie genaamd Operatie Mercurio, werd gelanceerd in Madre de Dios, met een 2-jarige wetshandhaving in het veld, maar ook de ontwikkeling van formele economische activiteiten en oplossingen voor de sociale problemen van de regio.

Als resultaat van de implementatie van de strategie, zijn er momenteel slechts 4 beschermde gebieden met illegale mijnbouw en 6 in hun bufferzones. Het doel is om tegen 2021 geen illegale mijnbouw te hebben in de beschermde gebieden en in de bufferzones met dezelfde type operaties.

Jammergenoeg heeft de SERNANP nog steeds te maken met veel uitdagingen:

- Mijnwerkers bewegen van de ene locatie naar de andere en tasten andere Beschermde Gebieden aan
- Coördinatie onder verschillende stakeholders is moeilijk
- Er is een behoefte aan langetermijninvesteringen die capaciteitsversterking zullen ondersteunen en het implementeren van initiatieven die tijd en hulpmiddelen vereisen
- Debatten over financieringsbescherming of restauratie is gaande
- De effecten plaatsen de integriteit van het ecosysteem in gevaar, bijvoorbeeld in het geval van de Malinowskirivier, waarvan de loop veranderd is in de afgelopen jaren vanwege illegale mijnbouw

Feedback van de Participanten

Na de presentaties stelden de participanten vragen en werd nadere informatie gegeven over de huidige situatie van de landen:

In Frans-Guyana is naar schatting elk jaar 10 ton goud illegaal ontgonnen waarbij de legale productie 2 ton was. Alhoewel het kan lijken alsof de Beschermde Gebieden gecreëerd zijn dichtbij goudafzettingen en sommige personen kunnen zeggen dat het hen onder een stolp zet, de kwestie van illegale mijnbouw is vrij recent in vergelijking met wanneer Beschermde Gebieden geïmplementeerd werden en er is een rijke biodiversiteit in de regio die beschermd moet worden.

In Suriname wordt illegaal goud in het wettelijk systeem gebracht en het is dus moeilijk om de hoeveelheid illegaal goud te schatten. Een rapport in 2015 gaf een schatting dat 19 ton goud per jaar illegaal ontgonnen werd, 65% van de totale hoeveelheid van de goudproductie per jaar. Er worden geen vragen gesteld over wanneer het goud verkocht wordt en er is geen traceerbaarheid van het goud. Voor middelgrote en grootschalige mijnbouw, zijn er 6 geregistreerde exporteurs van goud die een vergunning hebben van de Deviezencommissie; voor kleinschalige mijnbouw zijn er twee. Beschermde Gebieden werden gecreëerd vóór de goudkoorts in de jaren negentig en het creëerde conflicten. Er bestaat een direct verband tussen de stijging van de goudprijs en de toename van illegale mijnbouw in de gebieden.

In Guyana is er geen schatting van de hoeveelheid illegaal geproduceerd goud. Alle goud wordt opgekocht door de Goudraad van Guyana of door handelaren en opkopers die een vergunning hebben. Aan sommige winkels worden ook handelsvergunningen gegeven door de Overheid. Met betrekking tot

de mineraalafzettingen in Guyana bevat $\frac{3}{4}$ van het land goud en diamant en het is daarom onmogelijk om geen afzettingen te hebben in een Beschermd Gebied. Echter zijn Beschermd Gebieden belangrijk voor het behoud en de bescherming van de biodiversiteit en het doel van de regering is om verschillende types biodiversiteit te behouden, zoals moerassen, savannes, laaglanden, etc.

In Peru wordt waarschijnlijk rond 16 tot 18 ton illegaal goud ontgonnen per jaar, alleen in Madre de Dios. Jammergenoeg is er in de wereld sprake van een gebrek aan transparantie en traceerbaarheid in de goudhandel, hetzij legaal of illegaal. In het land is er een instantie die de goudexporten monitort maar ondersteuning is nodig om de goud traceerbaarheid te bereiken.

DE GOUDWINNINGSSECTOR IN DE GUYANA'S EN DE GEVOLGEN VOOR NATUURBEHOUD EN HET BEHEER VAN BESCHERMDE GEBIEDEN (WWF)

Clément Villien, Medewerker voor het Bosprogramma op het regionaal kantoor van de World Wildlife Fund van Frankrijk, in Frans-Guyana, gaf een presentatie over de gevolgen van goudwinning voor Natuurbehoud en het Beheer van Beschermd Gebieden. Hij verontschuldigde zich namens de regionale manager, Laurent Kelle, die niet aanwezig kon zijn.

Op het Guyanaschild werkt het Frans-Guyanees kantoor van WWF Frankrijk, nauw samen met WWF Guianas die de organisatie is voor Guyana en Suriname. Daarnaast strekken de activiteiten van goudwinning in het Amazonegebied, hetzij illegaal of informeel, verder dan het Guyanaschild.

Enkele cijfers:

- In 2012 leefden ongeveer één miljoen mensen van deze activiteit in het Amazonebekken, ongeveer 50.000 personen op het Guyanaschild en ongeveer 10.000 personen in Frans-Guyana.
- Bij het overwegen van twee tijdsperioden, 2001-2006 en 2007-2013, werd mijnbouw een belangrijke oorzaak van ontbossing in het Amazonegebied.
- Met betrekking tot kwikverontreiniging werd naar schatting, aan het eind van de jaren negentig, rond 200 ton kwik gebruikt voor goudwinning in het Amazonegebied per jaar.

Daarnaast is er op het Guyanaschild sprake van een geologische continuïteit door geheel Suriname, Guyana, Frans-Guyana en Brazilië – de “Greenstone Belt”. Vandaar het feit dat indien goudwinningsactiviteiten plaatsvinden in gebieden waar er afzettingen zijn, het je in staat stelt om te zien hoe breed verspreid goudwinningsactiviteiten zijn in relatie tot deze verschillende afzettingen. Als we kijken naar de geschiedenis van mijnbouw gelinkt aan ontbossing in 2015, waren er ongeveer 180.000 hectaren die ontbost waren in de vier gebieden, waaronder 113.000 hectaren van 2008 tot 2015. Er is een effect in de Beschermd Gebieden waar goudafzettingen overlappen in de Greenstone Belt. Met betrekking tot de schaal van de gebieden, is ontbossing niet erg belangrijk in deze gebieden, echter zijn de waterwegen verontreinigd en verslechterd. Rivieren lijden aan troebelheid of kwikverontreiniging. Het verschil in regelgeving in elk van de landen vormt een echte uitdaging. Bijvoorbeeld, gelet op de troebelheid van de Marowijnerivier, vereisen de gesprekken tussen twee verschillende gebieden met twee verschillende wetgevingen, een nauwe samenwerking. Hiertegenover nemen de mijnwerkers de grenzen niet in acht, er zijn illegale stromen en zeer goed georganiseerde netwerken en deze bestaan al heel lang. Ze passen de activiteiten die ze in het gebied uitvoeren constant

aan. Deze personen zoeken vaak een beter leven of proberen te overleven en ze bezitten daarom een sterke vastberadenheid en veerkracht.

Een andere uitdaging is samenwerking, met Brazilië bijvoorbeeld, is er een grensoverschrijdende overeenkomst in de bestrijding van illegale mijnbouw, tussen de gewapende machten, de politie, etc., die hen in staat stelt om mijnwerkers te arresteren. Deze samenwerkingsovereenkomsten moeten dus versterkt worden. In termen van een nieuw initiatief is de traceerbaarheid van goud belangrijk om in staat te zijn het verschil te kennen tussen illegaal en legaal geproduceerd goud. Hiervoor bestaat er een behoefte voor indicatoren en elementen die het mogelijk maken om de afkomst van het goud te certificeren. Wetenschappelijk onderzoek, geïnitieerd door WWF en daarna opgevolgd door de BRGM (Bureau de Recherches Géologiques et Minières) met het “Origin”-project, toont dat door goud te analyseren, het mogelijk is om een onderscheid te maken tussen goud dat geamalgameerd is met kwik. WWF heeft ook partnerschappen met ONF, SEMA, WWF, zowel in Frans-Guyana, alsook in Suriname en Guyana en het ONF internationaal, om de ontbossing vanwege goudwinning regelmatig in kaart te brengen. Tenslotte, WWF heeft een opkomend project, in samenwerking met de NGO “Verbond voor Verantwoordelijke Mijnbouw”, gefinancierd door de FFEM, het Franse Fonds voor Wereldmilieu, waarin een pilotlocatie opgezet is om de haalbaarheid van kwikvrije goudwinning te demonstreren in Suriname en Guyana om deze landen te helpen om het Minamata-verdrag van de Verenigde Naties inzake kwik, te demonstreren.

Feedback van de Participanten

Na de presentatie stelden de participanten vragen en werd nadere informatie gegeven:

Met betrekking tot kwik kan het moeilijk zijn om vast te stellen of het natuurlijk aanwezig is in de grond of als het geïmporteerd is door illegale mijnwerkers. Echter, wanneer er sprake is van amalgameren van goud, is dit een bewijs van vloeibare kwik die gebruikt wordt door mijnwerkers. Echter, wanneer goud gesmolten wordt kan men niet zien of het legaal of illegaal is. Dit is de reden waarom er een vraag is voor duurzaam goud en voor een certificeringsproces dat ontwikkeld moet worden. Een project, geïnitieerd door WWF en overgenomen door de BRGM (het Frans geologisch onderzoek), was gericht op het ontwikkelen van een database, het verzamelen en vergelijken van goudkorrels uit legale locaties. Er moet sprake zijn van het in kaart brengen van de verschillende types, een chemische identiteitskaart die ontwikkeld moet worden. Aangezien de zuivering van goud de traceerbaarheid ervan weghaalt, moet het zuiveringsaspect ook in overweging genomen worden daar dit ook een betere traceerbaarheid en certificering mogelijk kan maken. Wereldwijd wordt naar schatting 40% van alle goud in de wereld gezuiverd in Dubai en nog eens 40% wordt gezuiverd in Zwitserland en in termen van de vraag, zijn China en India de grootste goudopkopers.

Mr. Arnaud Anselin informeerde de participanten dat Brazilië en met name het Nationaal Park van het Tumucumaquegebergte onderdeel had moeten uitmaken van het RENFORESAP-project, echter hebben ze een gebrek aan personeel en wezen het voorstel om een partner te zijn om deze reden af. Echter blijft het de intentie van het Amazonepark van Frans-Guyana om samen te werken met Brazilië en haar Beschermd Gebieden.

Monitoring: Hoe reageren Beschermd Gebieden op incidenten vanwege illegale en legale goudwinning en op de impact daarvan op hen?

MONITORING DOOR HET NATIONAAL BUREAU VOOR BOSBOUW (ONF) IN FRANS-GUYANA – Alexandre David

De presentatie betreft de monitoring van de effecten van mijnbouw op het bosbouwdomein beheerd door het ONF. Er zijn verschillende types Beschermd Gebieden: Nationale reservaten zoals Les Nouragues en La Trinité en Integrale reservaten waar er desondanks een effect is van mijnbouwactiviteiten, zoals Lucifer Dékou Dékou en Petite Montagne Tortue. Er is ook andere regelgeving voor gebieden met een milieubelang, met een ietwat lager beschermingsniveau tegen blootstelling aan activiteiten. Met betrekking tot legale activiteiten zijn er ongeveer 130 mijnbouwvergunningen, 87 AEX gelegen in de Greenstone Belt. Sommige hiervan liggen erg dichtbij het Nouragues Natuurreservaat en het Lucifer Dékou Dékou biologisch reservaat. Frans-Guyana heeft voornamelijk alluviale goudwinning, met zowel legale en illegale activiteiten. Controlesproeiers worden gebruikt bij illegale alluviale goudwinning wat verboden is in legale mijnbouw. Er vindt enige primaire mijnbouw plaats in de vorm van putten.

Het ONF heeft een speciale unit bestaande uit vijf personen wiens taak het is om afstandsdetectie te doen van de effecten. Het ONF werkt met satellietbeelden en werkt aan een legale monitoringsactiviteit met particuliere contracten tussen legale mijnwerkers en het ONF om hun activiteiten te controleren. Illegale verborgen activiteiten worden ook gemonitord door het geheel gebied dat beheerd wordt door het ONF, met gebruik van Sentinel-2 satellietbeelden. In 2018 werden ongeveer 150 beelden afgewerkt en werd ongeveer 1.100 hectaren getraceerd, gebieden die ontbost zijn of waar het water troebel is, wat kan duiden op legale afvalvijvers of gerelateerd kan zijn aan een illegale activiteit. Deze afstandsdetectie geeft een goed overzicht van wat er gaande is in het gebied. De ontbossingsgeschiedenis kan gemonitord worden dankzij de Sentinel-1 radarbeelden die om de zes dagen een zicht geven op de gekapte bosgebieden. Deze techniek is uitermate interessant aangezien het de identificatie mogelijk maakt van nieuwe sectoren waar er sprake is van hetzij legale of illegale exploitatie. Het kunnen gereactiveerde sectoren zijn die directe patrouilles mogelijk maken. Dit geeft ook een overzicht van de ontbossing en de zones die getroffen zijn door het effect van suspensiemateriaal. Desondanks is het nog steeds noodzakelijk om in het veld te gaan. In 2018 werd ongeveer 11.000 km bos gedekt en ongeveer 1.000 GPS-locaties werden vastgelegd, alsook luchtfotografie. Al deze GPS-data wordt ingevoerd in een datasysteem en wordt geïdentificeerd als legaal of illegaal, zodat het mogelijk is om te zien welk mijnbouwbedrijf ontbost heeft. Deze geschiedenis gaat terug tot 1996.

Een rapport is vervolgens opgemaakt over deze effecten op basis van de verschillende indicatoren, bijvoorbeeld het effect van ontbossing op de biodiversiteit of het effect van de vernietiging van rivier- of kreekoevers op de waterkwaliteit, met data die beschikbaar is tot 2019. In 1990 was de breedte van de ontbossing 326 hectaren en 27.102 hectaren in 2016. Dat is dus ongeveer 1.000 hectaren per jaar. 60% hiervan is vanwege legale goudwinning. Het direct effect op waterlichamen was 25 km in 1990 en meer dan 3.000 km in 2016, 40% door legale mijnbouw en 60% door illegale mijnbouw, met 100 km vernietigd per jaar. Wij controleren ook of ertsspouwing gedaan wordt in een gesloten circuit en zonder pompen in de rivier. Het terugwinningsproject werd ook aangepakt: alle gekapte bomen moeten aan de zijkant gehouden worden, de kreek moet teruggebracht worden in zijn normale stroming en alle afvalvijvers moeten opgevuld zijn. Een project is momenteel gaande om complete sheets op te stellen

om beter rekening te houden met de terugwinning van het waterbassin in het midden van de mijnbouwlocatie. Zo werd bijvoorbeeld ontdekt dat gekapte bomen gebrand werden of geplaatst werden in de afvalvijvers, wat niet is toegestaan.

MONITORING DOOR HET AMAZONEPARK VAN FRANS-GUYANA – Denis Lenganey

Terwijl de legale mijnbouwactiviteiten gemonitord worden door het ONF, monitort het team van het Nationaal Park de illegale goudwinning in zijn gebied. Tweemaal per jaar wordt de monitoring uitgevoerd per helikopter gedurende vier dagen om het totaal bekend mijnbouwgebied binnen het Parkgebied te dekken. Sinds de creatie van het park zijn 31 monitoringmissies uitgevoerd. Missies werden ook uitgevoerd op de oevers om andere types informatie te verzamelen, zoals troebelheid. Hiernaast zijn interventies uitgevoerd door de milieu-inspecteurs van het Park. Hun capaciteiten en privileges zijn verruimd in de Mijnbouwwet sinds 2017 om hen in staat te stellen om interveniëren in het geheel Park en niet slechts in het kerngebied. Dit maakte het ook mogelijk om deel te nemen in meer missies met de Gendarmerie en het leger. De Parkwachters waren nu bewapend nadat ze de juiste training hadden gevolgd (er zijn slechts 3 nationale parken in Frankrijk waar de agenten gewapend zijn). De milieu-inspecteurs voeren ongeveer 80 tot 100 missies uit per jaar. Ze bewegen zich gedurende 1 tot 5 dagen op de illegale locaties om ze te vernietigen. Deze missies bestaan gewoonlijk uit Gendarmerie-agenten en legerpersoneel maar af en toe worden sommige missies onafhankelijk uitgevoerd.

De troebelheid van de Marowijnerivier is duidelijk ook een grote uitdaging, in het bijzonder voor de populaties die langs de rivier wonen. Er bestaat een Europese richtlijn over water en Frans-Guyana moet zich hieraan houden. Afstandsdetectietechnieken ontwikkeld door de BRGM en de milieuautoriteiten werden gebruikt. Om de waterkwaliteit te monitoren, moeten verschillende parameters, waaronder de troebelheid, gemeten worden. Het Park heeft deelgenomen aan een onderzoek geleid door de CNRS, de Universiteit van Pau en de Universiteit van Toulouse in Frankrijk, met het doel om de overdracht van kwik in het milieu te onderzoeken. Vissen uit de Camopi-sector werd bemonsterd en hun vlees werd geanalyseerd. Dankzij deze analyses was het mogelijk om een onderscheid te maken tussen kwik dat natuurlijk aanwezig was in het milieu en de kwik dat uit goudwinning komt. Het is mogelijk om te zien dat in het klein dorp van Trois-Sauts, in het verre Zuiden, er geen goudwinning was maar dat de vissen daar toch relatief hoge hoeveelheden kwik hadden, ook verderop in grote roofdieren van deze waterwegen vanwege kwik dat natuurlijk aanwezig is in het milieu.

Monitoringsactiviteiten worden ook uitgevoerd op belangrijke diersoorten die gevoelig zijn voor verontreiniging en de waterkwaliteit. Bijvoorbeeld, de Parkwachters zijn getraind in het monitoren van de gezondheid van twee diersoorten: de grote otter en de tapir. Hoewel de tapir troebel water heel goed schijnt te verdragen, zorgde een verlaging in de tapirpopulatie voor de meting van de jachtdruk komend van goudmijnwerkers in gebieden die normaal onbewoond zijn.

MONITORING IN SURINAME, AMAZONE CONSERVATION TEAM (ACT) – Katia Delvoye

Het Amazone Conservation Team (ACT) heeft verschillende kantoren: in het Noorden van het Noordoostelijk Amazonegebied, in het Noordwesten van het Amazonegebied, in Europa, en heeft een hoofdkantoor in de Verenigde Staten. Het kantoor in Suriname is gevestigd in 1996. Het Amazone Conservation Team werkt samen met de Inheemse en andere lokale gemeenschappen om tropische bossen te beschermen en hun traditionele cultuur te versterken.

De strategieën van het team zijn:

- *land*: bewaking van de bossen en alles dat zich daarin bevindt,
- *manieren van levensonderhoud*: de levens van de lokale volken behouden door hen te voorzien van alternatieve inkomstenmogelijkheden (in plaats van niet-duurzame inkomstenactiviteiten zoals mijnbouw en de commerciële handel van wilde dieren), en
- *bestuur*: versterking van culturen en vergroting van de zelfbeschikking van de gemeenschappen.

Het ACT heeft een [online verhaalmap](#) geproduceerd die een heleboel informatie verschaft over goudwinning in Suriname, en die uitlegt wat gebeurd is in tussen 1980 en 2015.

Bijvoorbeeld, 73% van de goudproductie in Suriname is afkomstig uit goudwinningsactiviteiten in het land. De website toont ook de mate van ontbossing die heeft plaatsgevonden gedurende de afgelopen 10-20 jaar en biedt informatie over rivierverontreiniging.

Het ACT heeft ook een [geo-ruimtelijk milieumonitoringsportaal voor Suriname](#) ontwikkeld dat gebruikers in staat stelt om Global Forest Watch (GFW) land- en bosbedekking datareeksen naast elkaar te leggen en te analyseren, zoals bijna-realtime ontbossing en branddata, tezamen met Suriname-specifieke lagen en recente satellietbeelden.

MONITORING IN SURINAME, MINISTERIE VAN RUIMTELIJKE ORDENING, GROND- EN BOSBEHEER VAN SURINAME – Roy Ho Tsoi

Slechts twee beschermde gebieden liggen in de Greenstone Belt. Sinds 1996 zijn vier operaties uitgevoerd om deze beschermde gebieden schoon te maken. Na elke clean sweep-actie, keerden de mensen in volle omvang terug en werd het steeds moeilijker om de situatie aan te pakken daar zij beter voorbereid waren op politie-interventie. Dit waren grote operaties waarin de jachtopzieners, de politie en het leger bij betrokken waren. De mijnwerkers waren inventief en zetten hun mijnbouwactiviteiten voort onder het bladerdak. Wetten zijn van kracht om te proberen om het levensonderhoud van de mensen te beschermen maar dit creëerde problemen voor het Brinckheuvel Natuurreservaat waar lokale ondernemers concessies verkregen hebben wat betekent dat ze uit het Brownsberg Natuurpark mogen gaan. Pogingen werden ondernomen om de situatie op afstand aan te pakken, in opvolging van het systeem dat in Frans-Guyana gebruikt wordt, maar dit blijkt moeilijk te zijn vanwege het groot aantal betrokken gebieden en hun spreiding en een gebrek aan toegankelijkheid.

Een enorme ontbossing vindt plaats rond het Brownsberg gebergte en een gebied van honderd hectaren is gereserveerd in het Brownsberg Natuurpark waar lokale personen toegestaan zijn om te mijnen. Clean sweep-acties zijn uitgevoerd in dit gebied waar een aanzienlijke hoeveelheid schade werd veroorzaakt. Twee Braziliaanse goudmijnwerkers voeren momenteel ontginningsactiviteiten uit in het natuurpark en ze zijn moeilijk te traceren via satelliet vanwege hun inventieve methoden. Een benadering die geïmplementeerd is, is het betrekken van de lokale gemeenschappen waarvan velen zich niet bezighouden met illegale mijnbouwactiviteiten en die de situatie kunnen monitoren en feedbackinformatie kunnen geven. Nadat een clean sweep-actie is uitgevoerd is het belangrijk om constante monitoring uit te voeren en dit vereist financiële middelen. Suriname heeft momenteel een tekort aan helikopters voor monitoringsdoeleinden en is daarom beperkt op dit gebied, alhoewel afstandsdetectie gebruikt kan worden. Er is een gebied van ongeveer duizend hectaren waarin goudwinning is toegestaan. Tot 2016 hebben jachtopzieners, het leger en de politie regelmatig dit gebied gemonitord maar dit is gestopt vanwege een gebrek aan financiële middelen.

MONITORING IN GUYANA, COMMISSIE VOOR BESCHERMDE GEBIEDEN – Timothy Babb

Hoe worden illegale en legale mijnen in Guyana gemonitord? Binnen de PAC, is het Departement voor Ecologie, Dreigingen, Monitoring en Onderzoek verantwoordelijk voor de monitoring van illegale mijnbouw. Het departement bestaat uit een GIS-medewerker, een onderzoeksmedewerker en een leidinggevende medewerker voor de Beschermd Gebieden, alsook de locatieniveau-manager en de boswachters, ook verantwoordelijk voor het ontwikkelen en implementeren van monitoringsprotocollen tegen de dreiging. De activiteiten bestaan uit overvluchtprotocollen, kwik- en waterkwaliteitstest-protocollen en boswachter- en patrouillegebaseerde protocollen.

Binnen Guyana, beheert de PAC drie beschermd gebieden rechtstreeks: het Shell Beach beschermd gebied, het Kaieteur Nationaal Park en het Kanukugebergte Beschermd Gebieden, waarvan de twee laatstgenoemden voornamelijk getroffen worden door illegale mijnbouw. Kaieteur dat het oudste Beschermd Gebied is, ligt in één van de meest mineraalrijke delen van Guyana. Het Kanukugebergte is niet significant getroffen door mijnbouw maar er hebben zich kleine incidenten voorgedaan in de eerste fasen daarvan.

De voornaamste methode voor monitoring van illegale mijnen zijn overvluchten en grondverzet. In Guyana wordt een Cessna 206 gebruikt in plaats van een helikopter die ongeveer vier uren in de lucht kan blijven cirkelen om te zoeken naar mijnen. Dit soort monitoring maakt de waarneming van belangrijke details mogelijk. Tijdens de vluchten wordt data verzameld: coördinaten, type activiteiten (alluviale grondbouw of rivierbaggeren), type apparatuur, aanwezigheid van motoren, ATV's, boten, het aantal personen, routes. De grootte van de operatie wordt ook geschat. Een andere methode die gebruikt wordt is kwik- en waterkwaliteitstesten. Een sonde wordt in het water geplaatst die ongeveer 18 parameters meet, met de belangrijkste focus op troebelheid. Voor kwiktesten worden weefsels van de voornaamste vissoorten die door de lokale mensen gebruikt worden, geanalyseerd. Sedimentmonsters worden ook genomen. De inspanningen zijn gericht op de belangrijkste rivieren waar personen kunnen oversteken en getroffen kunnen worden door bovenwaartse mijnbouw. Er zijn ook Boswachtergebaseerde patrouilles die bestaan uit troebelheidstesten en waarneming van de biodiversiteit langs de routes en controle van elk teken van illegale mijnbouw.

Er zijn enkele gevallen van rivierbaggermijnbouw over de grenzen van het beschermd gebied, waarbij men mogelijk 's avonds binnenkomt en gedurende de dag vertrekt om tracering te vermijden. De mijnwerkers veranderen in feite de geomorfologie van de rivier waardoor gelokaliseerde dammen gecreëerd worden.

Als eenmaal een rapport opgemaakt is, wordt een samenwerkingsinterventie georganiseerd om de personen die deze handelingen plegen, op te pakken. Er zijn veel uitdagingen die gepaard gaan met de monitoring van de Beschermd Gebieden in Guyana: deze gebieden zijn erg verafgelegen en hebben geen netwerkdiensten. Er is een sprake van een veiligheidsvraagstuk aangezien, in tegenstelling tot Boswachters in andere Beschermd Gebieden, PAC Boswachters niet gewapend zijn. Er is ook een beperkte capaciteit omdat het Kanukugebergte een groot Beschermd Gebied is van 610.000 hectaren en er gepatrouilleerd wordt door slechts een paar personen die ook de taak hebben om op een dagelijkse basis op te treden als toeristische gidsen. Deze Boswachters hebben de mogelijkheid om slechts eenmaal per maand deze gebieden te monitoren aangezien het niet iets is dat snel en elke dag gedaan kan worden.

Dit geeft de mijnwerkers de gelegenheid om constant terug te gaan naar deze gebieden. Zelfs indien deze interventies uitgevoerd worden is er dus nog steeds een herhaling van illegale goudwinning.

iv. Leden van de panelsessie over de monitoring van goudwinning in de Beschermd Gebieden

MONITORING IN GUYANA, IWOKRAMA – Micah Davis

De Hoofdboswachter is voornamelijk verantwoordelijk voor het zorgdragen dat de monitoringsactiviteiten uitgevoerd worden in het IWOKRAMA Beschermd Gebied. Het gebied omvat ook een Wildpark gebied dat terzijde gezet is en een soort ongerept gebied is. Normaal gesproken wordt alleen onderzoek verricht in dit gebied. Er is ook een Gebied voor Duurzaam Gebruik waarin een heleboel toerismeactiviteiten plaatsvinden, alsook training en onderzoek. Dit helpt om activiteiten te ondersteunen die inkomsten genereren om de organisatie te ondersteunen. De mijnbouwactiviteiten kunnen gemonitord worden omdat er veel gemeenschappen zijn rond dit beschermd gebied en het gebaseerd is op een samenwerkingsovereenkomst met deze gemeenschappen die begrijpen dat het belangrijk is om hun hulpbronnen en de toekomstige generatie te beschermen. Ze zijn daarom de ogen en oren met betrekking tot elke illegale mijnbouwactiviteit en hun rapporten worden opgevolgd zodra ze ontvangen zijn. Monitoringsactiviteiten worden uitgevoerd per boot daar veel gebieden toegankelijk zijn via de rivier. Er zijn ook twee controlepunten aan beide uiteinden van de weg die door het reservaat loopt. Er zijn enkele kleinschalige mijnbouwactiviteiten in het gebied die moeilijk te traceren zijn vanwege hun mobiele aard. Als men aankomt met de boot, kunnen de mijnwerkers de boot van een afstand horen aankomen en verschuilen ze zich in het bos, wat het moeilijk maakt om ze te traceren. Hoewel de boswachters niet gewapend zijn, is hun belangrijkste wapen om mensen voor te lichten, wat de reden is waarom ze in de gemeenschappen gaan om kennis te delen met de lokale bevolking. Dit betekent dat wanneer een grote operatie uitgevoerd wordt, samen met verschillende instanties zoals het Politiekorps van Guyana, het Bureau voor Milieubescherming of de Commissie voor Geologie en Mijnbouw van Guyana, om ons te ondersteunen in termen van wetshandhaving, niemand kan beweren dat ze niet op de hoogte waren dat dit soort activiteiten verboden zijn in het beschermd gebied. Veel illegale mijnwerkers zetten hun kamp op dichtbij het beschermd gebied en springen over de grens. De

monitoringsactiviteiten verzamelen ook verschillende data in termen van wilde dieren en waterkwaliteitstesten, alsook het waarnemen van elk negatief of positief effect van de operatie.

Feedback van de Participanten

De participanten bespreken de kwestie van het verband tussen mijnwerkers die terugkeren naar het hersteld gebied en de stijging van de goudprijs. Welke mechanismen zijn ingesteld om de herhaling van een illegale activiteit in een Beschermd Gebied te voorkomen? Een oplossing die benadrukt werd is de implementatie van werkgroepen speciaal voor kleinschalige mijnbouw. Nadat personen uit het uitgemijnd en hersteld gebied verwijderd zijn, worden ze verplaatst naar werkgebieden zodat ze hun goudwinning daar kunnen voortzetten.

In Frans-Guyana moeten de operaties aan land herhaaldelijk uitgevoerd worden om een impact te hebben. Na twee of drie vernietigingsoperaties wordt het moeilijk voor de mijnwerkers om opnieuw te investeren in apparatuur, etc. Echter hoe hoger de prijs voor goud wordt, hoe lager het breekpunt. Om een voorbeeld te noemen, binnen één jaar heeft de goudprijs een stijging van 50% gehad, van €30/g naar €45/g. Beschermd Gebieden hebben meer middelen nodig om in staat te zijn de inspanningen te herhalen en te handhaven. Er is een voorbeeld van Saül, een klein dorp in Centraal Frans-Guyana, waar het Amazonepark van Frans-Guyana erin geslaagd is om een gebied dat zwaar binnengedrongen was door illegale mijnwerkers, te rehabiliteren. Gewapende machten en boswachters slaagden erin om hen aan te vallen en de illegale activiteit te onderbreken en daarna ondernamen ze actie om toerismeactiviteiten te versterken. Echter zijn de kenmerken van het dorp specifiek, het is moeilijk toegankelijk en het was moeilijk voor de garimpeiros om terug te komen met hun apparatuur. Niettemin, als de stroom van apparatuur en brandstof wordt afgesneden, is er een kans om de strijd te winnen.

De participanten bespraken ook de kwestie van een budget, vooral voor monitoring. Het Amazonepark van Frans-Guyana besteedt 70.000 tot 100.000 Euro per jaar aan monitorings- en helikoptercampagnes die rond 10% uitmaken van het totaalbudget voor de strijd tegen goudwinning.

ONF geeft bijna hetzelfde bedrag uit aan monitorings- en helikoptercampagnes. In Suriname zijn er met betrekking tot handhaving en boetes, sancties en deze zijn zwaarder geworden. Echter kunnen de mijnwerkers nog steeds hun apparatuur terugkrijgen als ze hun GPS-locatie aantonen en akkoord gaan om geregistreerd te worden door de autoriteiten.

Innovatieve partnerschappen

Deze sessie focust op innovatieve partnerschappen, in termen van diplomatieke grensoverschrijdende partnerschappen, partnerschappen tussen instanties en Beschermd Gebied/Lokale gemeenschap partnerschappen.

INNOVATIEVE PARTNERSCHAPPEN IN SURINAME, MINISTERIE VAN REGIONALE ONTWIKKELING – Wilco Finisie

Suriname kent reeds lange tijd het fenomeen van kleinschalige mijnbouw en illegale mijnbouw en het is zeer uitdagend om hier een specifiek beleid voor te hebben. Het probleem moet op een holistische manier benaderd worden, rekening houdend met levensonderhoud, inkomsten, werkgelegenheid en andere sociaaleconomische aspecten. Suriname is begonnen te kijken naar een strikt participatieve

benadering, in plaats van slechts een benadering vanuit de Overheid tegen het probleem, een top-down benadering. Er is ook sprake van een betere samenwerking met de lokale gemeenschappen en mechanismen zijn ontwikkeld in het District Brokopondo, met name in Beschermd Gebieden. Bijvoorbeeld, de gemeenschappen werden gestimuleerd om niet afzonderlijk te praten met de goudmijnwerkers maar via een vereniging van goudmijnwerkers. Op deze manier wordt meer participatie vanuit de groep, de doelgroep van de goudmijnwerkers, gecreëerd, alsook meer participatie van de lokale gemeenschappen. Middels deze participatieve benadering zijn gebieden toegewezen aan de illegale goudmijnwerkers waar ze goudwinningsactiviteiten mogen uitoefenen met toestemming van de Overheid. Op deze manier is er minder kans dat ze zullen werken in andere gebieden omdat ze nu gecontroleerd kunnen worden.

INNOVATIEVE PARTNERSCHAPPEN IN GUYANA, IWOKRAMA – Raquel Thomas-Caesar

Het Beschermd Gebied van Iwokrama in Guyana wordt ietwat anders beheerd dan de andere Beschermd Gebieden en wordt niet verzorgd door de Commissie voor Beschermd Gebieden. In 1989 werd dit gebied door de voormalige President Desmond Hoyte aangewezen als een speciaal gebied voor onderzoek en ontwikkeling gerelateerd aan het tropisch bos. Als zodanig kan het gebruikt worden voor de ontwikkeling van modellen voor duurzaam gebruik, waaronder ecotoerisme en houtkap. Het gebied is uniek omdat het toegankelijk is voor het publiek via de weg die loopt van Georgetown naar de grensstad met Brazilië, wat betekent dat toegang ook mogelijk is voor de rest van Zuid-Amerika. De aanwezigheid van deze weg heeft zowel voordelen als uitdagingen en deze route moet daarom gemonitord worden. De rivieren die grenzen aan het Beschermd Gebied zijn ook toegankelijk voor het publiek.

Er zijn verschillende partnerschappen, waaronder een Memorandum of Understanding met het Gemeenebest. Iwokrama is een programma van het Gemeenebest en de Regering van Guyana op internationaal niveau maar er bestaan ook partnerschappen op nationaal niveau. Er is een nauwe samenwerking met de Bosbouwcommissie van Guyana, het Bureau voor Milieubescherming, en verschillende regelgevende instanties waaronder het Bureau voor Geologie en Mijnbouw van Guyana, etc.

Illegale jacht is een probleem geweest en regelgevende instanties zijn dus ook van kracht in dit gebied en er is een partnerschap opgericht met de Commissie voor Wildlife. Politieagenten zijn gestationeerd in Iwokrama op basis van een partnerschapovereenkomst met het Korps Politie. Boswachterstations bemand door Iwokrama-personeel en politieagenten zijn geplaatst op deze punten langs de weg. De samenwerkingen die zijn ingesteld zijn zeer effectief en werken goed. Eén bijzonder belangrijk gebied van samenwerking is die met de gemeenschappen. Iwokrama heeft links met 20 Inheemse gemeenschappen en er zijn negen Inheemse naties in geheel Guyana. Eén van de Inheemse gemeenschappen bevindt zich in het Beschermd Gebied en, in tegenstelling tot Suriname en Frans-Guyana, hebben deze mensen land in eigendom. Dit maakt de situatie gemakkelijker in de zin dat ze meer controle hebben over hun leefomgeving en ook beschermd worden door de Inheemsenwet. Iwokrama heeft ook haar eigen wet opgesteld (de Iwokrama-wet 1996). Er zijn speciale afspraken gemaakt om arrestaties met betrekking tot illegale activiteiten te monitoren en te doen plaatsvinden, waaronder illegale mijnbouw.

INNOVATIEVE PARTNERSCHAPPEN IN GUYANA, COMMISSIE VOOR BESCHERMDE GEBIEDEN – Francisco Gomes

Nadruk wordt gelegd op hoe de lokale gemeenschappen in de Beschermd Gebieden te stimuleren om meer betrokken te worden in het helpen om illegale activiteiten te beheersen. Een KAP-onderzoek (Kennis, Attitude en Praktijk) is uitgevoerd over de personen die in de omgeving van het Beschermd Gebied wonen in het Kanukugebergte.

Er zijn 21 gemeenschappen die rond het Kanukugebergte Beschermd Gebied wonen die ook een titel hebben op de gronden die grenzen aan het gebied. De Commissie voor Beschermd Gebieden is tot het uiterste gegaan om na te gaan wat deze mensen begrijpen over de Beschermd Gebieden in termen van visvangst-, jacht- en landbouwrechten. Een vertrouwelijke relatie is aldus tot stand gekomen met deze gemeenschappen en de Commissie onderhoudt contact met de gemeenschapsleiders die terug rapporteren over eventuele illegale activiteiten en waardevolle informatie verschaffen over het lokaal gebied. Gelukkig is tot dusver slechts één illegale activiteit gerapporteerd waarbij een motor gevonden en gedeactiveerd was in een Beschermd Gebied.

Het wordt als belangrijk gezien om de gemeenschappen te betrekken in deze monitoringsactiviteiten en in ruil daarvoor richt de Commissie zich erop om ondersteuning te bieden door hen voor te lichten in het gebruik van het land op een duurzame wijze zodat het beschikbaar zal zijn voor toekomstige generaties.

INNOVATIEVE PARTNERSCHAPPEN IN FRANS-GUYANA, PREFECTUUR & EMOPI – Anne Suard & Sébastien Linares

De Franse regering voert verschillende diplomatieke acties uit om de Beschermd Gebieden veilig te maken en illegale activiteiten te bestrijden die de natuurreservaten, de bevolking en de hulpbronnen in gevaar brengen. Vanuit het oogpunt van de lokale bevolking, voelt de ondernomen diplomatieke actie nogal ver weg en heeft de vorm aangenomen van het Minamata-verdrag dat getekend werd door 115 landen. Het doel van het Verdrag is om het gebruik van kwik zoveel als mogelijk te verminderen, in het bijzonder in mijnbouwgebieden. Dit was één van de eerste Franse diplomatieke missies om dit probleem aan te pakken en Guyanese en Surinaamse diplomaten zijn ook erbij betrokken geweest. Bilaterale actie vindt ook plaats en Frankrijk werkt samen met Brazilië en Suriname om afspraken te maken en samen verder te gaan, bijvoorbeeld binnen het Guyanaschild. Frankrijk heeft ook samenwerkingsverdragen inzake Politie- en juridische assistentie getekend met Brazilië, naast een militaire samenwerking die Franse gewapende machten en de politie in staat stelt samen te werken met Braziliaanse partners.

Het werk wordt gesynchroniseerd middels het delen van informatie en coördinatie van acties en interventies in het veld. De samenwerkingsmodellen die gebruikt worden variëren afhankelijk van het land waarin ze worden toegepast en verschillen bijvoorbeeld tussen Brazilië en Suriname. Een belangrijke operatie werd uitgevoerd afgelopen juni in Brazilië tegen illegale goudwinning en herverwerking waarin Frankrijk betrokken geweest is. Plannen voor samenwerking vorderen met Suriname en gezamenlijke patrouilles zullen waarschijnlijk opnieuw gestart worden op de Marowijnerivier, met de Surinamers aan hun zijde van de grens en de Frans-Guyanezen aan hun zijde, waarbij zij gezamenlijk werken. Het specifiek probleem van de afbakening van de grens in de rivieren de Marowijne en de Lawa in Suriname vereist een kortetermijnoplossing zodat de rechten van de lokale bevolking erkend kan worden, maar nationale afbakeningen moeten allereerst besproken worden en dit is dan ook de huidige focus van de Franse diplomaten met hun buurland.

Illegale goudwinning is een bezorgdheid in Frans-Guyana en is historisch gezien aangepakt door de regering met repressieve maatregelen. Het beleid werd herzien in 2018 en is nu een 4-delig beleid geworden: repressieve benadering, economische benadering, sociale benadering en samenwerkingsbenadering. Met betrekking tot de strijd in het veld zijn momenteel 600 personen betrokken bij de onderdrukking van illegale goudwinning en het operationeel aspect is aangepakt door de Gendarmerie die de activiteiten coördineert. Een specifiek kenmerk in Frankrijk is de militaire ondersteuning van de gewapende machten wat uitzonderlijk is binnen het kader van de Franse wet. Het doel is om illegale locaties te vernietigen en om de logistieke stromen die deze locaties voorzien, te vernietigen. Het beleid wordt uitgevoerd door twee lichamen: de Regering, vertegenwoordigd door de Prefect, en het Openbaar Ministerie.

Verschillende veroordelingen zijn vastgelegd gedurende het afgelopen jaar en de Prefect werkt aan het beheersen van deze problemen.

Opgemerkt moet worden dat meer dan 90% van de mijnwerkers Brazilianen zijn en de meeste logistieke stromen komen uit Suriname of Brazilië en samenwerking is daarom enorm belangrijk.

Nadere oplossingen en modellen zijn ook voorgesteld op economisch niveau zoals de introductie van economische projecten, duurzame mijnbouw (buiten beschermde gebieden), ecotoerisme en inspanningen om activiteiten te doen herleven in het Amazonepark van Frans-Guyana en het Nouragues Natuurreservaat. Met betrekking tot het sociaal aspect is één van de belangrijkste inzetten de betrokkenheid van de lokale bevolking. Het Operationeel Project van het Amazone Natuurreservaat, gelanceerd door de EMOPI (Samenwerking met betrekking tot illegale mijnbouw en visvangst), is gericht op het betrekken van lokale jongeren zodat ze kunnen participeren en de gewapende machten en de Gendarmerie parttime kunnen ondersteunen gedurende het jaar, met hun kennis over het gebied.

Verschillende stakeholders zijn betrokken bij het beleid om illegale goudwinning te bestrijden, waaronder de Prefect en de Gendarmerie en de gewapende machten. Er is een speciale structuur binnen de Gendarmerie, bekend als het Centrum voor Samenwerking en Operaties die werkt aan politieoperatie-samenwerking.

Twee belangrijke spelers op dit gebied zijn het Bureau voor Nationale Bosbouw die in het verleden de strijd heeft aangebonden met illegale goudwinning als een grote bedreiging voor het biosysteem, en het Amazonepark van Frans-Guyana. Andere belangrijke spelers bestaan uit de Douaneautoriteiten en de grenspolitie, alsook het Algemeen Directoraat voor Territoria en de Zee (DGTM) dat toezicht houdt op legale mijnbouw. Er is nu, sinds 2018, een klein lichaam voor besluitvorming (EMOPI) bestaande uit drie personen die verantwoordelijk zijn voor de ontwikkeling van een gediversifieerd beleid binnen een interministerieel kader, direct vallend onder de autoriteit van de Prefect. Een strategisch plan wordt momenteel ontwikkeld voor de komende vier jaar om illegale goudwinning te bestrijden, alsook administratieve en communicatieondersteuning om de acties van alle betrokken overheidsdepartementen te coördineren.

Feedback van de Participanten

Nadere informatie werd gegeven tijdens de discussie over de presentaties.

In Frans-Guyana wordt het meeste apparaat, nadat het in beslag genomen is, vernietigd, sommige daarvan kunnen herverdeeld worden, zoals korjalen, brandstof en communicatiemiddelen die nuttig

geacht worden aan land. Voor zover goud betrokken is, wordt dit in de begroting van Frankrijk geplaatst. Er zijn gesprekken gaande om in beslag genomen goud te injecteren in de strijd tegen illegale goudwinning en dus ten voordele van Frans-Guyana. In het afgelopen jaar is het equivalent van 24 miljoen Euro aan apparatuur in beslag genomen.

Teneinde te voorkomen dat corruptie ontstaat, zijn samenwerking tussen stakeholders en monitoring van de troepen wanneer ze uitgestuurd worden naar het bos, belangrijk.

In Guyana doen enkele Inheemse personen aan goudwinningsactiviteiten, in tegenstelling tot Frans-Guyana waar de meeste lokale en Inheemse mensen tegen deze activiteiten zijn. Alhoewel men zich kan afvragen of ze niet bijdragen aan ontbossing, zijn de ontbossingsniveaus in Guyana heel erg laag, het land behoudt een 87% bosbedekking. Ook worden Beschermd Gebieden medebeheerd door Inheemse gemeenschappen en hebben een eigendomsrecht op hun grond. Aangezien goud en binnenkort olie, belangrijke economische sectoren zijn in Guyana, ontwikkelen de lokale gemeenschappen verschillende types manieren van levensonderhoud. Mijnbouw vindt plaats middels toestemming in deze gemeenschappen en enkele gemeenschappen zijn reeds lange tijd betrokken geweest bij goudwinning maar met name bij traditionele mijnbouw, pork-knocking genoemd, zoals in de Chenapau-gemeenschap (dichtbij het Kaieteur Nationaal Park). Hun situatie is bijzonder daar ze afgesneden zijn en slechts gewend waren om aan mijnbouw te doen en dit kan dus druk leggen op het Kaieteur Nationaal Park. Het beheer van het Beschermd Gebied moet hen dus helpen om alternatieve manieren van levensonderhoud te vinden en hun mentaliteit ten opzichte van de mijnbouw te veranderen.

Tenslotte werd het vraagstuk van traditie besproken aangezien dit, wanneer het gebruikt wordt om de Inheemse bevolking te definiëren, geassocieerd wordt met eeuwenoude gewoonten. Enkele participanten vonden het moeilijk om aan te nemen dat goudwinning een Inheemse traditie is en vroegen zich af of het niet slechts de enige activiteit voor hen was die zij in hun dorpen konden doen. Een hele gemeenschap kan mijnbouw niet zien als een deel van hun cultureel erfgoed. Een zinvol antwoord werd gegeven door de Guyanese delegatie; inderdaad, tradities veranderen en ontwikkelen zich. Mijnbouw

als een traditie is geen voorouderlijk erfgoed, maar als de gemeenschap gedurende 60 tot 80 jaar aan mijnbouw gedaan heeft, is het een traditionele economische activiteit geworden voor dit specifiek dorp.

v. Leden van de panelsessie over Innovatieve partnerschappen

Groepsdiscussie

De participanten werden verdeeld in 5 groepen. Elke vraag kreeg een discussieleider toegewezen en om de 15 minuten werden de groepen gewijzigd om een andere vraag te beantwoorden. Hieronder zijn de 5 vragen voor discussie:

1. Wat zijn de vergelijkbare/gemeenschappelijke uitdagingen waarmee de Beschermden Gebieden van de landen geconfronteerd worden?
2. Wat zijn de zwakke punten van de verschillende mijnbouwwetten van de landen?
3. Welke andere mogelijkheden zijn er voor samenwerking tussen de Beschermden Gebieden van de landen?
4. Hoe kan RENFORESAP het best gecoördineerde actie na het project, verbeteren en in stand houden?
5. Wat kan nog meer gedaan worden om te voorkomen dat mijnwerkers terugkeren naar de Beschermden Gebieden na een clean sweep-actie?

1. Wat zijn de vergelijkbare/gemeenschappelijke uitdagingen waarmee de Beschermden Gebieden van de landen geconfronteerd worden?

De vergelijkbare/gemeenschappelijk uitdagingen die door de groepen geïdentificeerd zijn, zijn de volgende:

- Beschermden Gebieden zijn aantrekkelijk voor de mijnwerkers aangezien er minder concurrentie is omdat er daar geen legale mijnwerkers actief zijn
- Gebrek aan financiële middelen en personeel om wetten te handhaven, patrouilles uit te voeren en illegale goudwinning te monitoren, met name in grote gebieden
- Gebrek aan economische mogelijkheden en alternatieve duurzame manieren van levensonderhoud voor de lokale gemeenschappen
- Invloed van Braziliaanse goudmijnwerkers
- Hiaten in de wettelijke kaders van elk land
- Het belang van de mijnbouwsector voor de economie van elk land daar de 3 landen zeer gemineraliseerd zijn
- Gebrek aan grondplanning of moeilijkheden om grondplanning te handhaven
- Bestuur:
 - o Noodzaak van betere dialoog tussen de lokale gemeenschappen en de Beschermden Gebieden
 - o Gebrek aan participatie in de besluitvormingsprocessen
- Geen (efficiënte) instrumenten voor het beheer van grensoverschrijdende rivieren
- Gebrek aan wetenschappelijke kennis over de effecten van illegale goudwinning tussen de 3 landen
- Moeilijkheden om een waarde te geven aan wat verloren gegaan is of kan gaan vanwege goudwinning
- Gevoel van de inwoners dat ze geen voordeel halen uit goudwinning (onrechtvaardigheid)
 - o Depressief effect op de lokale bevolking
 - o Verleiding om zelf aan goudwinning te doen als een vorm van versterking
- Veronachtzaming voor het milieu door de mijnwerkers
- Zwakte van de regelgeving
- Moeilijkheden om naar de toekomst te kijken van lokale jongeren die te maken hebben met illegale goudwinning

- Illegale goudwinning vormt een bedreiging voor de traditionele manier van leven
- Gemengde manieren van levensonderhoud van de lokale gemeenschappen (traditioneel/overheidsinterventie/markt/maatschappelijk middenveld)
- Moeilijkheden om kleinschalige & ambachtelijke mijnbouw aan te pakken in termen van bijvoorbeeld handhaving van regelgeving en monitoring
- Gemakkelijke toegang tot middelen om een illegale mijnbouwactiviteit te starten
- Recente betrokkenheid van Chinezen in de logistiek voor goudwinning + nieuwe technieken
- Behoeftte om samen te werken met andere politie-instellingen

2. Wat zijn de zwakke punten van de verschillende mijnbouwwetten van de landen?

De zwakke punten die door de groepen geïdentificeerd zijn, zijn de volgende:

- Boetes en straffen voor illegale activiteiten zijn te laag en handhaving van regelgeving is niet efficiënt daar de landen een gebrek hebben aan instrumenten en financiën
- De Handhavingswet wordt niet volledig geïmplementeerd
- Verschillende standpunten, standaarden, beleidsregels, benodigdheden, economische uitdagingen in alle 3 Guyana's, met betrekking tot de mijnbouwregelgeving en bijproducten
- Goed bestuur: voor een toekomstige mijnbouwwet, moeten we de lokale gemeenschappen betrekken, rekening houdend met de Beschermde Gebieden en het milieu. FPIC = moet beter gedefinieerd worden in termen van de stappen en wat het betekent in de praktijk (codificeren)
- Nalaten om erkende handhavingsinstanties te hebben in de verschillende landen
- Vereiste condities moeten verhoogd worden zodat het niet gemakkelijk is om een vergunning te krijgen
- Behoeftte aan een gemeenschappelijke definitie voor milieucriminaliteit
- Gebrek aan besturingstechnieken/methoden om rivierverontreiniging te verminderen

Specifiek voor Guyana en Suriname:

- De mijnbouwwet moet flexibel zijn door alle types mijnbouw heen, het is verouderd en moet herzien worden, met name met betrekking tot goudwinning. Nieuwe beleidsregels en een nieuwe milieuwet moeten ingevoerd worden
- De behoefte aan harmonisatie van regelgeving; de uitdaging is het gebrek aan grondgebruikplanning en beheer; er is een behoefte aan monitoring van LUP-implementatie

Specifiek voor Frans-Guyana:

- De huidige mijnbouwwet regelgeving is te complex, het moet vereenvoudigd worden zodat de legale mijnwerkers de illegale mijnwerkers vervangen
 - o De ecologische Franse standaarden zijn onmogelijk om schoon te werken
 - o Regelgeving en standaarden kunnen tegen elkaar botsen
 - o Definitie van kleinschalige tot grootschalige mijnbouw moet herzien en uitgebreid worden, niet alleen de schaal en de omvang maar ook de productie en technieken
- Wetgevingen moeten bestaan uit financiële garanties voor rehabilitatie
- Zelfs indien een overtreding begaan is, betaalt de dader soms geen enkele boete vanwege de traagheid van het Frans systeem

Specifiek voor Suriname:

- De lokale gemeenschappen worden niet betrokken in de wet
- Hiaten in de wetten en statuten, ze moeten gemaakt/herzien worden

3. Welke andere mogelijkheden zijn er voor samenwerking tussen de Beschermd Gebieden van de landen?

De mogelijkheden voor samenwerking die door de groepen geïdentificeerd zijn, zijn de volgende:

- Uitwisselingsbezoeken tussen het personeel van de Beschermd Gebieden op de grond en voor de operaties; beheerders, boswachters, politie, juridisch personeel
- Horen over projecten in andere gebieden
- Uitwisselingsworkshops
- Delen van onderzoeksstrategieën, prioriteiten en resultaten
 - o Manieren zoeken om universiteiten en onderzoekers, etc., erbij te betrekken
 - o Gegevensuitwisseling/database & protocollen
 - o Websites (bijv. ACT)
- Radar- en satellietbeelden voor monitoring (BioPlateau-project voor Suriname/Brazilië/Frans-Guyana)
 - o Uitwisseling van beelden
 - o Software
 - o Uitwisseling van methoden
- Uitwisselingsbezoeken tussen de tribale gemeenschappen
- Ontwikkeling van een gemeenschappelijk project, fundraising om gemeenschappelijke technieken te ontwikkelen en uit te wisselen – bijv. via GSF & IBG
- Grensoverschrijdende mogelijkheden:
 - o Beveiligingssamenwerking: leger en politie, bijv. Brazilië-Frans-Guyana en Suriname-Frans-Guyana (voor informatie-uitwisseling)
 - o Gemeenschapsmonitoring en beheer: meer controle van rivieren via de gemeenschappen en/of airstrips, vroege-waarschuwingssystemen en ondersteuning aan de lokale gemeenschappen
- Capaciteitsversterking:
 - o Rechtvaardigheid
 - o Traditionele kennis en regels
 - o Technische vaardigheden - boswachters
- Hoe aan te pakken:
 - o Mensensmokkel en prostitutie
 - o Drugshandel
 - o Kwik- en Brandstofsmokkel
 - o Effecten op de gemeenschappen en psychosociale kwesties (Zuid-Amerika, bijv. ESCAZU Overeenkomst)
- Leren buiten de Guyana's, bijv. Peru, Colombia, Ecuador, etc.

4. Hoe kan RENFORESAP het best gecoördineerde actie na het project, verbeteren en in stand houden?

De ideeën die door de groepen geïdentificeerd zijn voor RENFORESAP om gecoördineerde actie te verbeteren en in stand te houden, zijn de volgende:

- Andere projecten bestaan momenteel, bijv. een partnerschap tussen WWF, CI en overheidsinitiatieven (EPA - Guyana). RENFORESAP moet gericht zijn op de resultaten van het project voor deze bestaande projecten/initiatieven.
- De focus moet geplaatst worden op het stroomlijnen van de biodiversiteit in de mijnbouwsector. Een (UNDP-CBDGEF-) project is momenteel gaande in Guyana en kan geïmplementeerd worden in andere landen binnen het Schild. RENFORESAP moet dit onderzoeken.
- Een tweede fase van RENFORESAP moet waterhulpbronnen een belangrijk thema maken. Er bestaat een huidig plan om “Water” te benadrukken tijdens het komend IUCN-congres. Het biedt mogelijkheden voor toekomstige grensoverschrijdende samenwerking over de kwestie van water (zie het BIOPATEAUX- project).
- Er bestaat een behoefte aan een diepgaande situatieanalyse van de Guyana’s om hiaten te identificeren. Er moet sprake zijn van een beter geconcentreerde inspanning met betrekking tot concrete – “op de grond” acties in elke tweede fase van ENFORESAP.
- RENFORESAP moet meer mogelijkheden bieden voor de lokale gemeenschappen/stakeholders om te reizen naar andere landen/gebieden om benaderingen uit de eerste hand op de kwesties, te zien en te ervaren (uitwisselingen op lokaal/gemeenschapsniveau).
- Meer betrokkenheid van mijnwerkers en verenigingen in deze samenwerkingsinspanningen/acties, met name om deel te nemen aan workshops, bezoeken uit te wisselen.
- Milieuvorlichting: ondersteunen van duurzame mijnbouwpraktijken + andere milieupraktijken op scholen (in de verschillende talen).
- Gecoördineerd onderzoek over specifieke onderwerpen op de universiteiten van de Guyana’s moet uitgevoerd worden. Een platform voor samenwerking van universiteiten bestaat reeds via IBG – RENFORESAP die deze maatregel onderzoekt.
- Er is een behoefte aan een situatieanalyse van de mijnwetgeving in de Guyana’s en waar mogelijk, stroomlijning van acties om illegale mijnbouw in de Beschermd Gebieden aan te pakken. Een eerste stap kan gecoördineerde strategieën zijn voor de regulering en een verbod op kwik, aangezien alle gebieden het Minamata-verdrag getekend hebben.
- Partners van het RENFORESAP Project moeten een model van samenwerking na 2020 overeenkomen. Dit moet plaatsvinden vóór het eind van het project in december 2020 plaatsvinden en moet ook de contact-/coördinatiepersonen in de drie landen benadrukken.

5. Wat kan nog meer gedaan worden om te voorkomen dat mijnwerkers terugkeren naar de Beschermd Gebieden na een clean sweep-actie?

De acties die geïdentificeerd zijn door de groepen om te voorkomen dat mijnwerkers terugkeren naar de Beschermd Gebieden, zijn de volgende:

- Monitoring, samen met het leger en de politie
- Controlepunten en meer beheersmaatregelen
 - o Nieuwe strategieën rond de grens
 - o Regelmatige patrouilles
- De Beschermd Gebieden → schoon houden
- Instellen van nieuwe onderzoeken
 - o Het erbij betrekken van de lokale gemeenschap, dichtbij illegale activiteiten, om hen mijnbouwrechten te geven
- De lokale gemeenschap betrekken
- Alternatieve mijnbouwgronden voorstellen
- Regelmatig teruggaan en de patrouilles en monitoring verhogen
- Nationaal beleid/wettelijk mechanisme om te voorkomen dat personen op den duur terugkeren naar het gebied
- Grensoverschrijdende samenwerkingsmechanismen om actie te coördineren
- Permanent monitoringsstation bij “hotspots”
- Voorlichting & bewustwording van de lokale gemeenschappen om hun ondersteuning en hulp te krijgen bij de monitoring
- Zoeken naar alternatieve bestaansmogelijkheden om de cyclus van verstrikking te doorbreken

vi. Groepssessie

Dag Twee – 13 februari 2020 – KAMP CISAME

De tweede en derde dag van de workshop werden gehouden in Kamp Cisame in Regina.

De moderator van de eerste sessie van de dag was **Sevahnee Pyneeandy**.

De heer Damien Ripert, EMOPI – Chef-staf tegen illegale goudwinning en visserij, gaf een presentatie over zijn structuur.

Het doel van EMOPI (Coördinatie betreffende illegale mijnbouw en visserij) is het versterken van de coördinatie van departementen van de prefectuur die strijden tegen illegale goudwinning (en illegale visserij op zee). In Frans-Guyana zijn er 4 benaderingen met betrekking tot deze strijd:

- 1) Repressieve aanpak waarbij de operaties zijn gericht tegen illegale mijnbouwplaatsen en hun leveranciers
- 2) Diplomatieke aanpak met regionale samenwerking met Brazilië, Guyana en Suriname. De workshop is een voorbeeld hiervan
- 3) Economische benadering
 - a) Preventief: door de weerbaarheid van legale lokale activiteiten te versterken om illegale mijnbouwplaatsen te bestrijden
 - b) Curatief: na ontruiming van een mijnbouwplaats, waarbij het voorbeeld van een ecotoeristische activiteit in Saül na 2008 werd aangehaald
- 4) Het versterken van de betrekkingen met de lokale bevolking

In alle beschermde gebieden van de 3 landen is overeengekomen dat de bevolkingsgroepen die het meest kwetsbaar zijn voor illegale mijnbouw zich in het binnenland bevinden. Ze ervaren het fenomeen uit de eerste hand zonder het echt te begrijpen en zijn niet op de hoogte van veiligheidsoperaties die zijn

opgezet om illegale goudwinning te bestrijden. Het doel is dan ook om contacten te leggen met Inheemse populaties.

Er is veel werk verzet met de Raad van Traditionele Gezagsdragers over communicatie met deze populaties. Een meer praktische methode is om ze direct bij de strijd te betrekken. In het Zuiden worden bijv. Inheemse rekruten binnen de RSMA (Aangepast Legerregiment in Frans-Guyana) specifiek ingehuurd om de illegale goudwinning te bestrijden. Ze worden vervolgens in het bos getraind door de manschappen van de Gendarmerie. Het doel hiervan is om hun successen te promoten en te gebruiken als lokale voorbeelden, om zodoende te laten zien dat het mogelijk is om de illegale goudwinning te bestrijden. Het is een middel om een einde te maken aan het slachtofferschap van deze lokale bevolking en hen rechtstreeks bij de strijd te betrekken. In 2015 onderzocht een parlementair initiatief de identiteitsproblemen van jonge Inheemsen en het zelfmoordvraagstuk. Dit initiatief wordt opnieuw leven ingeblazen en men is hoopvol gestemd dat er dit jaar een volwaardig programma zal worden uitgevoerd.

Feedback van de Participanten

De participanten kregen de gelegenheid om feedback te geven op de voorgaande presentatie.

- Mevrouw Jessica George van de Commissie voor Beschermd Gebieden, Guyana, prees EMOPI voor het betrekken van de Inheemse gemeenschappen. Ze benadrukte dat met de lokale gemeenschappen, wanneer deze betrokken zijn, zich eigenaar voelen van het Beschermd Gebied, de samenwerking dan gemakkelijker op gang komt. Zij zijn degenen die dagelijks leven binnen het Beschermd Gebied en hun kennis is een aanwinst om dergelijk Gebied te beheren.
- Mevrouw Astrid Aguilar van de Frankfurt Zoological Society (FZS), Zuid-Amerika en de heer Samagnan Djo van het Comité voor het Lokale Leven, Amazonepark van Frans-Guyana, besprak het idee van EMOPI om enkele lokale jongeren als voorbeeldfiguren te stellen en vroeg zich af of het hen niet aan gevaar zou blootstellen. De heer Djo voegde hieraan toe dat vooral in Frans-Guyana de meeste illegale mijnwerkers in het Marowijne- en Lawagebied niet zijn geïdentificeerd, geen papieren hebben en moeilijk te controleren zijn.
- De heer Damien Ripert van EMOPI gaf aan dat lokale rekruten als reservisten kunnen worden betrokken en dat zij kunnen worden uitgezonden naar zones waar ze niet wonen, zodat hun familie veilig is. Echter, het gevolg daarvan is dat de voordelen van hun expertise inzake het milieu verloren gaan. Ze kunnen ook in hun eigen gebieden werken terwijl de instanties manieren vinden om hen te ondersteunen. De oplossing ligt ook in de communicatie met de lokale gemeenschappen over het rampzalige effect dat illegale mijnbouw op hen heeft. De heer Ripert verklaarde verder dat dit project zal worden gecontroleerd door het Amazonepark van Frans-Guyana, de Subprefect voor gemeenschappen in afgelegen gebieden, RSMA en de Gendarmerie, EMOPI en andere actoren. Met betrekking tot de identificatie van de mensen die deelnemen aan de illegale goudwinning werd aangegeven dat EMOPI zich niet specifiek bezighoudt met dat aspect.
- Mevrouw Raquel Thomas-Caesar van PAC & Iwokrama International, Guyana vroeg om meer informatie over de kwestie van zelfdoding onder Inheemse jongeren en de heer Roy Ho-Tsoi van het Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer drong erop aan dat er ook een ecologisch en biologisch aspect moet worden opgenomen in de standaard-boswachtertraining, zodat er een verbinding met het ecosysteem tot stand kan worden gebracht.

- De heer Ripert legde uit dat kennis van het milieu een belangrijk aspect is van een succesvolle interventie. Echter, de meeste trainingen zijn bestemd voor militairen en politieagenten, over het functioneren van de Gendarmerie in plaats van over het milieu. Lokale en Inheemse jongeren dragen hun milieukennis en -kunde bij aan het programma. Het Operationeel Amazonereservaat maakt deel uit van het idee van een uitwisseling tussen de expertise van de mensen die lokaal worden ingehuurd en het werk van de Interne Veiligheidstroepen.

Na deze gedachtewisseling gaven de heer Pascal Vardon, Directeur van het Amazonepark van Frans-Guyana en Claude Suzanon, President van het Amazonepark van Frans-Guyana een korte toespraak aangezien ze moesten terugkeren naar Cayenne.

De heer Pascal Vardon prees de organisatie van het seminar alsook de wil van de participanten om ervaringen en oplossingen te delen. Hij sprak over een nieuw project van het Amazonepark van Frans-Guyana, dat bestaat uit het creëren van een coöperatieve onderneming in het Zuiden van Frans-Guyana. Vervolgens ging hij in op de kwestie van het hoge zelfmoordpercentage onder de Inheemse bevolking in Frans-Guyana, 8 keer hoger dan in Frankrijk. Hij somde verschillende oorzaken op, zoals een gebrek aan eigenwaarde onder de jongeren. De meesten van hen moeten hun familie en dorp op jonge leeftijd verlaten om naar de Mulo- of de Middelbare school aan de kust te gaan. Velen van hen passen zich echter niet aan, hebben slechte studieresultaten en komen uiteindelijk terug naar hun dorp met een laag opleidingsniveau, maar ook zonder de overdracht van de traditionele kennis en knowhow te hebben genoten. Ze mislukken op school, mislukken in de moderne wereld en mislukken zelfs in hun eigen cultuur. Opleidingsprogramma's zijn als een tweede kans voor hen, zoals projecten inzake integratie in het arbeidsproces. Echter, zelfs na de opleiding is er geen echte baan in het dorp, althans in de formele sector. Eén van de projecten is dan ook de oprichting van een coöperatieve vennootschap die het mogelijk maakt dat mensen met een professionele opleiding aan de slag gaan. De heer Vardon voegde eraan toe dat een ander project bestond uit het creëren van twee arbeidsplaatsen om lokale gemeenschappen in staat te stellen projecten samen te stellen en overheidssubsidies te ontvangen. Dit zou ertoe bijdragen dat zij de toekomst hoopvol tegemoet gaan en zich geïntegreerd voelen. Dit zou overigens de oplossing voor het zelfmoordprobleem kunnen zijn. Tot slot zinspeelde hij op de noodzaak om ook na afloop van RENFORESAP te blijven samenwerken en hoopte hij dat tijdens het IUCN-congres de milieu- en sociale kwesties van het hele Guyana-schild zouden worden aangepakt.

De heer Suzanon moedigde de participanten aan om op deze geïsoleerde plaats hard te werken en na te denken. Het is door deze uitwisselingen dat zij een verschil kunnen maken bij het lobbyen bij hun respectievelijke autoriteiten. Hij sprak over de inspanningen om samen te werken met de landen van het Guyanaschild, Venezuela, Columbia en Brazilië, met name op het gebied van milieubescherming en lokale ontwikkeling. Het is ook hun taak om ervoor te zorgen dat hun bevolking dezelfde visie deelt en invloed uitoefent op de regeringen en de besluitvorming.

Innovatieve benaderingen: (rehabilitatietechnieken voor locaties waar de gevolgen van illegale en legale goudwinning merkbaar zijn, alsmede de rehabilitatie van de biodiversiteit en het ecosysteem, etc.)

Moderator van deze sessie was de heer Arnaud Anselin. Hij gaf het woord aan de heer Xavier Richard (het bedrijf SOLICAZ) uit Frans-Guyana, de heer Ramon Finkie (Anton De Kom Universiteit) uit Suriname, de heer Colis Primo (Environmental Protection Agency), de heer Rene Edwards (Conservation International Guyana) van Guyana en mevrouw Astrid Aguilar (Frankfurt Zoological Society [FZS], Zuid-Amerika).

HOOFPRESENTATIE DOOR SOLICAZ - Xavier Richard

SOLICAZ is een Frans-Guyanees bedrijf dat in 2009 is opgericht in samenwerking met wetenschappelijke onderzoekcentra: AgroParisTech, EcoFog en CNRS. Er is een laboratorium in Kourou, een plantenkwekerij in Macouria en de bedrijfsvoering vindt plaats vanuit Parijs. Dit eco-engineering bedrijf is gericht op het oplossen van de degradatie van het ecosysteem door middel van bio-geïnspireerde benaderingen of bio-mimicry. Het is gecertificeerd door het Frans Ministerie van Nationaal Onderwijs en bestaat uit ongeveer 10 personen - artsen, ingenieurs, technici en landarbeiders. Solicaz beantwoordt aan 4 VN-duurzaamheidsdoelstellingen.

De expertisegebieden van Solicaz zijn herbebossing van uitgemijnde gronden, biomassa-beplantingen en beheer, land- en bosbouw en landbouwgrondgebruik in Frans-Guyana. Het doel is de vruchtbaarheid van de bodem te herstellen, waardoor de biodiversiteit zou moeten herstellen, wat dan weer de bodemvruchtbaarheid zal bevorderen. Daartoe maakt het bedrijf gebruik van endemische planten om stikstof in de bodem vast te houden. De eco-engineering van Solicaz bestaat ook uit het creëren van een symbiose tussen schimmel en bacteriën door inoculatie. Bacteriën en schimmels ontwikkelen een knolvoet die zich vastklikt op de wortel. De interactie tussen bacterie en schimmel is bekend, maar het vinden van de juiste dosis en combinatie van bacteriën en schimmels – of biostimulerende middelen – vereist geavanceerde technologie en expertise. Het proces omvat een analyse van de bodem, de productie van planten, de aanplant, gevolgd door tracking en verificatie.

In het voorbeeld (een goudwinningsite) is het mogelijk om de gebruikte kartering te zien. In het voorbeeld is er een afgebogen kreek, waar Solicaz de niet-exploiteerbare deklaag verwijderde ten behoeve van herintegratie en beplanting van de bodem. Grond wordt geëgaliseerd door machines. Het hout wordt hergebruikt om koolstof in de bodem te injecteren. In fase 2 worden de zaden geselecteerd uit endemische stikstofbindende planten. In de kwekerij wordt de mycorrhisatie van de zaailingen gecontroleerd en na 4-6 maanden worden de zaailingen – vaak met de hand – ter plaatse geplant, soms met behulp van de mijnbouwbedrijven. Dit is fase 3. Heliofiële planten, die beter groeien in de zon, worden geselecteerd, ook ten behoeve van een snelle groei. Planten die beter gedijen in de schaduw, worden eronder geplant. De planten worden gecontroleerd op hun homogeniteit. De terugkeer van de biodiversiteit wordt ook gecontroleerd, waarbij sporen van dieren als bewijs daartoe worden gehanteerd. Uiteraard verschillen de resultaten afhankelijk van de typologie van de grond en de bodem. Solicaz werkt alleen met legale mijnen. De Franse wet verplicht hen om na de ontginning en herbebossing 30%

van het land terug te winnen. Het is de bedoeling van het bedrijf om legale mijnen te helpen bij het vinden van financiering om 100% van de grond te herbebossen.

vii. Hoofdpresentatie door Xavier Richard van Solicaz

BIJDRAGEN VAN PANELLEDEDEN

ANTON DE KOM UNIVERSITEIT, SURINAME – Ramon Finkie

De Universiteit van Suriname ontwikkelt apparatuur en methoden om de productie van goud te verhogen en het gebruik van kwik te verminderen. Er wordt gewerkt aan gravitatie- en concentratiemethoden op basis van de dichtheid van het materiaal en de grootte van de ertskorrels, en er zijn verschillende methoden beschikbaar. Met name de spiraalvormige concentrator, die nog moet worden getest, is ook op de lijst van methoden geplaatst die tot doel hebben het gebruik van kwik in de mijnbouwsector te verminderen. Deze apparatuur kan ter plaatse worden gebruikt en is een prima classificatiemethode. Proeven uitgevoerd met de mineraalconcentrator aan de Universiteit van Suriname kunnen worden geraadpleegd. Een groep studenten werkt met de concentrator om te leren hoe deze werkt en welk type concentrator beter werkt. Er zijn proeven gedaan met de sponsor WWF en de apparatuur is in het veld getest in het Brokoponggebied. Er is een training verzorgd voor kleinschalige goudwinningsbedrijven. Dit was een succes en een manier om ze kennis te laten maken met dit soort apparatuur. Het idee is om de apparatuur apart te testen en vervolgens te kijken of deze in een gesloten circuit in de kleinschalige mijnbouw kan worden gebruikt. Bij gebruik van de Iconconcentrator kan ook granulometrie worden gebruikt om er zeker van te zijn dat de grootte van de korrels ideaal is voor de methode om efficiënt te zijn.

Er werden ook nadere details gegeven over de werking van de Iconconcentrator en een opleidingsproject voor studenten tussen de Unasat University of Technology en de Anton De Kom Universiteit. Ook werden alternatieve methoden getoond die worden gebruikt op een terrein dat eigendom is van het staatsmijnbouwbedrijf Grassalco, met details over het proces zelf, dat zou moeten leiden tot een

verhoging van de productie. Het type apparatuur dat door de kleinschalige goudmijnwerkers wordt gebruikt, werd ook getoond om aan te tonen hoe de gepresenteerde methode de productie zal verhogen, vergeleken met de methode gebruikt door kleinschalige goudmijnwerkers.

Door het werk verricht op de Universiteit van Suriname werd ook onderstreept dat kleinschalige goudzoekers hun apparatuur niet identificeren en geen gebruik maken van classificeerders, zodat hun werk niet efficiënt genoeg is. Dit probleem wordt aangepakt door uit te leggen wat classificatie is en door het verzorgen van trainingen, zodat ze begrijpen welke methode of apparatuur het best geschikt is als functie van materiaal, goudtype of granulometrie, en dat er apparatuurparameters moeten worden vastgesteld als functie van de goudkwaliteit. Dit draagt bij aan het doel om kwik uit het goudmijnproces te verwijderen, iets waar de universiteit veel aan heeft gewerkt. Het is gebleken dat het mogelijk is om met borax goud te scheiden, ook al is dat moeilijk vanwege de slechte kwaliteit van het materiaal. Echter, wanneer de goudconcentratie hoog is in het materiaal, is het mogelijk om het te amalgameren met borax.

CONSERVATION INTERNATIONAL, GUYANA – Rene Edwards

De rehabilitatie van goudmijnen is sinds vorig jaar een nieuw gebied voor CI-Guyana en is een reactie op de behoefte aan meer werk in de wetenschap inzake site-restauratie – die in Guyana nog steeds vrij beperkt is – en de noodzaak om de capaciteit in het land op te bouwen. CI-Guyana werkt daarom samen met een Amerikaanse universiteit en de University of Guyana. Het project richt zich op het in kaart brengen van restauratiemogelijkheden. In het verleden werden de rehabilitatiewerkzaamheden in uitgemijnde gebieden uitgevoerd door de Commissie voor Geologie en Mijnbouw van Guyana met behulp van acacia. CI-Guyana wil een stap terugzetten en kijken naar rehabilitatiemogelijkheden in het hele land om een kaart voor Guyana te ontwikkelen. Dit betekent dat er met behulp van op afstand verkregen informatie gekeken moet worden naar de natuurlijke hergroei van gebieden en gebieden waar er geen hergroei plaatsvindt. Deze kaart zal worden gebruikt om de belangrijkste belanghebbenden in Guyana, die verantwoordelijk zijn voor het herstel van de gebieden waarop geconcentreerd moet worden, te informeren. Eén van de uitdagingen waarmee de GGMC in haar rehabilitatieprojecten wordt geconfronteerd, is dat zij gebieden heeft geïdentificeerd en gerehabiliteerd waar er nog steeds goud te vinden is. Het risico bestaat dat de mijnwerkers terugkeren naar deze gerestaureerde gebieden als ze niet bewaakt worden, of tijdens een vakantieperiode. Het in kaart brengen stelt ons in staat te concentreren op gebieden die op natuurlijke wijze hergroeien, terwijl interventies in gebieden waar de hergroei niet op natuurlijke wijze plaatsvindt, afhankelijk zullen zijn van de aanwezigheid van goud.

Het eerste idee is dus een nationale rehabilitatiekaart. De tweede output is het terugbrengen hiervan naar de lokale situatie. Een Inheemse gemeenschap genaamd Campbelltown is geïdentificeerd in Centraal Guyana. Zij doet aan mijnbouw en wil graag aan natuurlijke rehabilitatie doen. In feite worden gebieden geïdentificeerd waar er hergroei plaatsvindt en gebieden waar er geen hergroei plaatsvindt, samen met validatie op de grond door middel van floristische en insectenstudies alsook bodemonderzoek. Een van de doelstellingen van het dorp voor de geïdentificeerde herstelde gebieden is agrobosbouw. Als het terrein verontreinigd is met kwik is dit natuurlijk niet mogelijk. De kaart kan worden aangepast om de gemeenschap te ondersteunen bij het ontwikkelen van een business case voor de rehabilitatie, zodat het dorp kan beslissen welke methode het hiervoor zal gebruiken. De derde output van het project is de ontwikkeling van een cursus rehabilitatiewetenschap aan de Universiteit van Guyana, maar vanwege het gebrek aan capaciteit voor rehabilitatie, werkt CI nauw samen met het University Center for Biological Studies en de Biology and Science Departments, en gaat het een cursus ontwikkelen voor beheerders van natuurlijke hulpbronnen, om mensen van de Overheid, de particuliere sector en de gemeenschappen

te trainen in de rehabilitatiewetenschap. Dit zal de basisvoorwaarden voor rehabilitatie in Guyana definiëren.

De resultaten van dit werk zullen het land helpen om aan een aantal internationale verplichtingen te voldoen, bijvoorbeeld Bond Challenge. Het helpt natuurlijk ook bij de koolstofvastlegging en het herstel van het ecosysteem in de lokale gemeenschappen. Daarom is Conservation International een deel van het werk in Campbelltown aan het afbouwen, omdat het idee is om niet alleen de wetenschap te kunnen uitoefenen en te onderwijzen, maar ook echt te laten zien wat de mogelijkheden zijn. Dit werk begon in oktober 2019, en twee studenten werden door de Universiteit van Guyana gerekruteerd: een MSc-student die verbonden is aan de Guyana Forestry Commission en een undergraduate student. Een deel van het teledetectiewerk is speciaal voor Campbelltown uitgevoerd. Er zijn enkele kaarten met rehabilitatiemogelijkheden voor Campbelltown gemaakt en er worden modellen voor het land uitgetoetst. CI heeft ook werk ter plaatse uitgevoerd, de floristische en insectenonderzoeken, en de gegevens worden nu verzameld en geanalyseerd, met uiterlijk augustus een kaart op nationaal niveau. Er is een stakeholdersbijeenkomst gepland om te beslissen hoe verder te gaan. De regering is geïnteresseerd in het ontwikkelen van een nationale rehabilitatiestrategie en deze informatie zal worden gebruikt om die strategie te onderbouwen.

ENVIRONMENTAL PROTECTION AGENCY, GUYANA – Colis Primo

Het Environmental Protection Agency Guyana (EPA) erkent dat de mijnbouw een belangrijke drijfveer is voor ontbossing, bosdegradatie en gronddegradatie in Guyana. In samenwerking met andere belanghebbenden zoals de Guyana Geology and Mines Commission, de Guyana Forestry Commission en andere relevante sectoragentschappen heeft het EPA besloten een project te ontwikkelen met als doel de biodiversiteit in de mijnbouwsector te mainstreamen, waarbij specifiek aandacht wordt besteed aan de vermindering van het gebruik van kwik in kleinschalige mijnbouwactiviteiten. Zoals reeds is benadrukt, zijn er in Guyana veel instanties die toezicht houden op de mijnbouwactiviteiten, waaronder het EPA. Daarom is er behoefte aan harmonisatie van de wetgeving. Derhalve is één van de resultaten van het project de versterking van het beleids- en regelgevingskader voor regelgevende instanties, zodat er sprake kan zijn van gecentraliseerde inspanningen, met name in gebieden met een onmiskenbare impact op de mijnbouw. Een tweede resultaat is het versterken van de institutionele capaciteit en de coördinatie tussen de instanties voor het beheer van de gevolgen van de kleinschalige goudwinningsactiviteiten. Ook al kan er sprake zijn van individuele regelgeving en ook al is er sprake van individuele organisaties die de mijnbouwactiviteiten in de gaten houden, erkennen we ook de noodzaak van capaciteitsopbouw binnen die organisaties om de effecten die kunnen voortvloeien uit kleinschalige mijnbouwactiviteiten effectief te monitoren en te beheren. Het doel van het project is dan ook om de capaciteit te versterken op het gebied van training en het opzetten van apparatuur, en daarom zijn we blij met alle trainingsmogelijkheden die gericht zijn op capaciteitsopbouw om de effecten van de mijnbouw te monitoren.

De rehabilitatie-inspanningen kunnen in Guyana een grote uitdaging vormen vanwege de productieveverschillen die voortvloeien uit prijszetting op de internationale markt. Ook de kwestie van de goudprijs die op de internationale markt omhoog gaat, is aan de orde gesteld: welk mechanisme is er om te voorkomen dat een mijnwerker teruggaat naar het gebied om te mijnen? Guyana beschikt niet over een dergelijk beleid, noch over de noodzakelijke methodologieën of benaderingen om dit te beperken. Hopelijk maakt dit project het mogelijk om dergelijke initiatieven in kaart te brengen. In 2014 heeft het EPA samen met het WWF gewerkt aan de sluiting van een site in het Konawaruk-gebied ("A mining

community"), maar het probleem is, dat het herstel van de waterloop een verspilling van inspanning zou zijn als de goudprijs op de lokale en internationale markten zou stijgen en de mijnbouwactiviteiten in het genoemde gebied, dat werd hersteld, weer zouden worden hervat.

Het derde resultaat van het project is de aanpassing van goede milieubeheerpraktijken voor de mijnwerkers. Het is de bedoeling om samen te werken met organisaties zoals WWF, Conservation International, GGMC om te kijken hoe we de capaciteiten van de mijnwerkers kunnen verbeteren om alternatieve methoden te gebruiken, vergelijkbaar met de methode die wordt gepresenteerd door Suriname. Het vierde resultaat is het beoordelen van de kennis van de mijnwerkers: we concluderen dat het hen aan kennis en capaciteit ontbreekt en dit zal een wezenlijke invloed hebben op de biodiversiteit en daarmee op het levensonderhoud van gemeenschappen die afhankelijk zijn van die biodiversiteit.

FRANKFURT ZOOLOGICAL SOCIETY (FZS), SOUTH AMERICA, PERU – Astrid Aguilar

Eén van de strategische acties die het Agentschap voor Beschermde Gebieden SERNANP in Peru heeft besloten te ontwikkelen, is de rehabilitatie van aangetaste gebieden, en het beseft dat er veel uitdagingen waren, zoals capaciteitsopbouw. Om het gebrek aan kennis te ondervangen, heeft SERNANP een pilot gestart voor de herbebossing op een terrein van 5 hectare. Er werd een bodemanalyse uitgevoerd door een onderzoekscentrum en er werd vastgesteld dat het kwik in gebieden met water bleef, waar het meer geconcentreerd was dan in de grond zelf, die zo afgebroken was dat het dit kwik niet kon vasthouden. Dit betekende dat er geen sanering mogelijk was, dus werd het terrein direct herbeplant. 6.000 jonge endemische bomen werden geplant en bij terugkeer op de site 5 maanden later bleek dat 96% van de bomen nog overeind stonden. Dit zal verder worden gemonitord om na te gaan of er sprake is van verdere groei of sterfte. Ook het herstel van de biodiversiteit zal worden gemonitord. Een andere belangrijke dimensie van het herstel is het budget, dat onverwacht hoog bleek te zijn. Met betrekking tot de beschikbare hulpbronnen werd de vraag gesteld of er voorrang moet worden gegeven aan herstel of aan bescherming. Het was ook noodzakelijk om te begrijpen wanneer gesproken kan worden over succesvolle herbebossing of restauratie. Kan bijvoorbeeld een terugkeer van de helft van de oorspronkelijke biodiversiteit als een succes worden beschouwd? Kan herbebossing met alleen bomen als een succes worden beschouwd? Enz. Het was ook interessant om te begrijpen hoe lang het zou duren om dit punt van succes te bereiken. Wat betreft bescherming, rehabilitatie en herbebossing, was het duidelijk dat wat betreft NDC's, het Akkoord van Parijs, enz. ook al zou deze herbebossing en deze rehabilitatie helpen, het niet noodzakelijkerwijs zo effectief zal zijn als het primaire bos (d.w.z. het Amazonewoud) wat betreft de opname van koolstof. Tot slot is er geen wetgeving met betrekking tot de rehabilitatie en als Peru een nationale strategie wil ontwikkelen, zal het nodig zijn om veel vragen te beantwoorden en een dergelijke wetgeving te ontwikkelen.

Feedback van de Participanten

Er werden vragen gesteld aan de panelleden en er werd meer informatie gegeven over het vraagstuk van rehabilitatie en herbebossing.

Solicaz werd gevraagd of hun technieken worden gebruikt om de primaire goudmijnen in Frans-Guyana te rehabiliteren. De vertegenwoordiger van het bedrijf legde uit dat de primaire activiteiten in Frans-Guyana zeldzaam zijn en dat ofwel de impact op het bos minder zichtbaar is aangezien mijnwerkers, mijngangen of grote mijnen graven met enorme aarden wallen en de resultaten fragmentarisch kunnen zijn. Solicaz gaf het voorbeeld van Suriname en twee bedrijven waar ze mee samenwerken, nl. Iamgold en Newmont. In die gevallen wordt de grond echt aangetast door grote gaten, kraters en mijngangen,

dus moet er snel gewerkt worden. Bovendien kunnen bedrijven de intentie hebben om terug te komen om wat meer te mijnen, afhankelijk van de prijs van het goud, dus het terugwinnen van de grond is voor hen geen punt van zorg.

Hieraan werd toegevoegd dat verschillende sites in Frans-Guyana primair goud exploiteren, bijvoorbeeld in Saint Elie en Maripasoula, en bedrijven hebben niet de competentie om te rehabiliteren en te herbebossen, vooral niet wanneer de grond volledig is geërodeerd en bodems in de rivieren zijn gespoeld. Het bedrijf Auplata had een vestiging om een plantenkwekerij te ontwikkelen, maar de resultaten waren niet bijzonder positief. Er moet worden gekeken naar wat er elders wordt gedaan om aantasting en erosie van bergen en bodems te voorkomen.

Suriname toonde interesse in het idee van Guyana om de lokale gemeenschappen te betrekken bij het rehabilitatieproces; zij kwamen overeen om hun ervaring te delen. Rene Edwards van Conservation International gaf aan dat ze nog in de kinderschoenen staan en een belangrijk element voor het succes van dit initiatief is dat in Guyana gemeenschappen openstaan voor uitwisseling en dat het agency het principe van intellectueel eigendom respecteert.

De heer Arnaud Anselin gaf aan dat het Amazonepark van Frans-Guyana een student van het AgroParisTech Institute zal verwelkomen als stagiaire om de capaciteit voor het uitvoeren van rehabilitatiewerkzaamheden in het Amazonepark van Frans-Guyana Park te bestuderen.

Tot slot werd de vraag gesteld over het uiteindelijke doel van de terugwinning: was het doel alleen om de sites te herbebossen of was het ook om productieve activiteiten voor een duurzame ontwikkeling van de gebieden mogelijk te maken? Wat Guyana betreft, hebben ze eerst acacia's gebruikt voor herbebossing, een niet-inheemse en invasieve soort, die door de lokale gemeenschappen werd afgekeurd. Zij pleitten voor het gebruik van natuurlijke endemische soorten voor herbebossing. Het dorp waar het CI-project werd uitgevoerd, had twee doelstellingen, ten eerste om hun natuurlijke bossen terug te krijgen en ten tweede om duurzame activiteiten te ontwikkelen, zoals agrobosbouw en bosbouw. Om te helpen bij de besluitvorming werd een beslissingsboom gebruikt: in feite komt het erop neer dat als de kans bestaat dat de mijnwerkers in het gebied zouden kunnen terugkeren, het niet als een goed idee wordt beschouwd om over te gaan tot rehabilitatie.

viii. Participanten tijdens de werksessies te Kamp Cisame

Impact op Lokale Gemeenschappen

Moderator van deze sessie was **Mevr. Odacy Davis**. De sessie concentreerde zich op lokale gemeenschappen, Inheemse gemeenschappen en hoe ze worden beïnvloed door de mijnbouw, of dat nu legaal of illegaal is.

GEVOLGEN VOOR DE SURINAAMSE LOKALE GEMEENSCHAPPEN

Ipomadi Toko Pelenapin, VIDS (Vereniging van Inheemse Dorpsleiders in Suriname)

De heer Pelenapin is het hoofd van het dorp Kawemhakan, gelegen in Suriname bij Maripasoula. Het gebied wordt sterk beïnvloed door de mijnbouw. Troebel water, afval in de rivier, vliegtuigverkeer, buitenlanders (uit Brazilië, Haïti, enz.) alsook het gebruik van ATV's. De lokale bevolking kan dit totaal niet onder controle houden. Er is een algemeen gevoel van gebrek aan respect en schending. Er is contact opgenomen met de autoriteiten om de veiligheid van het dorp te herstellen. Brazilianen ontginnen ook op illegale wijze goud aan de kant van Frans-Guyana en steken wanneer ze ook maar willen, de rivier over naar het gebied van het dorp.

Rudi Harold Clemens, KAMPOS (Organisatie van de Marronstammen in Suriname)

Het is noodzakelijk om het belang te benadrukken van het betrekken van lokale gemeenschappen in de bescherming en instandhouding van de natuur. De Kwinti's en andere stammen hebben een traditionele plicht om het milieu te beschermen. Hoewel de autoriteiten proberen op te treden door middel van wetten en regels, brengen tradities een spirituele band met de natuur tot stand. De lokale gemeenschappen wonen er permanent, terwijl de autoriteiten kunnen besluiten om zich terug te trekken wanneer zij zulks verkiezen. De Kwinti's zijn een stam in het binnenland nabij het Centraal Suriname Natuurreservaat, het grootste in Suriname. De heer Clemens kan 5 tot 10 gevallen noemen waarbij de traditionele autoriteiten hebben besloten om ongewenste personen uit hun dorp en omgeving te verwijderen. Hij is van mening dat de lokale gemeenschappen onmisbaar zijn voor de bescherming van de natuur.

ix. Rudi Harold Clemens van Kampos

Marie-Josée Artist, VIDS (Vereniging van Inheemse Dorpsleiders in Suriname)

Er zijn niet veel goudmijnen in de gebieden van de Inheemse bevolking, maar er zijn meer in de gebieden van de Marrons. Er worden veel mijnbouwactiviteiten ontplooid in het Lawagebied. Mevr. Artist wilde de aandacht vestigen op nieuwe initiatieven en mogelijkheden. De ICCAS (Indigenous and Local Communities Consultation Areas) kan bijvoorbeeld programma's financieren voor lokale gemeenschappen. Er kunnen projecten worden opgezet (weliswaar onder voorbehoud van goedkeuring door de Overheid). De ICCA-richtlijnen worden gedefinieerd door de Inheemse bevolking zelf. In deze projecten moeten specifieke regels worden opgesteld en er moet worden samengewerkt met Overheidsinstanties die de traditionele regels moeten accepteren. Om innovatieve projecten te hebben, moeten gemeenschappen worden getraind in innovatieve technologie om digitale kartering en het gebruik van drones, enz. mogelijk te maken. Er zijn ook archeologische vindplaatsen in het Lawagebied, waar mijnbouw plaatsvindt. Er is sterke wetgeving nodig om deze gebieden te beschermen. Zoals collega's al hebben aangegeven, verliezen de gemeenschappen de controle en moeten ze de mogelijkheid hebben inspraak te hebben met betrekking tot wie er in en uit hun gemeenschappen komt.

IMPACT OP GUYANESE LOKALE GEMEENSCHAPPEN**Micah Davis, Hoofdboswachter, Beschermd Gebied Iwokrama en Lid van een Lokale Gemeenschap, Guyana**

Ondanks het feit dat ze dicht bij de gemeenschappen staan, moeten de beheerders van Beschermd Gebieden de cultuur begrijpen en de rechten van de Inheemse bevolking beschermen. Het combineren van lokale kennis en technologie kan effectief zijn bij het selecteren en beheren van Beschermd Gebieden. Het is bekend dat illegale mijnbouw veel historische sites vernietigt. De leiders van sommige Beschermd Gebieden hebben zich nog niet gerealiseerd hoe afhankelijk Inheemse volkeren zijn van natuurlijke hulpbronnen. Generaties lang is er voor deze hulpbronnen gezorgd. Maar als technologie en lokale kennis worden samengevoegd, zou er een beter resultaat kunnen zijn voor deze Beschermd Gebieden. Gemeenschappen moeten daarom worden geraadpleegd voordat er Beschermd Gebieden worden opgezet. Lokale gemeenschappen moeten zich ook bewust zijn van hun rechten binnen de Beschermd Gebieden. Er moet een vorm van samenwerkingsovereenkomst komen om ervoor te zorgen dat de middelen voor deze gemeenschappen, voor het land, maar ook voor de hele wereld, worden beschermd door het creëren van alternatieve werkgelegenheidsoplossingen.

Francisco Gomes, Commissie Beschermd Gebieden Commissie en lid van een lokale gemeenschap, Guyana

Meneer Gomes leeft in een gemeenschap in de buurt van het Beschermd Gebied van het Kanukugebergte, waar er weinig illegale mijnbouwactiviteiten worden ontplooid. Desalniettemin is een dialoog met de lokale bevolking en onderwijs over het gebruik van hulpbronnen nodig als preventiemiddel. Er moet een onderzoek worden verricht naar alternatieve middelen van bestaan voor lokale gemeenschappen. Het is essentieel om capaciteit op te bouwen die in de loop der tijd duurzaam is. Onderwijs is zeer belangrijk in dezen.

Jessica George, Commissie Beschermd Gebieden en lid van een lokale gemeenschap, Guyana

Mevrouw George woont in een dorp vlak naast het Beschermd Gebied van het Kanukugebergte. Eén van de voordelen voor de dorpsbewoners is toegang tot werkgelegenheid in een Beschermd Gebied. Een

tweede voordeel is het hebben van goede kennis en bewustzijn van de waarde van de hulpbronnen van een Beschermd Gebied waardoor deze hulpbronnen beter beschermd zullen worden. Het zou nuttig zijn om precies aan te geven welke vorm van alternatieve middelen van bestaan in deze gebieden, Dit kan worden nagestreefd t.b.v. de gemeenschappen, bijvoorbeeld agrotourisme. Dit is een duidelijke benutting van de natuur en onze waardevolle hulpbronnen, zonder deze te vernietigen.

IMPACT OP FRANS-GUYANESE LOKALE GEMEENSCHAPPEN

Sylvio Van der Pijl, Raad van Traditionele Gezagsdragers, Frans-Guyana

De heer Van der Pijl is al 10 jaar de Traditionele Gezagsdrager van Balate. Het dorp telt ongeveer 1.000 inwoners. Hij is ook voorzitter van de Raad van Traditionele Gezagsdragers van Inheemsen en Marrons. Deze Raad verdedigt de juridische, economische, sociale en educatieve belangen van haar leden. Als zodanig organiseert zij om de twee maanden bijeenkomsten om de projectaanvragers en de Overheidsinstanties te horen. Gemeenschappen van het Centrale- en het Zuidelijke binnenland van Frans-Guyana worden direct beïnvloed door de goudwinningsactiviteiten. Deze kwestie werd vorig jaar aan de orde gesteld door de Raad aan de Minister van Overzeese Gebieden. Er werden verschillende eisen gesteld, zoals een strengere controle. Er werd ook gevraagd om de Raad van Traditionele Gezagsdragers en de traditionele gezagsdragers aan de Surinaamse en Frans-Guyanese kant te betrekken bij toekomstige discussies die de Franse regering zal voeren over de grenskwestie in het Lawagebied. De lokale gemeenschappen in het kustgebied hebben een zeer kritische houding ten aanzien van de goudwinningsactiviteiten.

Zij zijn getuige van de problemen die in het binnenland van het land worden veroorzaakt en ervaren niet dezelfde problemen. De Raad werkt ook aan zaken zoals grondeigendom en onderwijs.

Samagnan Djo, Comité voor het Lokale Leven - Amazonepark van Frans-Guyana, Frans-Guyana

De heer Djo komt ook uit het Lawagebied dat sterk wordt beïnvloed door de goudwinningsactiviteiten. Foto's genomen door de Granman van de Lawarivier en ook door het WWF hebben de situatie aan de wereld onthuld. De situatie is niet veel veranderd. De kleur en de troebelheid van de Lawarivier tonen de effecten van de goudwinningsactiviteiten.

Criminaliteit is een onderwerp dat niet veel besproken is. Ten eerste, milieucriminaliteit. Zoals waargenomen, wordt het milieu verontreinigd door een verkeerd afvalbeheer, maar ook door een gebrek aan bewustzijn inzake afvalvraagstukken in gemeenschappen. Er komen tonnen afval, verontreinigende stoffen en brandstof terecht in het milieu. Er vindt ook ontbossing plaats. Er wordt druk uitgeoefend op de in het wild levende dieren die door goudzoekers worden opgejaagd en aan de gemeenschap worden verkocht. Daarom is de verantwoordelijkheid gedeeld. Er is ook sprake van door mensen gepleegde criminaliteit. Kwikconcentraties in vis leiden tot ernstige fysieke en/of mentale beperkingen bij pasgeboren kinderen. Als we er rekening mee houden dat sommige mensen dagelijks 1 tot 3 kg vis kunnen eten, vormt dit een echt probleem. Ook de economische criminaliteit speelt een rol. Mensen komen in de sector, halen tonnen grondstoffen uit de grond, maar er wordt niets teruggegeven aan de gemeenschap. Dit leidt tot conflicten, vooral met de Braziliaanse arbeiders, maar ook met de Ndyuka die verantwoordelijk zijn voor de logistiek van de rivieren en het vervoer van goederen. Er speelt ook een gevoel van oneerlijkheid. Het is voor de lokale gemeenschap moeilijk om akten, eigendomsrechten en mijnvergunningen te verkrijgen, in vergelijking met de burens in Suriname. Toch is de illegale

mijnbouw om hen heen wijdverbreid. De bevolking heeft nu de neiging zich rond de dorpen te groeperen uit angst voor hun veiligheid. De vrijheid om over de voorouderlijke Waki, Tampok of Litanirivieren te zwerven, is verloren gegaan.

Tot slot, het vertrouwen is aan het afbrokkelen. De Franse regering stuurt het leger om het probleem te bestrijden, weliswaar tegen een hoge prijs.

Onlangs zijn er zelfs doden gevallen bij een incident in Awarasula, aan de Surinaamse kant. Er zijn echter weinig resultaten. Uiteindelijk zal het veel verschillende strategieën en de betrokkenheid van alle Inheemse volkeren vergen – de Ndyuka in Grand Santi en de Tapanahoni, de Amerindianen stroomopwaarts met de Alukus – om het probleem te overwinnen. Het is van fundamenteel belang om van gedachten te blijven wisselen, ervaringen te delen en naar elkaar te luisteren om dit probleem in deze gebieden in te dammen.

Na deze presentaties vroeg mevrouw Odacy Davis hoe vraagstukken met betrekking tot het beheer van Beschermd Gebieden worden aangepakt en welke mogelijkheden er worden geboden aan de lokale gemeenschappen. De heer Arnaud Anselin, mevrouw Denise Fraser en de heer Roy Ho Tsoi gaven aan hoe in hun respectieve landen het vraagstuk m.b.t. de Beschermd Gebieden en de betrokkenheid van de lokale gemeenschappen wordt aangepakt.

AMAZONEPARK VAN FRANS-GUYANA – Arnaud Anselin

Er zijn verschillende strategieën waarbij de lokale gemeenschappen betrokken zijn: de lokale bevolking, de inheemse bevolking of de marrons. Het Amazonepark van Frans-Guyana heeft een team van ongeveer 15 beëdigde boswachters, meestal lokaal. Dit biedt het waardevolle voordeel van kennis van het veld (meer dan bijvoorbeeld militairen die worden ingezet).

Het park heeft als doel de ontwikkeling van duurzame activiteiten binnen het park te stimuleren, om zo de illegale goudwinning te vermijden. Zo zijn er onder andere integratiewerkshops voor jongeren in Camopi met een training in timmerwerk.

Er is ook een project dat gericht is op het opleiden van gidsen ter bevordering van ecotoerisme; een bedrijf en werkgelegenheidscoöperatie worden opgericht om jongeren administratieve ondersteuning te bieden bij het opzetten van een eigen zaakje.

Het lokale bestuur en de lokale expressie worden ondersteund. Het Comité voor het Lokale Leven – opgericht om de stem van de gemeenschappen te laten horen – bestaat uit lokale mensen die niet gekozen zijn en geen stamhoofden zijn. Ondersteuning houdt in dat de leden worden opgeleid en dat informatie en knowhow worden verstrekt, zodat zij kunnen bijdragen aan het leven van hun gemeenschappen en Frans-Guyana als geheel. Er wordt zelfs hulp geboden bij de organisatie van bijeenkomsten – met inbegrip van grensoverschrijdende bijeenkomsten. Het algemene doel is om burgerlijke meningsuiting te versterken om de stem van mensen kracht bij te zetten.

COMMISSIE VOOR BESCHERMDE GEBIEDEN, GUYANA – Denise Fraser

Het partnerschap is een integraal onderdeel van de viersporen-strategie van de Commissie voor Beschermd Gebieden (PAC). De lokale gemeenschappen zijn betrokken bij het beheer van de Beschermd Gebieden. De meeste medewerkers - Rangers, Senior Rangers, Site level Co-ordinators of

Assistant Site Managers - komen uit de lokale gemeenschappen. De gemeenschappen worden geraadpleegd over bepaalde beslissingen: bijvoorbeeld de locatie van de boswachterstations, omdat zij het best gekwalificeerd zijn om te adviseren op basis van hun lokale kennis.

De German Development Bank (Duitse Ontwikkelingsbank) financiert een project van 4,8 miljoen Euro om de broodnodige infrastructuur te bouwen in drie van Guyana's beschermde gebieden. (Het Nationale Systeem van Beschermde Gebieden van Guyana werd veel later opgezet dan die van de Frans-Guyanese of Surinaamse partners). Het project zal steun verlenen aan het werk van PAC onder de gemeenschappen met betrekking tot het beheer van het gebruik van hulpbronnen en capaciteitsopbouw.

PAC is sterk afhankelijk van lokale kennis en lokale gemeenschappen om te helpen toezicht te houden op pogingen tot illegale mijnbouwactiviteiten. Naleving en handhaving zijn de verantwoordelijkheid van de Politie en de Commissie voor Geologie en Mijnbouw van Guyana met de hulp van andere instanties.

Er worden voortdurend inspanningen geleverd om de Overheid aandacht te laten besteden aan het gebied van één van de gemeenschappen in de buurt van het Kaieteur Nationaal Park dat vrijwel geheel door land is ingesloten en alternatieve middelen van bestaan te vinden voor gemeenschappen die zich bezighouden met mijnbouwactiviteiten. Als er alternatieve middelen van bestaan voor de bevolking kunnen worden gecreëerd, zou de verleiding om illegale mijnbouwactiviteiten te ontplooien, kunnen worden verminderd. Het gaat erom de bevolking te overtuigen van de langetermijnvoordelen van dergelijke middelen van bestaan vergeleken met het snelle geld dat in de mijnbouw wordt verdiend.

MINISTERIE VAN RUIMTELIJKE ORDENING, GROND- EN BOSBEHEER – Roy Ho Tsoi

Twee gevallen illustreren de strategie om Beschermde Gebieden veilig te stellen. Ten eerste is er een enorme druk van goudmijnwerkers in het Brownsberg Natuurpark, waarvan een groot deel is vernietigd, ondanks herhaalde operaties om ze te verwijderen. De situatie is een beetje gekalmeerd door de bemiddeling tussen de Overheid en de lokale gemeenschappen. Het tweede geval betreft een specifieke situatie in Suriname, waarbij lokale gemeenschappen, grond kunnen bezitten in Beschermde Gebieden. Zo waren er in het Kwinti-gebied bij het Centraal Suriname Natuurreservaat, plannen om goudwinningsactiviteiten te ontplooien. In dit geval heeft de Kwinti-stam, samen met andere gemeenschappen van de dezelfde rivier, melding gemaakt van de activiteiten die van start zouden gaan. Het was mogelijk om actie te ondernemen en de goudwinning te stoppen,

Wat bewijst dat vroegtijdig ingrijpen het effectiefst is. Het is zeer belangrijk dat de lokale gemeenschappen betrokken zijn bij de bescherming van Beschermde Gebieden.

Feedback van de Participanten

De participanten werden aangemoedigd om vragen te stellen en de vertegenwoordiger van het Comité voor het Lokale Leven van Frans-Guyana gaf wat nadere informatie. Hij benadrukte dat de lokale gemeenschappen de indruk hebben dat het gemakkelijker is voor mensen die niet uit de gemeenschappen of zelfs uit het land komen om legale mijnactiviteiten te ontplooien. Hij haalde initiatieven aan, binnen de gemeenschap om te strijden tegen degenen die betrokken zijn bij illegale activiteiten. Helaas beschikken ze niet over beduidende middelen. Het Comité voor het Lokale Leven is nog steeds bezig zich te organiseren en houdt zich momenteel vooral bezig met actuele vraagstukken, zoals de open-dumpproblematiek, de riviercheckpoints in Maripasoula. Hopelijk zal de lokale bevolking niet aarzelen

om strijd te leveren; de Alukus en Wayana's hebben acties ondernomen tegen pirogues (boomkano's) of mijnwerkers. Misschien is dit niet de oplossing, maar seminars en workshops als deze kunnen hen helpen bij het vinden van veilige manieren om hun rol in dezen te spelen.

Mevrouw Kaminie Tajib van het Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer, Suriname, benadrukte het feit dat er een roep om veiligheid is in de lokale gemeenschappen; de lokale en Inheemse bevolkingen willen de controle over hun cultuur, hun levensstijl.

De heer Samagnan werd gevraagd naar zijn mening over de effectiviteit van de strategieën en de steun van de Overheid. Hij gaf aan dat hij niet alle lokale gemeenschappen vertegenwoordigt, maar hij hield vast aan zijn emotionele verbondenheid, zijn spirituele verbinding met zijn land. Hij zinspeelde op de moeilijkheid om enerzijds burger van Frankrijk te zijn en anderzijds deel uit te maken van Frans-Guyana en deel te zijn van een lokale en Inheemse gemeenschap. Hij sprak over het feit dat er niet echt verschillen zijn tussen de Bushinenges (Marrons) en Amerindianen (Inheemse) aan de Frans-Guyaneze kant en de Surinaamse kant. Zij beschouwen het hele gebied als het hunne. De heer Djo nam het voorbeeld van de rivier, die aan beide kanten, beide oevers, vervuild is. Hij vervolgde door aan te geven wat de gemeenschappen verwachten van de overheid. Ze willen hun rivieren kunnen gebruiken, om te vissen, om terug te keren naar hun lokale voedsel en cultuur. De lokale gemeenschappen zijn de hoeders van de rivieren, de bewakers van het voorouderlijk land en ze willen dat dit erkend wordt en ze willen als zodanig gerespecteerd worden.

Aan de medewerkers uit Suriname en Guyana werd gevraagd of en hoe hun regeringen reageerden op hun bereidheid om meer macht, meer controle te krijgen. In Frans-Guyana, bijvoorbeeld, hebben sommige leden van de Wayana-stam de Franse regering gevraagd om hen wapens te geven als het te moeilijk wordt om strijd te leveren tegen de goudwinningsactiviteiten.

In Guyana is de situatie specifiek omdat Inheemse gemeenschappen grond bezitten en beslissingen nemen inzake hun gronden. Als er sprake is van mijnbouw, heeft de gemeenschap onderling ingestemd om tot mijnbouwactiviteiten over te gaan. In Guyana hebben de Inheemse gemeenschappen behoorlijk veel zeggenschap, ze hebben een ministerie, een specifiek wettelijk kader.

In Suriname liggen de Kwinti-dorpen in het gebied bij het Centraal Suriname Natuurreservaat en het reservaat werd 20 jaar geleden opgezet zonder hen te raadplegen, zonder hen hierbij te betrekken. De Kwinti's willen gewoon het reservaat medebeheren, ze willen dat hun zeggenschap wordt versterkt, dat ze worden geïnformeerd over zaken die met hun gebied te maken hebben en dat ze worden betrokken.

In Frans-Guyana werkt de Raad van Traditionele Gezagsdragers met het Ministerie van Justitie zodat zij wetsontwerpen kunnen maken. Jammergenoeg heeft de Raad van Traditionele Gezagsdragers geen besluitvormende macht nu, dus dit is ook een strijd die het levert samen met de traditionele dorpschouwen in Frans-Guyana.

Bij het afsluiten van de sessie, herinnerde Mevr. Odacy Davis de participanten eraan dat Guyana gewerkt heeft aan ontwikkelingsplannen voor inheemse gemeenschappen en gemeenten, zodat activiteiten logisch zijn. Aangezien de financiële middelen beperkt zijn, is het belangrijk om niet te veel verwachtingen te scheppen en gemeenschappen het gevoel geven dat zij er weer niet bij betrokken worden.

Het Delen van Optimale Werkmethoden en Geleerde Lessen in de Regio van het Guyanaschild

Wilco Finisie was de moderator bij deze sessie. De delegaties van Guyana en Frans-Guyana gaven een presentatie. Mr. René Edwards van Guyana sprak over de belangrijkste lessen die men geleerd had uit het standpunt van Conservation International Guyana. Er waren twee presentaties van Frans-Guyana. Mevr. Jennifer Devillechabrolle presenteerde de optimale werkmethode van en de geleerde lessen voor het Nouragues Natuurreservaat en Mr. Arnaud Anselin en Mr. Antonio Lopez beschreven een succesvol en inspirerend initiatief in Saül.

HET DELEN VAN OPTIMALE WERKMETHODEN EN GELEERDE LESSEN IN DE REGIO VAN HET GUYANASCHILD – CONSERVATION INTERNATIONAL (CI) GUYANA – Rene Edwards

Eén van de belangrijkste geleerde lessen tot nu toe is de belangrijkheid van regionale samenwerking. Als men het territorium beschouwt van Suriname, Guyana en Frans-Guyana zonder politieke grenzen, is dit deel van Zuid-Amerika, dit grootste deel van het Guyanaschild, een gebied dat ecosystemen heeft die nog zeer goed intact zijn, maar ook een brede diversiteit aan mensen van verschillende groepen die al heel lang hier zijn of die meer recentelijk gearriveerd zijn. Het is nodig dat wij samenwerken. De diversiteit in termen van etnische diversiteit, diversiteit in kennis naast diversiteit in biodiversiteit en ecosystemen in dit gebied moeten ook gerespecteerd worden. Het werk grijpt vooral terug naar lokale Inheemse gemeenschappen, de Commissies van Beschermd Gebieden, Instellingen voor Milieubescherming, De Guyanese Commissie voor Geologie en Mijnbouw, Iwokrama en het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen. Het is wenselijk om de Beschermd Gebieden goed te beheren aangezien zij passen binnen een landschap dat verbonden is met andere waterscheidingen, met Inheemse gronden en andere lokale gemeenschappen, en verbonden zijn met andere activiteiten, inclusief landbouw op verschillende schalen. Zij zijn ook verbonden met bosbouw, infrastructuur, toerisme en, zelfs in de Rupununi, met mijnbouw. Bijgevolg is het nodig om ander gebruik van gronden rondom deze Beschermd Gebieden te overwegen. Terwijl het mogelijk is om een eiland te hebben met een bewonderingswaardig beheer, perfect milieubeheer, geweldige ecosystemen, binnen een Beschermd Gebied, als er geen rekening gehouden wordt met de situatie in gebieden die aangrenzend zijn aan of verbonden zijn met het Beschermd Gebied, in termen van verbondenheid van het landschap, kan men te maken krijgen met significante problemen.

Bovendien is er nog de kwestie van billijkheid en rechtvaardigheid. Veel gemeenschappen in Guyana hebben connecties met gebieden die beschermd zijn en zoals beschreven is door verschillende leden van de gemeenschap, is één zeer belangrijk punt dat Inheemse en lokale gemeenschappen betrokken moeten worden bij de ontwikkeling, de besluitvorming om Beschermd Gebieden in te stellen, evenals bij hun beheer, aangezien er veel kwesties zijn die te maken hebben met billijkheid en rechtvaardigheid. Eén van de grote kwesties waarmee men in Guyana te maken heeft is dat veel gemeenschappen vragen: “Het ontbossingspercentage in ons gebied is laag en de situatie wordt goed beheerd, maar hoe komt dit ten goede van mij en mijn familie? Welke soorten van controle hebben wij in termen van hoe deze gebieden beheerd worden? Welke zijn de voordelen voor wat betreft onze eigen menselijke ontwikkeling?” Deze zijn moeilijke vragen die milieubeheerders in Guyana moeten beantwoorden en dit vereist dat men niet alleen opnieuw moet nadenken over het beheer van Beschermd Gebieden, maar ook over andere

interventies op het vlak van milieubeheer in Guyana. De verbondenheid met het ecosysteem is bijgevolg belangrijk voor de gebieden waarin CI Guyana werkt.

Voor betreft het savannegebied, er is de Noordelijke en het Zuidelijke savanne, er zijn bosrijke savannes en deze savannes zijn omgeven door bos. Veel beleidsmakers hebben gekeken naar dit gebied en hebben herhaaldelijk gezegd dat het woestijn is aangezien het niet bebost is. Echter hebben onderzoekers aangetoond dat er daar een belangrijke biodiversiteit en diversiteit van het ecosysteem is. En de gebieden in de savannes zijn verbonden met het woud door middel van corridors die volledig aansluiten, zoals aan de oever gelegen woud en riviersystemen. Het werk van CI Guyana met lokale en Inheemse gemeenschappen betekent dat heel veel tijd besteed werd aan het opstarten van het proces van lokaal en regionaal bestuur, hetgeen gaat over het zich opnieuw aansluiten bij lokale gemeenschappen. Dit is een andere zeer belangrijke les die geleerd werd, vooral van de vestiging in het Beschermd Gebied van het Kanukugebergte: de belangrijkheid van het feit dat de lokale gemeenschap in staat is om haar eigen visie en prioriteiten te definiëren aangezien het fundament voor elke ontwikkeling optreedt in hun territorium maar ook in aaneengrenzende gebieden. En dit ging via een planningsproces in het dorp, dat verband houdt met regionale en nationale plannen. Het dorp is deel van een proces waarbij er verschillende workshops gehouden werden, gedurende een zekere periode, om een visie en prioriteitsgebieden, prioriteitsacties, strategische acties, het in kaart brengen van hulpbronnen en zoning te bepalen en om ook te kijken naar hoe monitoring van de gemeenschap bereikt kan worden. Dit is slechts één gemeenschap in het Noorden die belicht wordt, maar er zijn verschillende gemeenschappen die grenzen aan het Beschermd Gebied van het Kanukugebergte. Dit proces begon met het verzoek van deze dorpen als antwoord op de ontwikkeling van de Beschermd Gebieden, dus werden zij al vroeg betrokken bij het opzetten van dit planningsmodel voor gemeenschapsontwikkeling. Gezien het feit dat deze dorpen allemaal aangrenzend zijn en in het algemeen toegang tot de rivier hebben via de gemeenschappen naar het Beschermd Gebied, is het idee dat, om de integriteit van het Beschermd Gebied te behouden, de gemeenschappen in staat moeten zijn om te definiëren wat zij willen doen in termen van hun eigen ontwikkelingsprioriteiten en ook in staat moeten zijn om de integriteit van het ecosysteem op hun gronden te behouden. Deze zijn gewoon een paar specifieke punten om de volledige aansluitbaarheid van het landschap te belichten.

Terwijl de gebieden Beschermd Gebieden en Inheemse gronden zijn, is er ander gebruik van de gronden rondom deze gebieden. In Zuid-Rupununi is er beperkte mijnbouw, in Noord-Rupununi en Centraal Rupununi, worden er ranches met vee en andere grootschalige landbouwactiviteiten geïntroduceerd. Zelfs als er goede Beschermd Gebieden zijn en geweldige planning en beheer in de gemeenschappen, moet men toch in beschouwing nemen wat er gebeurt buiten die gebieden en hoe de biodiversiteit en de natuur getroffen worden. Zoals al aangegeven werd, wordt dit gebied op belangrijke wijze gevormd door water waarbij er een significante verbinding is tussen gebieden in Guyana en Brazilië. In Noord-Rupununi zien mensen die naar het gebied komen een savanne die onbegroeid lijkt, maar net onder de oppervlakte wemelt het met vis. Elke soort planning en ontwikkeling in het gebied moet rekening houden met de natuur.

Concluderend kan gesteld worden dat het één van de belangrijkste punten is om planning te garanderen tussen de dorpen en de regio.

Er zijn een paar uitdagingen met betrekking tot hoe werkpraktijken, in het bijzonder de financiering van deze plannen, of deze benadering toegepast kunnen worden in gebieden met dreigingen van mijnbouw. Dit is wat CI Guyana probeert aan de orde te stellen in een andere regio, in het midden van Guyana, in een Inheems dorp genaamd Campbelltown. Het planningsproces in de dorpen werd uitgevoerd met deze.

Het is één voorbeeld van enkele van de prioriteitsprojecten van CI Guyana. Er wordt ook blijvend gewerkt om deze duurzame landschapsbenadering te koppelen aan een gezamenlijke plannings- en ontwikkelingsbenadering en een geïntegreerde aanpak van mijnbouw. De benadering die gehanteerd wordt, is in wezen een waardeketen- en marktsysteem-benadering. Het idee is dat als antwoord op mijnbouw, er een onderzoek wordt gedaan over hoe een verantwoordelijk mijnbouwsysteem te ontwikkelen in Guyana dat werkelijk kijkt naar het hele proces en dat, in veel gevallen, gedreven wordt door marktstimulansen, waarbij er ook gekeken wordt naar exploratie, de juiste prospectietechnieken om te garanderen dat mijnbouw slechts gedaan wordt daar waar er goudafzettingen zijn die commercieel geëxploiteerd kunnen worden. Dit zou een eerste stap zijn.

De tweede stap gaat over goudwinning zonder kwik en over het verbeteren van het herstel. De derde stap gaat over de rehabilitatie van uitgemijnde plaatsen. De vierde stap gaat over het vinden van markten voor goud dat op een verantwoordelijke manier is gemijnd en over traceerbaarheid. Met betrekking tot de ervaring van Campbelltown, was dit een zeer controversieel project voor CI Guyana die vaak gevraagd wordt waarom het betrokken is bij mijnbouw die op een verantwoordelijke manier plaats vindt, gegeven het belangrijk risico. CI Guyana vond echter dat deze onoplosbare problemen zijn die al jaren bestaan en CI Guyana, als milieubeheerorganisatie, kon niet aan de zijlijn zitten en een beschuldigende vinger ophouden. Dit betekent ook dat billijkheids- en rechtvaardigheidsaspecten aan de kaart gesteld kunnen worden. Er is ook een duidelijke processchets over met wie CI Guyana werkt, vanwege wettelijke valkuilen en hoe om te gaan met gemeenschappen en mijnwerkers, in termen van vrijwaringen en het zeer duidelijk nadenken op een praktische manier over op rechten gebaseerde benaderingen en deze aanvragen. Als conclusie kan gesteld worden dat CI Guyana al langer dan 3 jaar in dit gebied werkt, het is een waardevolle leerervaring. Door contact te hebben met mijnwerkers, krijgt CI Guyana veel oplossingen aangereikt van deze mijnwerkers. Door uitgevoerde enquêtes werd het ook duidelijk dat mijnwerkers, tenminste in Guyana, de natuur respecteren, hetgeen tegenstrijdig klinkt, maar er zijn vele gebieden die van belang zijn en welke zij delen met CI Guyana.

x.Leden van de Guyanese delegatie te Kamp Cisame

Feedback van de Participanten

De participanten werden uitgenodigd om vragen te stellen en er werd verdere informatie gegeven. In Guyana, is mijnbouw die op een verantwoordelijke wijze gedaan wordt, gedefinieerd in de nationale wetten, ook is Guyana ondertekenaar van internationale verdragen zoals Minamata en als zodanig heeft het verantwoordelijkheden bekeken vanuit een internationaal standpunt. Guyana besteedt ook aandacht aan feedback van Inheemse gemeenschappen en wat zij zouden willen zien gebeuren op het vlak van verantwoordelijke mijnbouwpraktijken. Het verantwoordelijk mijnbouwinitiatief wordt medegefinancierd door de Overheid, GGMC, het WWF en het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen.

Met betrekking tot planning in Inheemse dorpen, is er planning voor gemeenschapsontwikkeling, het heeft elementen van planning voor het platteland en elementen van stadsplanning. De gemeenschappen definiëren de hulpbronnen in hun gebied, binnen hun traditionele gebieden en beslissen waar zij willen zijn in 10 jaren. Dit is het beleid bij het Ministerie van Inheemse Zaken.

Voor wat betreft het meten van de impact op de biodiversiteit vanwege mijnbouw die op een verantwoordelijke wijze gedaan wordt, wat momenteel gedaan wordt, is het bepalen van gebieden voor demonstratie en het testen van de demonstratieapparatuur. Drie demonstraties zullen opgezet worden en de impact van de mijnbouw en de rehabilitatie zullen gemeten worden.

In Suriname is één van de activiteiten van het Amazon Conservation Team het starten van planning van het leven in het dorp in Sipaliwini. Het is een proces en het is gaande in sommige andere dorpen. Het idee is om prioriteiten te bepalen, gronden te beheren voor middelen van bestaan, waarbij hun cultuur en de biodiversiteit behouden worden.

HET DELEN VAN OPTIMALE WERKMETHODEN EN GELEERDE LESSEN IN DE REGIO VAN HET GUYANASCHILD – NOURAGUES NATUURESERVAAT, FRANS-GUYANA – Jennifer Devillechabrolle

Het Nouragues Natuurreservaat werkt aan strategieën die werken en verwacht worden te werken in de toekomst. De impact van goudwinning kan gezien worden in troebel kreekwater, ontbossing en verwoeste en vernietigde gronden. Partnerschappen en projecten zijn zeer belangrijk om hiertegen te strijden.

De eerste benadering is intern en voor onderzoeken, omdat het Nouragues Reservaat medebeheerd wordt door GEPOG (Groep voor Onderzoek en de Bescherming van Vogels in Frans-Guyana) het ONF (het Nationaal Bureau voor Bossen) waarbij er gegarandeerd wordt dat de grond gesurveilleerd wordt. Er worden elk jaar vier onderzoeken gedaan om illegale mijnbouwplaatsen op te sporen. Deze monitoring wordt betaald door het reservaat en gestuurd door het ONF. Detectiemethoden zoals GIS met radardetectie laten de monitoring van ontbossing ook toe. Het ONF stuurt de GIS-data naar het Observatorium voor Mijnbouwactiviteiten, een orgaan waarin alle partners opgenomen zijn.

De tweede benadering is het ontwikkelen van partnerschappen voor veldacties. Het team van het reservaat bestaat slechts uit 4 personen die bijna geen macht als van de Politie hebben en geen autorisatie om op plaatsen van illegale mijnbouw te gaan, vandaar dus dat partnerschappen belangrijk zijn. Het is nodig om de hulp van de Gendarmerie in te roepen voor wettige actie en de militairen voor manschappen op de grond. Gelukkig is ONF-personeel (van een specifieke afdeling, niet van het Reservaat) ook aanwezig in het veld. Zij hebben gelijksoortige taken als het eigen personeel van het Nationaal Park,

weliswaar niet met dezelfde wettige prerogatieven. Evenzo hebben de ONF-boswachters goede kennis van het veld maar zij kunnen niet in actie komen zonder de Gendarmerie die wettelijke macht heeft om illegale mijnbouwplaatsen te vernietigen. De sleutel tot succes is de samenwerking met verschillende partners in het veld. Als gevolg daarvan zijn vernietigingsoperaties meer efficiënt en flexibel. Bijvoorbeeld kunnen eendaagse operaties waarbij er een helikopter gebruikt wordt, uitgevoerd worden, of grondoperaties met de gewapende machten en de Gendarmerie.

Er kunnen echter uitdagingen zijn. Communicatie en coördinatie zijn erg belangrijk anders kunnen de operaties contraproductief zijn. De verschillende organisaties hebben niet dezelfde doelen. Soms is de communicatie moeilijk: zo werd er bijvoorbeeld een vernietigingsmissie georganiseerd met het ONF, maar de gewapende machten gingen twee dagen ervoor naar hetzelfde gebied voor een verkenningsmissie zonder dat ze dit hadden meegedeeld. De vernietigingsoperatie moest gecancelled worden aangezien illegale mijnwerkers op de uitkijk zouden staan. Dit is een voorbeeld van een partnerschap dat soms niet werkt.

De derde soort actie is het indienen van projecten die dienen als rechtvaardiging om acties te beginnen en om een andere activiteit voor het territorium voor te stellen. Aangezien er geen lokale gemeenschappen in of rondom het Nouragues Natuurreservaat zijn, is ons actiemiddel om illegale goudwinning te stoppen in het Reservaat bedoeld om activiteiten uit te voeren in het gebied en om relevante projecten te creëren. Bijvoorbeeld:

- He Coracines-project is een manier om het Kamp Arataï, een kamp voor ontvangst van het publiek en scholen bij de ingang van het Natuurreservaat, nieuw leven in te blazen. Dit kamp ontving schoolkinderen, ecotoerismegroepen en organiseerde trainingen totdat twee wachters van het reservaat gedood werden in 2006. Dankzij gezamenlijke vernietigingsoperaties en de opvoering van de acties in het gebied, is de onveiligheid in het gebied afgenomen. De heropening van het kamp wordt al 5 tot 10 jaren in overweging genomen. Vandaar het idee van het Coracines-project. Bij het Coracines-project, is het idee om samen te werken met al de partners in Frans-Guyana om een type bestuur te vinden dat het duurzaam functioneren van het Kamp Arataï zal toelaten. Het is reeds open voor workshops over de natuur waarin jonge mensen van MFR (Maison Familiale Rurale – structuur die gewijd is aan de training van jonge volwassenen) helpen om het kamp weer op te bouwen. Zij komen voornamelijk uit Camopi, Trois-Sauts, Saint-Georges in het Amazonepark van Frans-Guyana en zijn van een opvoedingsinrichting die zich in Regina bevindt, vanwaaruit de boten vertrekken om daar te komen. Deze plaats wordt ook door de gewapende machten gebruikt en ook door de Gendarmerie als een tijdelijke basis bij hun strijd tegen illegale goudwinning in het gebied van de Boven-Approuguerivier.
- Er zijn andere projecten zoals het Orion-project, waarmee men beoogt om onderzoek en bescherming te combineren in uitgemijnde gebieden met een rehabilitatiecomponent. Het Orion-project zou eerst het succes moeten garanderen van partnerschappen die eerder genoemd zijn. Het zou daarna mogelijk zijn om te denken aan rehabilitatiewerk en door het laten aanwezig zijn van mensen in een station voor toegepast onderzoek, zouden de mijnwerkers niet terugkomen.
- Er zijn ook puur wetenschappelijke projecten omdat de wetenschappers niet weten wat de impact is op het hydrografische netwerk, dus werd er een staalnamecampagne begonnen die

gefinancierd werd door het Office de l'Eau (Waterleidingmaatschappij), om vissen te bestuderen, macro-invertebraten, de fysische chemie van het water.

- Et is ook een project voor het natuureservaat dat dient als een testgebied voor een Europees project over de ontwikkeling van methoden om de illegale migratiestroom te detecteren. Het is het Fold Out project (Uitklapproject) dat een Europees project is welke beoogt om een sensornetwerk op te zetten die stromen en binnenkomst van immigranten die geen papieren hebben, detecteert. Het project was ontwikkeld voor het controleren van de Europese grenzen, maar het idee is om het in Nouragues te testen en het te gebruiken tegen illegale goudwinning. Een eerste bezoek van de projectpartners zal naar verwachting dit jaar plaatsvinden. Het idee is om alle niveaus van teledetectie, satellieten, drones en zelfs sensoren die op de grond zijn te activeren.

Als conclusie kan worden gesteld dat het succes van dit alles afhangt van politici en hun wil om deze projecten en partnerschappen te ondersteunen en financieren.

HET DELEN VAN OPTIMALE WERKMETHODEN EN GELEERDE LESSEN IN DE REGIO VAN HET GUYANASCHILD – AMAZONEPARK VAN FRANS-GUYANA: CASE VAN SAÛL – Arnaud Anselin & Antonio Lopez

Saül is één van de zeldzame succesverhalen, van het duurzaam terugdringen van goudzoekers. Saül is een klein dorp dat oorspronkelijk gesticht werd door goudzoekers in de 19de eeuw. Thans zijn er slechts ongeveer 70 mensen die permanent daar wonen. Er ontstonden problemen in het dorp in de jaren 90 door de goudkoorts van illegale goudzoekers. Kortom, Saül werd al gauw een dorp zoals in het Wilde Westen, net zoals in films over de goudkoorts in Californië: alcohol, drugs, prostitutie. Dit was tot 2009 de situatie. Er was geen waarnemings- of detectieapparatuur zoals vandaag de dag en er waren twee of drie meer illegale mijnbouwplaatsen. Nu is het mogelijk om die plaatsen te detecteren via teledetectie. Voor wat betreft de impact, er waren gevallen van ziekten zoals malaria, tot 5 episodes per jaar, problemen met onveiligheid, met overvallen en ontwrichting van economische activiteiten. Saül stond bekend voor activiteiten zoals ecotoerisme, wat landbouw en houtkap die gecontroleerd werden door het ONF, natuurlijk. Ecotoerisme-operators verlieten het dorp. De bevolking riep de hulp in van de autoriteiten die een tegenaanval organiseerden met de gewapende machten, de Gendarmerie en het Amazonepark van Frans-Guyana. Het aantal patrouilles werd opgevoerd in dit moeilijke en bergachtig terrein en het was mogelijk om het territorium terug te winnen door de illegale mijnwerkers aanvullend te verjagen. Dit was de enige manier om sterker en gemotiveerder te zijn dan de garimpeiros. De tijd was aan de zijde van de autoriteiten aangezien de illegale mijnwerkers meer tijd nodig hadden om hun materieel veilig te stellen. Het doel was om deze tijd in te korten door middel van continue aanvallen. Eenmaal hun materieel niet meer productief was, probeerden zij om leningen van andere sites te krijgen, maar uiteindelijk werkte dit niet langer. Zij konden deze leningen niet terugbetalen en moesten weggaan. Gelukkig waren er in Saül slechts kleine illegale plaatsen waarmee men moest dealen, dus was de impact op het woud niet zeer ernstig. Binnen 2 of 3 jaren waren de bomen in het bos weer gegroeid, de waterwegen waren schoner geworden, de fauna was teruggekeerd. Gelukkigerwijs, niet zoals in andere gebieden (Marowijne, Oyapock...), kunnen illegale mijnen in Saül niet makkelijk van voorraden voorzien worden uit de buurlanden. Deze geografische situatie hielp om het dorp terug te winnen.

Na een tijdje moesten de gewapende machten Saül verlaten en naar andere illegale plaatsen gaan en de Parkautoriteiten moesten hun eigen patrouilles organiseren. Er werd bijgevolg besloten om aanwezig te blijven in het gebied door middel van verantwoorde economische activiteiten: Ecotoerisme. Na twee jaren werd duidelijk dat er weinig gevallen van malaria waren, geen overvallen en de stad was schoon. De economische activiteit herleefde door middel van ecotoerisme. Creativiteit en verbeeldingskracht zijn daarbij een must. De lokale mensen kennen het woud echt heel goed en kunnen gemakkelijk in de ecotoerismesector werken. Dat is wat toeristen willen. Gelukkig maar dat de toegang tot Saül zeer moeilijk is, men komt er slechts met het vliegtuig, dus is het een bestemming die niet voor eenieder is. Paden werden aangelegd en toerisme-operators komen terug, en deze initiatieven worden ondersteund. Er is een trainingsprogramma en ondersteuning bij aanvragen voor leningen. Er zijn verschillende soorten toerismeactiviteiten en er zal steun gegeven worden om de paden in de natuur schoon te maken, hen langer te maken, etc. Hoe meer mensen aanwezig zijn in het veld, des te meer zullen de garimpeiros wegblijven. Het was mogelijk om fietspaden aan te leggen, toerismeactiviteiten zoals varen in kajakken, korjalen, boomklimmen, etc. aan te bieden. Toerismeactiviteiten voor gehandicapte mensen werden ook ontwikkeld. De paden werden aangepast evenals de hulpmiddelen. Er werden bepaalde tests uitgevoerd en slechtziende mensen en mensen die slecht ter been zijn, hebben toegang tot bepaalde activiteiten in Saül.

De bestemming werd gepromoot, het netwerk van paden werd gerehabiliteerd en nu is er ongeveer 45 km aan paden in de natuur, in Saül. 50% van de paden in de natuur van Frans-Guyana bevindt zich in Saül. De isolatie van dit dorp is zowel deel van de strategie om het aantrekkelijk te maken en om het te ontwikkelen. Er zijn elk jaar ongeveer 3.000 bezoekers die met het vliegtuig komen, de enige manier om naar Saül te gaan. Er is de uitdaging om de biodiversiteit te promoten, vooral door het gebruiken van wetenschappelijke programma's en daarmee proberen om het voor eenieder toegankelijk te maken, met het onderliggend doel van deze constante strijd tegen illegale goudwinning door de garimpeiros te vervangen met toeristen. Een innovatieve smartphone-app die gekoppeld is aan GeoTrek werkt in Saül en bij al de andere paden in het Park. Het Project "Het Amazonegebied Voor Eenieder" promoot de toegang ertoe voor gehandicapte personen. Saül was een testgebied en ontving groepen met verschillende soorten handicaps. Er was ook een slechtziende persoon die ook aangeworven werd voor 8 maanden om een applicatie te configureren om blinde personen toe te staan om te lopen op sommige van de paden. Saül was een baanbreker. Er waren andere soorten van promotie. Bijvoorbeeld, de geweldige grote kapokboom in het dorp Saül werd uitgekozen tot Boom van het Jaar in Frankrijk in 2015, na een enorme kiescampagne op Internet die gedaan werd bij het Park, waarbij de aandacht werd gevestigd op de bestemming. Andere evenementen werden ook georganiseerd zoals sportevenementen op de paden sinds 2016, hetgeen een uitdaging is om te organiseren in zo'n geïsoleerde plaats waarbij het dorp verder gepromoot wordt. Tenslotte is er een zeer belangrijk project dat nu uitgevoerd wordt en Saül's Gemeentatlas voor Biodiversiteit genoemd wordt. Het is gericht op het laten participeren van mensen in wetenschap door wetenschappers, schoolkinderen, lokale personen en gekozen vertegenwoordigers samen te brengen. Vanwege al deze redenen, is Saül nu een aantrekkelijk dorp ondanks zijn specificiteiten.

Feedback van de Participanten

De Participanten werden aangemoedigd om vragen te stellen en er werd nadere informatie gegeven. In Frans-Guyana en in Frankrijk in het algemeen, zijn er verschillende soorten Beschermd Gebieden. Wanneer er een nationaal park wordt gecreëerd, wordt er ook een Overheidsinstelling gecreëerd om het te beheren en het nationaal park heeft dan twee rollen, bescherming en plattelandsontwikkeling. Voor

wat betreft natuurreservaten, zij zijn vaak kleiner qua grootte, financiële en menselijke hulpbronnen en er geen instelling verbonden eraan. De Overheid roept op tot aanvragen om te zien wie het natuurreservaat wilt beheren. Bij Natuurreservaten wordt er meer gefocust op milieubeheer en meestal zijn deze gebieden niet bevolkt. De wettelijke kaders voor de kerngebieden van het natuurreservaat en het nationaal park zijn nogal gelijksoortig. Het Amazonepark van Frans-Guyana heeft verschillende specificiteiten en is nogal nieuw en er werden specifieke rechten gegeven aan lokale en Inheemse volkeren die erin wonen. Zij mogen erin bewegen, vissen en jagen wat gewoonlijk niet toegestaan is in natuurreservaten.

xi. Astrid Aguilar (FZS Zuid-Amerika), Rene Edwards (CI Guyana), Ramon Finkie (Anton De Kom Universiteit van Suriname), Colis Primo (EPA Guyana)

Dag drie - 14 februari 2020 - KAMP CISAME

De eerste sessie van de dag werd gefaciliteerd door mevrouw Odacy Davis, zij gaf een overzicht van de strategische planning in Guyana met haar collega's uit Guyana, mevrouw Sara Henry van de Commissie voor Beschermd Gebieden (PAC), mevrouw Raquel Thomas-Caesar van Iwokrama International en de heer Quincy Thom van de Commissie voor Geologie en Mijnbouw van Guyana. De presentatie voor Frans-Guyana werd gegeven door de heer Arnaud Anselin van het Amazonepark van Frans-Guyana en mevrouw Jennifer Devillechabrolle van het Nouragues Natuurreservaat. De sprekers voor de presentatie van Suriname waren mevrouw Kaminie Tajib van het Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer, mevrouw Valerie Lalji van het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen en de heer Wilco Finisie van het Ministerie van Regionale Ontwikkeling.

Strategische planning om de gevolgen van goudwinning in beschermd gebieden aan te pakken

HOOFDPRESENTATIE – Odacy Davis

De Commissie voor Beschermd Gebieden beheert de beschermde gebieden in Guyana en valt onder bepaalde wetgeving. Het heeft twee hoofddoelstellingen: de eerste is de bescherming en instandhouding van het natuurlijk erfgoed en kapitaal van Guyana; de tweede is het in stand houden van ecosystemen van nationaal en mondiaal belang die in verband worden gebracht met regelgeving gerelateerd aan klimaatverandering.

Er zijn vijf beschermde gebieden in het systeem en het is de bedoeling om uit te breiden zodat er meer beschermde gebieden in het land worden toegevoegd. Deze vijf gebieden beslaan momenteel 8,3% van het landoppervlak van Guyana. Vier van de vijf beschermde gebieden zijn omgeven door Inheemse en lokale gemeenschappen. Inheemse gemeenschappen in Guyana hebben het juridische eigendom van hun land en zijn ook verantwoordelijk voor het beheer ervan. Naast particulier grondbezit, meestal langs de kust, is het resterende landoppervlak ofwel Staatsland of Staatsbos. Staatsland/bos kan worden gebruikt voor landbouw, bosbouw, mijnbouw, verhuurd voor toerisme en andere activiteiten. Als gevolg hiervan is het planningsproces voor nieuwe beschermde gebieden in Guyana daarom erg langdurig en duur, aangezien rekening moet worden gehouden met ander gebruik van hulpbronnen en gebruikersrechten in het land. Beschermd Gebieden zoals Kaieteur die vóór de jaren 1900 werden uitgeroepen, werden eenvoudig zonder veel planning uitgeroepen, maar er worden nu nieuwe benaderingen overwogen voor de oprichting van beschermde gebieden die participatief zijn, gebaseerd op wetenschap en die een algemene duurzame ontwikkelingsbenadering hebben.

Er is om verschillende redenen besloten om de beschermde gebieden in het land uit te breiden. De grondwet van Guyana stelt dat het belangrijk is ervoor te zorgen dat het milieu gezond is en ten goede komt aan alle Guyanezen. Een verdrag over biologische diversiteit is al geratificeerd en er is een beweging in de richting van 17% van het land als terrestrische beschermde gebieden en 10% als kust- en mariene beschermde gebieden. Bij de ondertekening van de Overeenkomst van Parijs inzake

klimaatverandering in 2015 beloofde de President van Guyana 2 miljoen hectare toe te voegen aan het beschermd gebied en het natuurbehoudssysteem. De Groene Staat Ontwikkelingsstrategie is ook ontwikkeld voor het hele land. Tenslotte moet er representativiteit zijn in het systeem van beschermd gebieden om de ware rijkdom van Guyana's biodiversiteit te weerspiegelen. Momenteel zijn 4 van de vijf beschermd gebieden dicht bos en één beschermd kustgebied dat onze 4 soorten zeeschildpadden beschermt. In het systeem zijn watergebieden en uitgestrekte savannes niet vertegenwoordigd.

Guyana heeft een overvloed aan minerale rijkdom, die al eeuwenlang wordt geëxploreerd en gedolven en die de Guyanezen veel voordelen heeft opgeleverd. Het is de bedoeling dat als de mijnbouw een hoeksteen van de Guyanese economie moet blijven, deze op een duurzame manier moet worden beheerd. Er moet ook rekening worden gehouden met de Inheemse gemeenschappen in termen van hun behoeften en mate van afhankelijkheid van verschillende hulpbronnen, naast overwegingen over waar minerale hulpbronnen zich bevinden en het beheer daarvan haalbaar is.

Bij het plannen van nieuwe beschermd gebieden is het vaststellen van de kosten en mogelijke conflicten een integraal onderdeel van het algehele proces. Hoe kan het land zich ontwikkelen volgens een zeer ecologisch duurzaam pad? Waar zijn de Inheemse gemeenschappen gelegen? Welke uitbreidingen tot Inheems land worden momenteel herzien? Zouden gemeenschappen een beschermd gebied ondersteunen in dat specifieke gebied? Hoe groot is de sociaaleconomische afhankelijkheid van de verschillende hulpbronnen in het land? Waar verdienen mensen hun inkomen en met welke activiteit? Deze vragen hielpen de PAC om de "kosten/waarde" en mogelijke conflicten te bepalen. De laatste overweging is of de unieke biodiversiteit/ecosystemen van een bepaald gebied meer waarde hebben. Is er vertegenwoordiging van hetzelfde ecosysteem in een ander gebied met minder conflicten? Dit zijn serieuze afwegingen die in het proces moeten worden meegenomen.

De PAC gebruikte de Marxan planningssoftware voor natuurbescherming om hotspots voor biodiversiteit in Guyana te identificeren. Dit softwarepakket maakte het mogelijk om verschillende categorieën van data over elkaar te leggen, waaronder vegetatiekaarten, biodiversiteit en ecosystemen, bodem, landbouw, bosbouw, wegen en andere infrastructuurontwikkeling, huisvesting en industriële ontwikkeling, goud, diamant en andere data over delfstoffen. Na voltooiing van de analyse identificeerde het model ten minste 22,5% van het land dat onder bescherming kan worden geplaatst. Het model toonde ook aan dat de meeste gebieden met een hoge biodiversiteitswaarde ook rijk waren aan delfstofafzettingen

Als instituut richten we ons nu op het werken met veel instellingen en de Inheemse gemeenschappen om een beschermd gebied toe te voegen dat connectiviteit biedt met de andere zodat biodiversiteitscorridors worden gevormd. De North Rupununi Wetlands (watergebieden) werden in het model geïdentificeerd als het gebied dat het belangrijkste is voor bescherming.

De casestudy van Guyana toont aan dat het belangrijk is om een strategische benadering te hebben voor het beheer en de uitbreiding van beschermd gebieden uit het oogpunt van de winning van natuurlijke hulpbronnen. Met name in landen die voor de ontwikkeling van de staat afhankelijk zijn van het genereren van inkomsten uit dergelijke activiteiten.

BIJDRAGEN VAN PANELLEDEDEN

Strategische planning om de gevolgen van goudwinning op beschermde gebieden in Guyana aan te pakken.

Commissie voor Beschermde Gebieden - Sara Henry

De Commissie voor Beschermde Gebieden in Guyana (PAC) heeft een aantal plannen ontwikkeld om de huidige bedreigingen in beschermde gebieden te identificeren en strategieën te ontwikkelen als reactie op deze bedreigingen. De twee belangrijkste instrumenten die zijn gebruikt, zijn het PAC Strategisch Plan en het Nationaal Plan voor het Beschermde Gebieden Systeem, dat nog in voorbereiding is.

IWOKRAMA – Raquel Thomas-Caesar

IWOKRAMA heeft ook verschillende plannen gericht op activiteiten als het oogsten van hout, toerisme, mijnbouw, houtkap en illegale jacht en daar wordt uitvoering aan gegeven in samenwerking met de politie. Er is ook aandacht voor de Inheemse gemeenschappen in deze gebieden en er zijn formele overeenkomsten met hen afgesloten door middel van een memorandum van overeenstemming en een overeenkomst voor gezamenlijk beheer. De communicatie met deze gemeenschappen is een tweerichtingsverkeer, omdat ze veel te bieden hebben op het gebied van hun traditionele kennis.

Commissie voor Geologie en Mijnbouw – Quincy Thom

Wat de mijnbouw betreft, is deze activiteit illegaal binnen de grenzen van wettelijk vastgestelde beschermde gebieden. Mijnbouw in Guyana wordt uitgevoerd met toestemming van dorpingen en hun dorpsraad, indien die wordt uitgevoerd binnen de grenzen van de Inheemse Reservaten onder hun eigendomsrecht. Beschermde gebieden zijn geen gebieden die openstaan voor mijnbouw of exploratie en de Commissie voor Geologie en Mijnbouw zou juridische sancties opleggen aan elke mijnwerker of mijnbouwoperatie die illegaal mijnbouwactiviteiten uitoefent binnen de grenzen van onze beschermde gebieden.

Strategische planning om de gevolgen van de goudwinning op beschermde gebieden in Frans-Guyana aan te pakken

Nationaal Park van Frans-Guyana - Arnaud Anselin

Goudwinning is een ernstig probleem sinds de oprichting van het Amazonepark van Frans-Guyana, vooral omdat de aanwezigheid van instellingen in het zuiden van het land schaars is en de bevolking enkele van de verklaringen introkken die waren gedaan toen het park werd ingesteld. Er is enige verwarring over de doelstellingen van het park en zijn missies en men begrijpt weinig van de institutionele achtergrond.

Toen het Park werd opgericht, werd een handvest opgesteld met de doelstellingen en activiteiten die betrekking hadden op het monitoren van de gevolgen van illegale goudwinning en de bestrijding van deze activiteit. De ontwikkelingen zijn zodanig geweest dat gewapende parkwachters nu patrouilleren in de beschermde gebieden.

De parkwachters nemen drie keer per jaar deel aan een vuurwapenopleiding, wat vragen doet rijzen over de juiste positionering van het beschermde gebied met betrekking tot dit fenomeen.

Een andere complexe kwestie betreft hoe de strategie-elementen geïntegreerd kunnen worden in een nieuw park dat deel uitmaakt van een meer algemene strategie ter bestrijding van illegale goudwinning die voornamelijk wordt gecoördineerd door de prefect.

Wat de natuurgebieden betreft is de strategie van Frans-Guyana vergelijkbaar met die van Guyana. Als onderdeel van het netwerk van natuurreservaten in Frankrijk hanteert Frans-Guyana een vergelijkbare strategie met managementplannen voor elk afzonderlijk gebied.

Het natuurreservaat Nouragues is het enige reservaat met illegale mijnbouw in het gebied. Er worden vijfjarige managementplannen geïmplementeerd, evenals verkenningsmissies in nauwe samenwerking met het ONF en andere agentschappen. De betrokkenheid van ONF-personeel ter plaatse blijkt zeer effectief.

Het Nouragues-natuurreservaat is momenteel van plan om zijn 5-jarige managementplannen die gericht zijn op illegale mijnbouw te herzien en om 10-jarige plannen te ontwikkelen in het kader van voortdurende samenwerkings- en verkenningsmissies en ondertekende overeenkomsten met partners.

Strategische planning om de gevolgen van goudwinning op beschermde gebieden in Suriname aan te pakken

Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen en Ministerie van Regionale Ontwikkeling - Valerie Lalji & Wilco Finisie

Suriname hanteert een strikt beleid voor de bescherming van haar beschermde gebieden. Illegale mijnbouw is verboden in natuurgebieden die onder een specifieke wet vallen. De natuurbeschermingswet wordt momenteel herzien en diverse managementplannen worden geactualiseerd.

In het land bestaan strategieën om natuurreservaten te beschermen en illegale mijnbouw te bestrijden. Illegale activiteiten vinden plaats in het Brownsberg Natuurpark en het Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Grond- en Bosbeheer is betrokken bij het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen om activiteiten en operaties te organiseren om illegale mijnbouw tegen te gaan. Sommige van de operaties zijn succesvol geweest, maar dit blijft een terugkerend probleem, aangezien mijnwerkers de neiging hebben om terug te komen.

Mijnwerkers zullen zich natuurlijk aangetrokken voelen tot de beschermde gebieden in Suriname, aangezien de goudvoorraden in het gebied buitengewoon lucratief zijn. Het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen heeft de grenzen van het park veranderd door het noordelijke deel eruit te snijden en het zuidelijke deel uit te breiden, waardoor legale mijnbouw in het noorden is toegestaan. Mijnwerkers in de beschermde gebieden worden aangemoedigd om zich te registreren als legale bedrijven die een soort samenwerkingsverband vormen.

Strategie en planning in Suriname zijn ook gericht op gemeenschapsontwikkeling. Het doel is om de impact van mijnbouw in beschermde gebieden te minimaliseren, daarom heeft de regering besloten om een alternatieve bron van inkomsten te creëren voor lokale gemeenschappen die in de mijnbouw werken.

De regering van Suriname heeft bosbouwrechten en houtkapconcessies verleend aan lokale gemeenschappen om hen in staat te stellen alternatieve economische activiteiten te ontwikkelen. Agrobosbouw-activiteiten, landbouw en de bescherming van niet-hout bosproducten worden ook ondersteund. Er zijn ook strategische overeenkomsten en vaste overeenkomsten met Iamgold en Newmont met financiële steun voor lokale gemeenschappen om duurzame activiteiten te promoten. Er hebben ook onderhandelingen plaatsgevonden met deze twee multinationals die in Suriname werken om hen aan te moedigen producten en benodigdheden te kopen van de lokale gemeenschappen.

Feedback van de Participanten

Guyana werd om meer informatie gevraagd over de verschillende soorten status van hun beschermde gebieden. In Frankrijk zijn er bijvoorbeeld grote maar ook kleinere gebieden, zoals reservaten. In Guyana voorziet het beschermd gebied in grote beschermde gebieden zoals nationale parken, die allemaal worden beschouwd als IUCN-categorie 6. Er zijn gesprekken om eerst de wetgeving aan te passen om kleinere gebieden en biosfeerreservaten of kleine beschermde gebieden in te stellen. Het voorbeeld van Frans-Guyana met kleinere reservaten die worden beheerd door NGO's en agentschappen is interessant, maar hiervoor is geen bestaande wetgeving. Het is noemenswaardig dat de Bosbouwcommissie reservaten kan instellen, net als de mangrovegebieden, maar de mechanismen moeten worden verbeterd.

Mevrouw Josee Artist van VIDS, Suriname, benadrukte het feit dat Inheemse volkeren betrokken moeten worden bij de bescherming van hun eigen gebieden. Ze benadrukte het feit dat in Guyana lokale gemeenschappen betrokken zijn bij het managementproces en wees erop dat lokale gemeenschappen in Suriname, net als zij, hun eigen strategieën willen ontwikkelen en deze naar behoren willen uitvoeren. Het is belangrijk om een goede samenwerking te hebben tussen de instelling, de Overheid en de Inheemse bevolking wiens plannen moeten worden gehoord en ondersteund.

Als weerklink op haar interventie werden verschillende reacties gegeven. De komende sessie over hoe beheerders van beschermde gebieden en lokale gemeenschappen kunnen worden opgenomen in het strategische planningsproces van de mijnbouwsector, zou een extra mogelijkheid bieden om deze kwestie verder te bespreken. Guyana gaf aan dat ze veel hebben gedeeld en dat zouden blijven doen op het gebied van Inheemse rechten en politieke macht. Inheemse gemeenschappen hebben ook hun eigen managementplannen voor het land waar ze leven, ze bepalen hoe andere instanties hun raamwerk ondersteunen en daaraan meewerken.

HELIKOPTERVLUCHTEN

Participanten die daarvoor interesse hadden, werden uitgenodigd voor helikoptervluchten van 20 minuten. Er waren 2 helikopters en er konden ongeveer 4 tot 5 personen mee per helikopter. Ondertussen namen de andere participanten, degenen die op hun beurt wachtten en de participanten die geen interesse hadden deel aan groepsdiscussies.

Feedback van de Participanten na de vluchten

Er werden vragen gesteld over financiële hulp aan bedrijven die herstel van land uitvoeren. Wat Frans-Guyana betreft, verbinden bedrijven zich ertoe bij het aanvragen van om het even welk type

mijnbouwconcessie om 100% van het land terug te winnen en 30% te herbebossen. Dit is wat de wet verordent en ze kunnen een ander bedrijf betalen om het te doen of het zelf doen. Meestal doen ze het terugwinnen van het land, dat wil zeggen: het opvullen van de putten en kraters die ze hebben gegraven, en het opnieuw kanaliseren van de rivier met hun eigen arbeiders. Wat herbebossing betreft, sommigen van hen hebben hun eigen kleine plantenkwekerijen, dus ze zullen zaden die zijn gevonden op hun mijnbouwgebied vóór de herbebossing gebruiken. Maar dit heeft zijn grenzen, aangezien dit heel specifiek is en specialisten vereist, maar het is hier niet gemakkelijk in de mijnen. In Frans-Guyana zijn er enkele bedrijven die gespecialiseerd zijn in deze activiteit, zoals Solicaz. Ze hebben grondige expertise in mycorrhizen en wortelnodules van endemische planten.

Wat betreft financiering krijgen bedrijven geen enkele ondersteuning. Normaal gesproken wordt van hen verwacht dat ze een reserve vormen en van hun winst afzonderen, zodat ze aan het einde van de activiteit het geld hebben dat nodig is om de terugwinning uit te voeren. In het algemeen wordt geschat dat het ongeveer 5.000 Euro per hectare kost voor civiele werken, herstel van het terrein en nog eens 5.000 euro voor het herbebossingsgedeelte. Dat is als ze dat doen met hun eigen middelen, binnenshuis. Herbebossing kost ongeveer 7.500 euro per hectare als een extern bedrijf het doet. De arbeidskosten in Frans-Guyana kunnen de prijs verklaren. Er werd ook aangegeven dat in Frans-Guyana de *Acacia mangium* boomsoort nu verboden is.

Met betrekking tot het monitoren van de activiteiten om ervoor te zorgen dat ze milieuvriendelijk zijn en de wetgeving respecteren, zijn ONF en DGTM, de instellingen die verantwoordelijk zijn voor de mijnbouw, degenen die hierbij betrokken zijn. Het ONF voert duurzaam bosbeheer uit. Bedrijven sluiten een contract met het ONF die toezicht houdt op de mijn.

Als het herstel en de herbebossing niet plaatsvinden, kan het bedrijf geen nieuwe mijnbouwvergunning krijgen. Het ONF kan ook dagvaardingen uitvaardigen, boetes die kunnen leiden tot gevangenisstraffen.

xii. Valerie Lalji van het Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen van Suriname

Groepsdiscussie

De participanten werden verdeeld in vier werkgroepen en kregen de volgende onderwerpen ter discussie toegewezen:

- 1) Hoe kan de betrokkenheid van beheerders van beschermde gebieden en lokale gemeenschappen in het strategische planningsproces van de mijnbouwsector worden bevorderd (bv. landgebruiksplannen, prospectie, toekenning van mijnbouwrechten, monitoring van effecten, herstel)?
- 2) Beheersstrategieën die illegale en legale goudwinning in en rond beschermde gebieden aanpakken:
 - a. Interne strategieën: wat kan het beschermd gebied zelf doen, welke middelen kunnen worden gemobiliseerd?
 - b. Externe strategieën: heeft betrekking op de mobilisatie van andere instellingen

GROEP 1

- 1) *Hoe kan de betrokkenheid van beheerders van beschermde gebieden en lokale gemeenschappen in het strategische planningsproces van de mijnbouwsector worden bevorderd (bv. landgebruiksplannen, prospectie, toekenning van mijnbouwrechten, monitoring van effecten, herstel)?*
- Partnerschap
 - Herziening van de wetten die het beheer van beschermde gebieden regelen, zodat meer gemeenschappen kunnen worden betrokken bij hoe activiteiten in het beschermde gebied en buffer daaromheen worden beheerd. Er moet een vrijwillige, voorafgaande en geïnformeerde toestemming (FPIC) worden opgenomen in de herzieningswetten en de bijbehorende definitie daarvan. Aangenomen wordt dat dit een grotere betrokkenheid van Inheemse gemeenschappen mogelijk zou maken.
 - FPIC moet duidelijk worden gedefinieerd in alle plannen die toezicht houden op het management van beschermde gebieden.
 - In het geval van Inheemse gemeenschappen moet er een hogere vertegenwoordiging komen, aangezien de beslissingen en suggesties van de Inheemse gemeenschappen verwaterd kunnen worden.
 - Alle regelgeving/wetten en managementplannen met betrekking tot mijnbouw en behoud van beschermde gebieden moeten in overeenstemming zijn met elkaar en elkaar aanvullen. Rekening houdend met de rechten van lokale gemeenschappen en het milieu.
 - Er worden commissies ingesteld om advies te geven over de duurzame toewijzing van mijnbouwblokken (vertegenwoordigd door Overheidsinstellingen en lokale gemeenschappen). In Frans-Guyana is er de Grand Conseil Coutumier (Traditionele Raad), de wettige organisatie die de Inheemse gemeenschap en de Marrongemeenschap vertegenwoordigt. Wanneer de regering een project heeft, moet het door deze Raad worden beoordeeld en neemt de Raad contact op met de gemeenschappen om hen te informeren en hun feedback te krijgen. Zodra ze de beslissing van de gemeenschappen hebben gekregen, formuleren zij een advies voor de regering. En de Overheid kan beslissen of ze het project goedkeuren of niet. Uiteindelijk wordt de beslissing genomen door de

Overheid. De Raad zou graag zien dat de wet met betrekking tot deze kwestie verandert, waar zij de volledige beslissingsbevoegdheid kunnen hebben in plaats van een adviserende bevoegdheid.

- In Suriname is er ook een commissie voor het afgeven van mijnbouwvergunningen, maar de Minister van Natuurlijke Hulpbronnen is de laatste instelling die de beslissing neemt.
 - Men moet educatie van Overheidsinstellingen, lokale gemeenschappen en vergunninghouders implementeren om een goed herstel van de voormalige goudmijngebieden te bereiken.
 - Waarbij de lokale bevolking wordt betrokken bij onderzoeksactiviteiten, zodat ze zich bewust kunnen zijn van de hulpbronnen in het gebied en de mogelijke impact die daarvan mogelijkwijs kan uitgaan
- 2) *Beheersstrategieën die ingaan op illegale en legale goudwinning in en rond beschermde gebieden:*
- o *Interne strategieën: wat kan het beschermde gebied zelf doen, welke middelen kunnen worden gemobiliseerd?*
 - o *Externe strategieën: heeft betrekking op de mobilisatie van andere instellingen*
- Educatie en bewustmaking van lokale gemeenschappen over beschermde gebieden en de bedreigingen gepaard gaande met illegale goudwinning
 - Monitoring van verkeer van en naar het gebied
 - Organisatie van de groepen die belang hebben tegen mijnbouw zodat hun stem luider kan worden gehoord.
 - Ontwikkelen van alternatieve activiteiten voor het levensonderhoud op basis van de lokale situatie
 - Opzetten van netwerken binnen de verschillende gemeenschappen
 - Verandering van bewustzijn en mentaliteit
 - Betere samenwerking vanuit zowel internationaal als lokaal standpunt
 - Verbeterde monitoringscapaciteit

xiii. Groepsdiscussies

GROEP 2

- 1) *Hoe kan de betrokkenheid van beheerders van beschermd gebieden en lokale gemeenschappen in het strategische planningsproces van de mijnbouwsector worden bevorderd (bv. landgebruiksplannen, prospectie, toekenning van mijnbouwrechten, monitoring van effecten, herstel)?*
- Frans-Guyana - Lokaal stamhoofd vroeg het parkmanagement om bijeenkomsten te organiseren om hulp te krijgen bij deze uitdaging, aangezien er in gemeenschappen beperkte middelen zijn om de gevolgen van mijnbouw aan te pakken
 - Kennis delen - op beide manieren, inclusief het versterken van het lokale bestuur van gemeenschappen, zodat ze in het bijzonder betrokken kunnen worden. Multi-sectorale aanpak van Suriname en Frans-Guyana inclusief NGO's enz.
 - Gebruik en training - nieuwere methoden en technologieën voor oplossingen voor managementproblemen van beschermd gebieden, maar ook voor gemeenschappen die hun eigen middelen en gebieden beheren ... bijv. participatieve video's/fotoverhalen
 - Waar er taalbarrières zijn - manieren vinden om informatie over te dragen aan gemeenschappen om actiever betrokken te raken bij beheer van en oplossingen voor beschermd gebieden
 1. Het Franse onderwijssysteem kan zich niet altijd aanpassen aan de behoeften van de gemeenschappen
 2. Suriname - formele taal is Nederlands, maar niet alle gemeenschappen spreken Nederlands, sommige gebruiken de lokale talen informeel, maar er is geen aandacht besteed aan het curriculum voor tweetalig onderwijs, maar sommige inspanningen waren gericht op wiskunde.
 3. Guyana - Standaardengels op scholen, maar op sommige scholen wordt geprobeerd les te geven in lokale talen
 4. Hoe zien gemeenschappen taal (meer holistisch) en hoe kunnen ze hun eigen taal gebruiken, zodat de Overheid en andere instellingen het kunnen begrijpen? Het is vaak andersom; inspanningen moeten tweerichtingsverkeer zijn om verbinding te maken
 - Project in Frans-Guyana in het Nationaal Park - middelen beter beheren. Koos bemiddelaars in gemeenschappen in verschillende gemeenschappen - ze hebben meetings met gemeenschappen en krijgen feedback van gemeenschappen over hun bezorgdheid over natuurlijke hulpbronnen, bijvoorbeeld problemen met de jacht op beschermd soorten slingerapen; bemiddelaars getraind - juridische kaders voor beschermd gebieden, en profiteren van de dialoog
 - Kunnen Inheemse volkeren de kans krijgen om hun eigen visies en strategieën te presenteren over landgebruiksbeheer, over hoe om te gaan met beschermd gebieden en over hoe hun gebied te beschermen?
- 2) *Beheersstrategieën die ingaan op illegale en legale goudwinning in en rond beschermd gebieden:*
- o *Interne strategieën: wat kan het beschermd gebied zelf doen, welke middelen kunnen worden gemobiliseerd?*
 - o *Externe strategieën: heeft betrekking op de mobilisatie van andere instellingen*
- i. Interne strategieën
- Monitoringsystemen
 - o Amazonepark - lobbyen door rapporten aan bestuursleden te geven en sommige te verspreiden onder de media, zodat het een probleem wordt om aan te pakken; erg gevoelig

- en moet strategisch worden gedaan (probeer het gezichtspunt door te geven dat illegale mijnbouw niet alleen impact heeft op het milieu, maar ook op de mensen)
- o Beschermde gebieden moeten investeren in monitoringstechnieken en -apparatuur, bijvoorbeeld apparatuur voor waterkwaliteit, toegang tot overvluchten enz.
 - o Beschermde gebieden moeten vaker worden geëvalueerd, bijvoorbeeld overvluchten, zoals in sommige gebieden waar meer illegale mijnbouwwerkers binnenkomen, bijvoorbeeld uit Brazilië
- Lokale gemeenschappen ook werkzaam als boswachters en managers
 - o Het betrekken van gemeenschappen bij het rekruteringsproces voor parkwachters en ander personeel
 - Protocollen voor gemeenschapsbetrokkenheid moeten duidelijk zijn en FPIC volgen
- ii. Externe strategieën
- Samenwerkend partnerschap is belangrijk - Overheid, NGO's, academische wereld, donoren enz.
 - Belangrijk om systemen voor geschillenbeslechting op te zetten
 - Belangrijk dat beschermde gebieden een zekere mate van autonomie hebben, bijv. PAC in Guyana is semi-autonoom, het Amazonepark ook

xiv. Groepsdiscussies

GROEP 3

1) *Hoe kan de betrokkenheid van beheerders van beschermde gebieden en lokale gemeenschappen in het strategische planningsproces van de mijnbouwsector worden bevorderd (bv. landgebruiksplannen, prospectie, toekenning van mijnbouwrechten, monitoring van effecten, herstel)?*

- Wat is er dat werkt/niet werkt
 - ✓ Mijnbouw is niet toegestaan in beschermde gebieden in Guyana. PAC overlegt met de GGMC om mijnbouwgebieden in nieuwe beschermde gebieden te identificeren en GGMC kan nieuwe locaties identificeren
 - ✓ GGMC moet de prioriteit voor instandhouding in overweging nemen bij het uitgeven van nieuwe mijnbouwvergunningen
 - ✓ Suriname is aan het reorganiseren: Marrons, Inheemse volkeren en landbouwdirectoraten - werken samen met lokale gemeenschappen om langetermijnplannen voor duurzame ontwikkeling op te stellen (vanuit het gemeenschaps- en nationaal perspectief). Platform voor het definiëren van ontwikkeling voor de toekomst, maar ook om het Overheidsperspectief op te nemen (link naar het strategisch plan van de overheid)
 - ✓ De Surinaamse Overheid heeft kleinschalige mijnbouw in het Brownsbergpark gefaciliteerd (een deel uitgesneden). De Overheid bevordert ook collectieve actie met mijnbouwwerkers
- Het overlegproces moet worden gedefinieerd en zo inclusief mogelijk zijn en MOET de gemeenschappen erbij betrekken
 - o FPIC en andere voorzorgsmaatregelen, zoals gender
 - o Gemeenschappen moeten de informatie krijgen in een vorm die ze begrijpen, en hun feedback moet worden vertaald naar de planners
 - o Zorg/aandacht moet worden besteed aan de vertegenwoordiging (wie de gemeenschap vertegenwoordigt)
- Situatie in Suriname is complex: Marronsstammen hebben subclans en subclans → kunnen niet beslissen voor andere subclans
- behoefte om een proces te definiëren voor overleg met subclans/satellietdorpen
- Consultatie is erg duur en gemeenschappen hebben tijd nodig om na te denken
- Zorg ervoor dat het budget voor het consultatieve proces goed gedefinieerd is en opgenomen is in het totale budget van het strategische planningsproces
- Project voor wetswijziging loopt: aanbevelingen voor meer overleg

2) *Beheersstrategieën die ingaan op illegale en legale goudwinning in en rond beschermde gebieden:*

- o *Interne strategieën: wat kan het beschermde gebied zelf doen, welke middelen kunnen worden gemobiliseerd?*
- o *Externe strategieën: heeft betrekking op de mobilisatie van andere instellingen*
- i. Interne strategieën
 - Wat kan het beschermde gebied zelf doen, welke middelen kunnen worden gemobiliseerd?
 - o Managers van beschermde gebieden kunnen samenwerken met de goudmijnsector

- o Toename van informatie-uitwisseling, gezamenlijke monitoring en gezamenlijke actie
- ii. Externe strategieën
- Heeft betrekking op de mobilisatie van andere instellingen
 - o Coördinatie en actie tussen meerdere belanghebbenden, bijv. coördinatie tussen instanties in Suriname en Guyana, Frans-Guyana - EMOPI: samenwerking van verschillende diensten om illegale visserij en mijnbouw tegen te gaan
 - o Monitor de implementatie van naleving
 - o Naleving
 - o Er is behoefte aan grensoverschrijdende coördinatie en medewerking/samenwerking
 - o De grensoverschrijdende groep Guyana - Brazilië (Roraima/Rupununi) kan als voorbeeld worden gebruikt

GROEP 4

Algemene gedachten en ideeën

Ruimtelijke ordening: is er ruimte voor inclusiviteit?

- ✓ Behoeft aan een sterk wetgevend kader
 - ✓ Behoeft aan gemeenschapsorganisaties voor maatschappelijke vertegenwoordiging
 - ✓ Belangrijk om een goede planning te maken en iedereen er in het begin bij te betrekken om een sterke basis op te bouwen
 - ✓ Onderschat de uitdagingen om te communiceren niet (verschillende talen, cultuur)
 - ✓ Participatieve processen en benaderingen moeten voor elke context worden ontworpen
 - ✓ Verbeter voordelen - bijv. werkgelegenheid, vrijwilligerswerk is moeilijk.
- 1) *Hoe kan de betrokkenheid van beheerders van beschermde gebieden en lokale gemeenschappen in het strategische planningsproces van de mijnbouwsector worden bevorderd (bv. landgebruiksplannen, prospectie, toekenning van mijnbouwrechten, monitoring van effecten, herstel)?*

Guyana:

- Landgebruiksplanning is momenteel aan de orde
- In Guyana zijn er vertegenwoordigende groepen van de gemeenschap, zoals KMCRG, NRDDDB

Frans-Guyana:

- Er moet rekening worden gehouden met de mening van mensen - goede consultaties
- Te veel verwachtingen gewekt - geen vertrouwen/relaties
- Planning moet daarom realistisch zijn
- CVL (Comité voor het Lokale Leven) goed hulpmiddel, maar vereist vaardigheden om effectief te zijn

Suriname:

- Behoeft aan een wettelijk kader dat de toon zet
- Top-down benadering
- Het werk van overheidsinstanties overlapt en botst
- Milieueducatie is vereist

- 2) *Beheersstrategieën die ingaan op illegale en legale goudwinning in en rond beschermde gebieden:*
- o *Interne strategieën: wat kan het beschermde gebied zelf doen, welke middelen kunnen worden gemobiliseerd?*
 - o *Externe strategieën: heeft betrekking op de mobilisatie van andere instellingen*

Guyana:

- Participatieve planning

Frans-Guyana:

- Er moet een relatie en vertrouwen worden opgebouwd
- Er moet een manier worden gevonden om te plannen die de verkiezingscycli overstijgt
- Uitdagingen om mensen met een baan, gezinnen, enz. te betrekken

Suriname:

- Er is behoefte om mensen te betrekken, bijvoorbeeld in Brownsberg
- Noodzaak om opzichters binnen de gemeenschappen te vestigen
- Betrek gemeenschappen bij het beheer
- Zoek en promoot andere opties voor levensonderhoud

GROEP 5

- 1) *Hoe kan de betrokkenheid van beheerders van beschermde gebieden en lokale gemeenschappen in het strategische planningsproces van de mijnbouwsector worden bevorderd (bv. landgebruiksplannen, prospectie, toekenning van mijnbouwrechten, monitoring van effecten, herstel)?*

Lokaal perspectief

- Benadruk het belang van de betrokkenheid van alle belanghebbenden (vooral lokale gemeenschappen) voorafgaand aan de oprichting van een beschermd gebied, elke belanghebbende moet kunnen aangeven wat zijn behoeften zijn (specifiek voor Suriname, geen FPIC). Hierdoor kunnen zowel de Overheid als de lokale gemeenschappen alternatieve middelen van bestaan creëren die tegemoetkomen aan de behoeften van de lokale bevolking.
- Betrek lokale gemeenschappen bij besluitvormingsorganen
- Leer de jongeren binnen de lokale gemeenschap over beschermde gebieden en start programma's voor hen om leiderschapsrollen op zich te nemen om betere besluitvorming mogelijk te maken
- Bevorder de communicatie tussen lokale gemeenschap en managers van beschermde gebieden
- Training van lokale parkwachters.

De uitdagingen voor de duurzaamheid van dit initiatief zijn de formalisering van de positie van deze opgeleide parkwachters door de centrale overheid. (Suriname)

- Politieke wil

Guyana heeft een betere positie voor Inheemse gemeenschappen, de vrouw van de president is Inheems en er zijn 3 Inheemse ministers

Regionaal initiatief

- Creëer een gewapende macht (Suriname, Frans-Guyana en Guyana) gefinancierd door de Verenigde Naties ("blauwe helmen") en haal voordeel uit de Franse actie om illegale goudmijnoperaties in brand te steken.

2) *Beheersstrategieën die ingaan op illegale en legale goudwinning in en rond beschermde gebieden:*

- o *Interne strategieën: wat kan het beschermde gebied zelf doen, welke middelen kunnen worden gemobiliseerd?*
- o *Externe strategieën: heeft betrekking op de mobilisatie van andere instellingen*

Interne strategieën:

- budgettaire beperkingen, belang van samenwerking met internationale NGO's voor de financiering van activiteiten. Ex. Guyana, lokale advocaat en de educatie van jongeren maken sterkere gemeenschappen mogelijk (maken leiderschap binnen de gemeenschap mogelijk). Behoud lokale tradities van landbouw, toerisme, lokale mijnbouw, enz.

Externe strategieën:

- regionale aanpak; het creëren van een **Werelderfgoed van Guyana** onder de 3 Guyana's
Gebruik het concept van misdaad tegen de menselijkheid, dat al op het internationale toneel bestaat, misdaad tegen de natuur.

Enige ideeën:

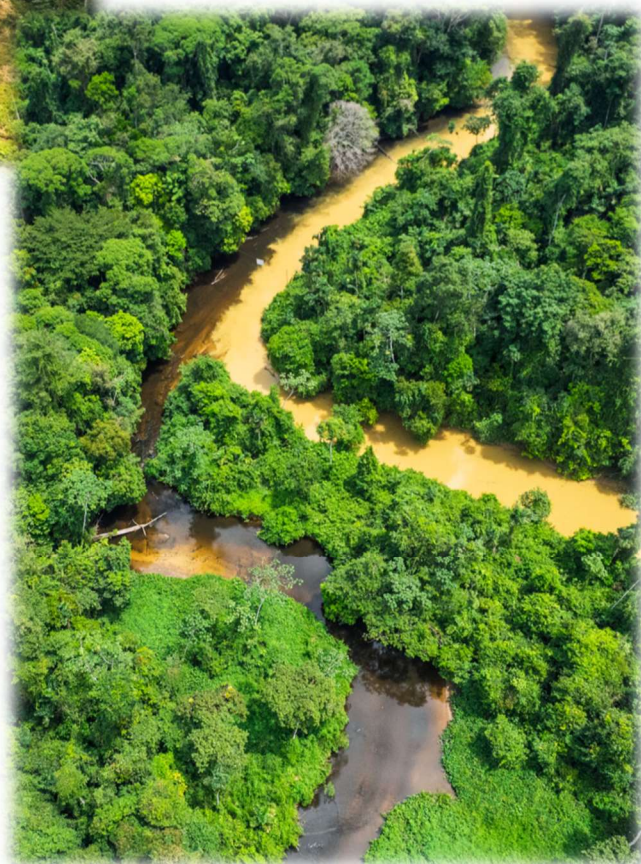
- o Wek de interesse van beroemdheden om dit concept te verkondigen,
- o Gebruik van actieve sociale netwerken, gesloten WhatsApp-groep (geen taalbarrières, responsieve groep; er zijn voor- en nadelen; emotioneel) de RENFORESAP-projectcoördinator kan de beheerder zijn,
- o Gebruik van het internationale rechtssysteem.

Foto's van de overvluchten

xv. Het samenvloeiingspunt van de Brodel- en Mazinkreek - de impact van legale & illegale goudwinning ©Clément Villien – WWF

xvi. De bospaden van Belizon & Jalbot – het einde van een rehabilitatiefase van een legale concessie © Clément Villien – WWF

xvii. De bospaden van Belizon & Jalbot – rehabilitatie van een legale concessie ©Sevahnee Pyneeady – PAG

xviii. Brigittekreek - legale goudwinningsplaats tijdens de activiteiten ©Clément Villien - WWF

Het programma van de Workshop

De Regionale Workshop van RENFORESAP inzake

Strategieën tegen de dreigingen van illegale goudwinning in de Beschermde Gebieden van de Guyana's

12-14 februari 2020

Doelstelling van de workshop:

Het verbeteren van het beheer van beschermde gebieden door middel van het delen van optimale werkwijzen en ervaringen tussen stakeholders en gemeenschappen

Verwachte resultaten:

Bijdragen aan een actieplan inzake strategieën tegen de dreigingen van illegale goudwinning in de Beschermde Gebieden van de Guyana's en gelegenheden voor samenwerking identificeren

DAG 1: Woensdag 12 februari 2020 – ROYAL AMAZONIA HOTEL IN CAYENNE

8:30 – 9:00 am	Registratie
9:00 - 9: 25 am	Welkomsttoespraak en Openingstoespraken
09:25 – 09:45 am	Presentatie van het RENFORESAP-project
09:45 – 10:15 am	De participanten leren kennen
10:15 – 10:25 am	Introductie van het Thema & de Doelstellingen van de Workshop
10:25 – 10:40 am	PAUZE
10:40 – 11:40 pm	Overzicht van de goudwinningsector in de Guyana's – Het wettelijk kader van de landen

11:40 – 12: 55 pm	Beschermde Gebieden en Goudwinning – De Standpunten van de Landen
12 :55 – 2 :00 pm	LUNCH
2:00 – 2:25 pm	Regionale Perspectieven – De Goudwinningssector in de Guyana's en de gevolgen voor Natuurbehoud en het Beheer van Beschermde Gebieden (WWF)
2:25 – 3:40 pm	Monitoring: Hoe reageren beschermde gebieden op de impact van illegale en legale goudwinning?
3:40 – 3:55 pm	PAUZE
3:55 – 5:10 pm	Innovatieve partnerschappen: (1) Diplomatieke grensoverschrijdende partnerschappen (2) Partnerschappen tussen Instellingen (3) Partnerschappen tussen Gemeenschappen in de Beschermde Gebieden
5:10 – 6:40 pm	Groepsdiscussie over: Welke zijn de mogelijke controlemechanismen die beschermde gebieden kunnen gebruiken in en rondom de Beschermde Gebieden
6:40 pm	EINDE van DAG 1

DAG 2: Donderdag 13 februari 2020 – KAMP CISAME IN REGINA	
6: 00 – 10:00 am	Vertrek naar Kamp Cisame per bus en boot
10: 00 – 10:30 am	Aankomst te Kamp Cisame – Logistiek van de Workshop en de Plaats waar de workshop gehouden wordt
10: 30 – 12:00 am	Innovatieve benaderingen: (rehabilitatietechnieken voor plaatsen die getroffen zijn vanwege goudwinning, de biodiversiteit en het herstel van ecosystemen, etc.)
12:00 – 1:30 pm	LUNCH
1:30 – 3:00 pm	Gevolgen voor lokale gemeenschappen: - Hoe lokale gemeenschappen betrekken bij het voorkomen van de gevolgen van illegale of legale goudwinning voor hun middelen van bestaan? - Welke soorten van alternatieve inkomsten/stimulansen kunnen aangeboden worden aan lokale gemeenschappen door beschermde

	gebieden en andere organisaties en ondersteund worden door deze laatsten?
3:00 – 3:15 pm	PAUZE
3:15 – 5:00 pm	Het delen van Geleerde Lessen en Optimale Werkmethoden in de Regio van het Guyanaschild
5:00 pm	EINDE van DAG 2

DAG 3: Vrijdag 14 februari 2020 - KAMP CISAME IN REGINA	
7: 30 – 8:00 am	Registratie
8:00 – 9:15 am	Strategische Planning om de gevolgen van goudwinning in de Beschermd Gebieden van de Guyana's aan te pakken
9:15 – 9:30 am	Voorlichting over de helikopterovervluchten
9: 30 am – 2:00 pm (inclusief lunchtijd) Start van de helikoptervluchten Elke vlucht zal 25 minuten duren	Groepsdiscussie over: 1) Hoe de opname te bevorderen van het betrekken van beheerders van beschermde gebieden en lokale gemeenschappen bij het strategische planningsproces van de mijnbouwsector (b.v. plannen voor het gebruik van gronden, prospectie, het verlenen van mijnbouwrechten, de monitoring van de gevolgen, rehabilitatie) 2) Controlestrategieën waarmee er gereageerd wordt op illegale en legale goudwinning in en rondom beschermde gebieden: <ul style="list-style-type: none"> • Interne strategieën: wat kan door de Beschermd Gebieden zelf gedaan worden, welke hulpbronnen kunnen gemobiliseerd worden? • Externe strategieën: heeft te maken met de mobilisatie van andere instellingen
2:00 – 2:45 pm	Bespreking van wat naar voren is gekomen tijdens de groepsdiscussie
2:45 – 3:00 pm	Slotopmerkingen
3:00 pm	EINDE van DAG 3 EN TERUGREIS NAAR CAYENNE

De participanten

TROMBINOSCOPE • WHO'S WHO • FOTO PAGINA

Strategies against the threats from illegal goldmining in the protected areas of the Guianas

Les stratégies de lutte contre l'orpaillage à proximité et dans les aires protégées des Guyanes

Cayenne & Régina, Guyane Française du 12 au 14 février 2020

RENFORESAP PARTNERS

Claude Suzanon
President du Parc amazonien de Guyane

Arnaud Anselin
Deputy Director Parc amazonien de Guyane

Denise Fraser
Commissioner Protected Areas Commission, Guyana

Odacy Davis
Deputy Commissioner Protected Areas Commission, Guyana

Wilco Finisie
Permant Secretary RO Ministry of Regional Development, Suriname

Kaminie Tajib-Rakimoen
Policy Advisor/Lawyer Ministry Spatial Planning, Land & Forest Management, Suriname

Sevahnee PYNEEANDY
*RENFORESAP coordinator
renforesap@guyane-parcnational.fr
www.renforesap.com*

Hector Pindard
Rapporteur

Cathleen Mac Andrew
Interpreter English-Dutch

Catherine Guigui
Interpreter French-English

Who's Who . Trombinoscope . Foto pagina

Strategies against the threats from illegal goldmining in the protected areas of the Guianas
 Les stratégies de lutte contre l'orpaillage à proximité et dans les aires protégées des Guyanes

Cayenne & Régina, Guyane Française du 12 au 14 février 2020

Suriname Delegation

Valerie Lalji
 Deputy Secretary
 Ministry of Natural Resources

Roy Ho Tsoi
 Chief Nature Conservation
 Paramaribo
 Ministry of Spatial Planning,
 Land & Forest Management

Haidy Bouman
 Regional leader Nature Conservation
 Ministry Spatial Planning,
 Land & Forest Management

Katia Delvoye
 Regional Coordinator
 South East
 Amazon
 Conservation Team

John Johans
 Mining Inspector
 Goldmining Management
 Department - Ministry of
 Natural Resources

Jurgens Sinclair Mawie
 Regional Coordinator
 Ministry of Regional
 Development

Nathalie Emanuels
 Consultant

Rudi Harold Clemens
 KAMPOS

Ramon Finkie
 ...
 Anton De Kom
 University

Priscilla Dragtenstein
 Game warden
 Ministry of Spatial Planning,
 Land & Forest Management

Sagi Somopawiro
 Game warden
 Ministry of Spatial Planning,
 Land & Forest Management

Ewald Poetisie
 Lecturer
 Anton De Kom
 University

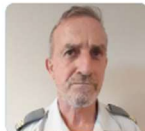
Josee Artist
 Community development
 specialist
 VIDS

Ipomadi Toko Pelenapin
 Wayana chief of
 Kwawemhaken (Lawa)
 VIDS

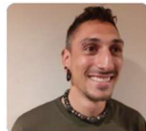
Pascal Vardon
 Director French Guiana
 Amazonian park

Antonio Lopez
 Head of the territorial
 delegation of PAG's
 Centre territory
 French Guiana
 Amazonian park

Samagnan Djo
 Président - Local Life
 Committee - French Guiana
 Amazonian Park

Arnaud Jahn Oyac
 Environmental police
 French Guiana
 Amazonian park

Cécile Hugret
 Officer in Charge of protec-
 ted areas General Direc-
 torate of the Territories
 and the Sea (DGTM)

Clément Villien
 Forest Program Officer
 World Wildlife Fund

Stéphanie Mahé
 Officer in charge of
 Mining titles and Mining
 General Directorate of
 the Territories and
 the Sea (DGTM)

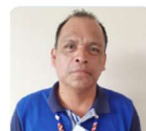
Denis Lenganey
 Territory surveillance
 manager / Environmental
 police expert
 French Guiana
 Amazonian park

Jennifer Devillechabrolle
 Conservation Officer of
 the Nouragues Natural
 Reserve National Office
 of Forestry

Yoan Talvin
 Environmental officer
 Collectivité Territoriale de
 Guyane - Service Forêt,
 Bois, Mines et Carrières

Sylvio Van der Pijl
 Président -
 Customary Chiefs Council

Ludovic Rizo
 Officer in charge of the
 development of solidarity
 tourism Capitaine (CNE)

Alexandre David
 Officer in charge of
 Mining Activities -
 National Office of Forestry

Who's Who • Trombinoscope • Foto pagina

Strategies against the threats from illegal goldmining in the protected areas of the Guianas
 Les stratégies de lutte contre l'orpaillage à proximité et dans les aires protégées des Guyanes
 Cayenne & Régina, Guyane Française du 12 au 14 février 2020

French Guiana Delegation

Jean-Maurice Montoute
 Head manager
 communication
 Gendarmerie -CCO

Claudia Berthier
 Multimedia Project Manager
 French Guiana
 Amazonian park

Yves Retho
 Chef de la section
 Conduite et Planification
 Commandement de la
 Gendarmerie de Guyane

Xavier Richard
 Représentant
 Solicaz

Guyana Delegation

Dr. Raquel Thomas-Caesar
 Director, Resource
 Management & Training/
 Chairman of PAC Board
 Protected Areas
 Commission & Iwokrama
 International

Colis Primo
 Senior Environmental
 Officer - Mining
 Environmental Protection
 Agency

Rene Edwards
 Director,
 Field Implementation
 Conservation
 International Guyana

Quincy Thom
 Senior Environmental
 Officer
 Guyana Geology and
 Mines Commission

Anupa Puran
 Senior Protected Areas
 Officer, Ecological
 Threat Monitoring & Re-
 search Protected Areas
 Commission

Sara Henry
 Senior Protected Areas
 Officer, Planning &
 Monitoring Protected
 Areas Commission

Timothy Babb
 GIS Officer, Ecological
 Threat Monitoring
 and Research
 Protected Areas
 Commission

Micah Davis
 Head Ranger
 Iwokrama International
 Centre for Rainforest
 Conservation

Octavious Hendricks
 Senior Ranger, Kanuku
 Mountains Protected Area
 Santa Rosa Village near
 to Shell Beach Protected
 Area

Ashley Vosper
 Project Leader, Frankfurt
 Zoological Society (FZS)
 FZS/Protected Areas
 Commission

Cleavon Haydoc
 Warden (Class I)
 Corp of Wardens,
 Compliance Depart.,
 Ministry of Natural
 Resources

Nikita Urquhart
 Logistical Officer
 Protected Areas
 Commission

Francisco Gomes
 TSite Coordinator,
 Kanuku Mountains
 Protected Area
 Protected Areas
 Commission

Jessica George
 Senior Protected Areas
 Officer, Planning &
 Monitoring
 Protected Areas
 Commission

Astrid Aguilar
 Gold Mining and
 Conservation Coordinator
 Frankfurt Zoological Society
 (FZS), South America

Contactlijst

Pays	Nom	Contact	Intitulé de poste	Institution
Guyane	Alexandre Branchesi	branchesia@afd.fr	Projectleider - publieke sector	Franse ontwikkelingsmaatschappij (AFD)
	Alexandre David	alexandre.david@onf.fr	Functionaris belast met Mijnbouwactiviteiten	Nationaal Bureau voor Bosbouw
	Alexis Lopes	alexis.lopes@douane.finances.gouv.fr	Senior douanebeambte - regionaal directeur van Guyana	Douanes
	Anne Suard	anne.suard@guyane.pref.gouv.fr	Diplomatiek adviseur	Diplomatieke missie bij de regionale prefect van Guyana
	Antonio Lopez	en-alopez@guyane-parcnational.fr	Hoofd van het Centraal Territorium van het PAG	Amazonepark van Frans-Guyana (PAG)
	Arnaud Anselin	arnaud.anselin@guyane-parcnational.fr	Adjunct-directeur	Amazonepark van Frans-Guyana (PAG)
	Arnaud Jahn Oyac	arnaud.jahnoyac@guyane-parcnational.fr	Milieupolitie	Amazonepark van Frans-Guyana (PAG)
	Axelle Tempe	cen.guyane@gmail.com	Coördinator	Conservatorium van natuurgebieden van Frans-Guyana
	Bénédicte Maximin	benedicte.maximin@ctguyane.fr	Verantwoordelijk	Territoriale Collectiviteit van Frans-Guyana - De Dienst voor het Woud, Hout, de Mijnen en Open Mijexploitatie
	Benjamin Socal	benjamin.socal@gendarmerie.interieur.gouv.fr	Luitenant Kolonel	Gendarmerie - CCO
	Catherine Guigui	cmguigui2@gmail.com	Engels-Franse tolk	
	Cécile Hugret	cecile.hugret@developpement-durable.gouv.fr	Functionaris die verantwoordelijk is voor beschermde gebieden	Algemeene Bestuursafdeling voor de Territoria en de Zee (DGTM)
	Célia Biancat	c.biancat@oieau.fr	Coördinator	International Office for Water
	Clara Valerius	clara.valerius@ctguyane.fr	Instructeur	Pool Europese Zaken
	Claude Suzanon	claudesuzanon@wanadoo.fr	President	Amazonepark van Frans-Guyana (PAG)
	Claudia Berthier	claudia.berthier@guyane-parcnational.fr	Multimedia Projectmanager	Amazonepark van Frans-Guyana (PAG)
	Clément Villien	cvillien@wwf.fr	Functionaris belast met het Bosprogramma	World Wildlife Fund (WWF)
	Damien Ripert	damien.ripert@guyane.pref.gouv.fr	Stafchef	EMOPI -Staf voor de strijd tegen het illegaal wassen en vissen van goud
	Delphine Boulanger	caexgeo@wanadoo.fr	CAEX	
	Denis Lenganey	denis.lenganey@guyane-parcnational.fr	Surveillancemanager van het Territorium/Expert van de Milieupolitie	Amazonepark van Frans-Guyana (PAG)
Didier Looten	didier.looten@intradef.gouv.fr	Air Division General	Krachten van Frans-Guyana	
Jean-Alexis Poupon	jean-alexis.poupon@intradef.gouv.fr	Luitenant Kolonel	Krachten van Frans-Guyana	
Jean-Maurice Montoute	jean-maurice.montoute@guyane-parcnational.fr	Hoofdmanager Communicatie	Amazonepark van Frans-Guyana (PAG)	
Jennifer Devillechabrole	jennifer.devillechabrole@onf.fr	Functionaris voor Natuurbehoud van het Nouragues Natuurreservaat	Nationaal Bureau voor Bosbeheer	
Julien Souquet	julien.souquet@intradef.gouv.fr	Luitenant Kolonel	Krachten van Frans-Guyana	
Kévin Pineau	kevin.pineau@gepog.org	President	Conservatorium van natuurgebieden van Frans-Guyana	
Laurent Fakhoury	fakhouryl@afd.fr	Directeur	Franse ontwikkelingsmaatschappij (AFD)	

Guyane	Loïc Buzare	loic.buzare@ctguyane.fr	Territoriale Collectiviteit van Frans-Guyana	
	Ludovic Rizo	ludovic.rizo@intradef.gouv.fr	Kapitein (CNE)	Officier belast met de ontwikkeling van solidariteitstoerisme
	Manon Dubois		Lid	Federatie van mijnbouwexploitanten van Frans-Guyana
	Manouchka Ponce	coordination@federacion-gne.fr	Coördinator	Frans-Guyana Natuur Milieu (GNE)
	Nicolas Vignon	nicolas.vignon@guyane.pref.gouv.fr	Verbindingsfunctionaris - Internationale politiesamenwerking	Diplomatieke missie bij de regionale prefect van Frans-Guyana
	Pascal Vardon	pascal.vardon@guyane-parcnational.fr	Directeur	Amazonepark van Frans-Guyana
	Samagnan Djo	bonidjo@gmail.com	Voorzitter van het Comité voor het Lokale Leven	Amazonepark van Frans-Guyana
	Sebastien Linares	sebastien.linares@guyane.pref.gouv.fr	Projectleider	EMOPI - Staf voor de strijd tegen het illegaal wassen en vissen van goud
	Stéphanie Mahé	stephanie.mahe@developpement-durable.gouv.fr	Extractieve industrieën - Mijnpolitie	Algemeene Bestuursafdeling voor de Territoria en de Zee (DGTM)
	Stéphanie Rey	stephanie.rey@developpement-durable.gouv.fr	Kwaliteit van aquatische omgevingen	Algemeene Bestuursafdeling voor de Territoria en de Zee (DGTM)
	Sylvio Van der Pijl	grandconseilcoutumier@gmail.com	President	Grote Gebruikelijke Raad
	Thibaut BROUARD	thibaut.brouard@ctguyane.fr	Geoloog	Territoriale Collectiviteit van Frans-Guyana - De Dienst voor het Woud, Hout, de Mijnen en Open Mijnexploitaties
	Xavier Richard	xavi@athys.org	Vertegenwoordiger van Solicaz	
	Yannick Mainet		Lid	Federatie van mijnbouwexploitanten van Frans-Guyana
	Yoan Talvin	Yoan.talvin@ctguyane.fr	Milieu projectmanager	Territoriale Collectiviteit van Frans-Guyana - De Dienst voor het Woud, Hout, de Mijnen en Open Mijnexploitaties
Yves Retho	yves.retho@gendarmerie.interieur.gouv.fr	Gendarmerie -CCO		
Guyana	Anupa Puran	apuran.pac@gmail.com	Hoofdfunctionaris voor Ecologische Dreigingen & Research	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
	Ashley Vosper	ashley.vosper@fzs.org	Projectleider, Frankfurt Zoological Society (FZS)	Frankfurt Zoological Society (FZS), Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
	Astrid Aguilar	astrid.aguilar@fzs.org	Coördinator Goudwinning en Milieubeheer	Frankfurt Zoological Society (FZS), Zuid-Amerika
	Cleavon Haydoc	cleavcola@yahoo.com	Jachttopziener	Korps Jachttopzieners, de Commissie voor Naleving, Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen
	Colis Primo	cprimo@epaguyana.org	Hoofdfunctionaris voor Milieu - Mijnbouw	Agentschap voor Milieubescherming
	Denise Fraser	denisef.pac@gmail.com	Hoofd van de Commissie	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
	Francisco Gomes	filhogomez.pac@gmail.com	Coördinator TSite, Beschermde Gebied van het Kanukugebergte	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
	Jessica George	jegeorge.pac@gmail.com	Hoofdfunctionaris voor Beschermde Gebieden, Planning & Monitoring	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
	Micah Davis	micahdavis1991@gmail.com	Hoofdboswachter	Iwokrama Internationaal Centrum voor Behoud van het Regenwoud
	Nikita Urquhart	nikita.pac@gmail.com	Functionaris Logistiek	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
	Octavious Hendricks	octavioushendricks@gmail.com	Hoofdboswachter, Beschermde Gebied van het Kanukugebergte	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
	Odacy Davis	odavis.pac@gmail.com	Plaatsvervanger van het Hoofd van de Commissie	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)

Guyana	Quincy Thom	quincy.thom@gmail.com	Hoofdfunctionaris voor Milieu	Geologische en Mijnbouwcommissie van Guyana
	Raquel Thomas-Caesar	rthomas@iwokrama.org	Directeur, Hulpbronnenbeheer & Training, Voorzitter van het Bestuur	Iwokrama Internationaal Centrum voor Behoud van het Regenwoud
	Rene Edwards	redwards@conservation.org	Directeur, Uitvoering op het Veld	Conservation International Guyana
	Sara Henry	sarahenry.pac@gmail.com	Hoofdfunctionaris Beschermde Gebieden, Planning & Monitoring	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
	Timothy Babb	tbabb.pac@gmail.com	GIS-functionaris, Monitoring Ecologische Dreigingen en Research	Commissie voor Beschermde Gebieden (PAC)
Suriname	Ewald Poetisie	ew.poet@gmail.com	Docent, Anton De Kom Universiteit	
	Haidy Bouman	haidybouman@hotmail.com	Regionaal Hoofd van Natuurbehoud	Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Gronden Bosbeheer
	Ipomadi Toko Pelenapin	sandra_arichero@yahoo.com	Wayana Dorpshoofd van Kawemhaken (Lawa)	VIDS
	John Johans	johnjohanns2@gmail.com	Mijnbouwinspecteur, Afdeling Management van de Goudwinning	Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen
	Josee Artist	joseeartist@yahoo.com	Specialist Gemeenschapsontwikkeling	VIDS
	Jurgens Sinclair Mawie	jejomawie@hotmail.com	Regionaal Coördinator	Ministerie van Regionale Ontwikkeling
	Kaminie Tajib	kaminietajib@gmail.com	Beleidsmedewerker/Advocaat	Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Gronden Bosbeheer
	Katia Delvoye	k.delvoye@act-suriname.org	Regionaal Coördinator, Zuidoost	Amazon Conservation Team
	Priscilla Dragtenstein	sharondragtenstein@gmail.com	Jachttopziener	Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Gronden Bosbeheer
	Ramon Finkie	ramon.finkie@uvs.edu	Anton De Kom Universiteit	
	Roy Ho Tsoi	rhotsoi@gmail.com	Hoofd van Natuurbehoud te Paramaribo	Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Gronden Bosbeheer
	Rudi Harold Clemens	kampos.samenwerkingsverband@gmail.com	KAMPOS	
	Sagi Somopawiro	sagisoemopawiro44@gmail.com	Jachttopziener	Ministerie van Ruimtelijke Ordening, Gronden Bosbeheer
	Valerie Lalji	valerie.lalji@gov.sr	Directeur	Ministerie van Natuurlijke Hulpbronnen
	Nathalie Emanuels	n.d.emanuels@hotmail.com	Consultant	
	Cathleen Mac Andrew		Nederlands-Engelse tolk	
	Wilco Finisie	wfinisie@gmail.com	Directeur	Ministerie van Regionale Ontwikkeling